

ஞானம்

140

கலை கைக்கியர் சந்திகை

‘வாணவில்’
பாரசீகக் கலை
தமிழில் அஷ்டர்ஃப் சிஹாப்தீன்

‘சாத்தானின் விரல்கள்’
படைப்புக் கலைஞர்
ஆசி. தந்தோஜா

“கலைஞர்ம்” “தமிழ்மனி”
வெள்ளுரையாடல் கே. வெள்ளைச்சாமி

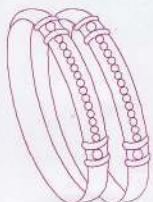
விலை: ரூபா 65/-

தரமான தங்க நடக்கங்கள்...

NAGALINGAMS

Jewellers

Designers and
Manufacturers of 22KT
Sovereign Gold Quality
Jewellery

101, Colombo Street, Kandy
Tel : 081 - 2232545

CENTRAL ESSENCE SUPPLIERS

SUPPLIERS TO CONFECTIONERS & BAKERS

**Dealers in all Kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals, Cake Ingredients Etc.**

76 B, Kings Street, Kandy
Tel : 081-2224187, 081-2204480, 081-4471563

வினாக்கள் பெருக்கல்பார் கணவர்ப்பருக்கும்
கல்பிப்பருக்கும் மேவுமாயின்.
பள்ளத்தில் வீழுந்திருக்கும் குருடிரவுவாம்
வீழுப்பற்றப்பதவிலிருள்வார்.

ஜூன் 2012

கைத்தொலைபேசியும் இன்றைய இளைஞர் சமுதாயமும்

இன்றைய காலகட்டத்தில் கைத்தொலைபேசியின் பாவனை அதிகரித்துள்ளது. குறிப்பாக ஒவ்வொரு இளைஞரிடமும் இன்று கைத்தொலைபேசி இருக்கிறது.

இன்னைய உலகை வரி(எழுத்து) வடிவத்தில் சுருக்கியது என்றால், கைத்தொலைபேசி உலகை ஓலி (பேச்க) வடிவத்தில் சுருக்கி ஒரு பெரும் பூர்த்தியைபேச செய்திருக்கிறது. மனித குலத்தின் ஆற்றாவது பல்ளாக இது மாறியிருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் பேச உபயோகிக்கப்பட்ட கைத்தொலைபேசி இன்று கையடக்க கண்ணிப்பாக மாற்றியிருக்கிறது.

நவீன் விஞ்ஞான வளர்ச்சியில் கைத்தொலைபேசி மூலம் ஒருவர் இருக்கும் இடத்தில் இருந்துகொண்டு உலகில் எந்த மூலமில் இருப்பவருடனும் எந்த நேரத்திலும் தொடர்புகொண்டு பேச முடியும். இதன் மூலம் கதைப்பது மட்டுமல்லாமல் செய்திகள் அனுப்பவும், ஒளிப்படங்கள் எடுக்கவும் அதை இன்னொருவருக்கு அனுப்பவும், பாடல்கள் செய்திகள் கேட்பதற்கும் கூட்டப் பயன்படுத்தலாம்.

அவசர தேவைகளின்போது, உதாரணமாக விபத்துக்கள் ஏற்படும்போது, பொலிஸையோ அம்புலன்ஸையோ அழைப்பதற்கு இது முக்கியமாக உதவுகிறது. இவற்றைவிட சமூக விரோதச் செயல்கள் நடைபெறும்போது அவற்றைக் கைத்தொலைபேசியில் பதிவுசெய்து பொலிஸை ஒப்படைப்பதன்மூலம் குற்றச் செயல்களைக் குறைக்கவும் இது உதவுகிறது.

இவற்றைவிட இன்றைய நவீன் கைத்தொலைபேசிகளில் வேறும் பல நன்மைகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக இன்னையத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி எமக்கு வரும் மின்னஞ்சல்களைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம், புகைப்படம் எடுக்கலாம், வீடியோ எடுக்கலாம் Voice Recording செய்யலாம். பாடல்கள் கேட்கலாம். அலாரம் வைக்கலாம், Torch Light ஆகக் கூட பாரிக்கலாம். கல்குலேஷன், நாட்காட்டி, நேரகுசி, குறிப்பெழுத வசதி, ஆகியவற்றோடு உறவினர்களாகும் நண்பர்களும் முகவரிகள், தொலைபேசி இலக்கங்கள், அவர்களது பிறந்தநாள் மற்றும் முக்கியமான நாள்களையும் இலகுவாக இதில் பதிவு செய்து கொள்ளலாம்.

இவ்வாறான நன்மைகள் இருந்தாலும் கைத்தொலைபேசியினால் பலவித தீவைகளும் ஏற்படுகின்றன. குறிப்பாக இளஞ்சந்தியினர் கைத்தொலைபேசியைத் தவறான வழிகளில் பயன்படுத்தி ஒழுக்கக் கேட்டுக்கும் பண்பாட்டுச் சீரழிவுகளுக்கும் ஆளாகிறார்கள்.

பெண்கள் கடைகளுக்குச் சென்று தமது கையடக்கத் தொலைபேசியை ‘நீலோட்’ செய்துவிட்டுத் திரும்பும் போது, அவர்களது தொலைபேசி இலக்கக்களை இளைஞர்கள் சிலர் குறித்து வைத்துக் கொள்கிறார்கள். பின்னர் இவர்கள் அந்தப் பெண்களுடன் அழைப்பை ஏற்படுத்திக் கடைக்கும் அளவுக்கு கைத்தொலைபேசியின் பயன்பாடு இன்று மிகவும் மோசமாகிவருகிறது.

பொருந்தாக் காதலைக்கூட ஏற்படுத்துவது இந்தத் தொலைபேசி மயக்கம்தான். முகம் தெரியாத நன்பர்களுடன் தொடர்புகொண்டு சீரழிந்துபோகும் இளமைபெண்கள் சிலரை நாம் இன்று பார்க்கக்கூடியதாக இருக்கிறது.

நீலப் படங்கள் (Blue Film)பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். அவை கைத்தொலைபேசிகளில் பதிவிறக்கம் செய்யப்பட்டு இளக்களிடையே பரிமாற்றம் செய்யப்படுகின்றன.

அழகான பெண்கள் அவ்வப்போது நேர்முகமாகவோ மற்றுமுகமாவோ படம் எடுக்கப்பட்டு, பாதுகாக்கப்பட்டு பல நண்பர்களிடையே பார்வைக்கு விருந்தாகப் படைக்கப்படுகின்றன.

SMS மூலம் ஆயுசச் செய்திகள் பரிமாற்றம் செய்யப்படுகின்றன. Short Message Service என்பது இன்று Sex Message Service என சில இளவுட்டங்களால் மாற்றப்பட்டுள்ளன.

எந்த ஒரு ஆணும் பெண்ணும் நேரில் சந்திக்கும்போது அவர்களது வெட்க உணர்வுகள் அவர்களிடமிருந்து வார்த்தைகள் வருவதைத் தடுத்துவிடும். அத்தோடு சமுதாயத்தின் கழுப்பு பார்வைகள், சமூகக்கட்டுப்பாடுகள் பெரிய திரைகளாக நின்று பெரும் தீவைகள் ஏற்படாமல் காக்கின்றன. ஆனால் இந்த வெட்கத் தடைகளையும் சமூகத் தடைகளையும் கைத்தொலைபேசிகள் தகர்த்தெற்று தங்குதடையற்ற செகல்ஸ் பேச்கக்களைப் பரிமாற்றம் செய்வதற்குத் துணைப்பிரிகளின்றன.

இன்றைய இளம் சமுதாயத்தினரிடையே கைத்தொலைபேசியின் பாவனையால் நன்மைகளைவிடத் தீவைகளே அதிகமாகக் காணப்படுவதாகப் பலரும் தமது அவதானிப்பை பதிவு செய்துள்ளார்கள்.

யாழ்ப்பாணாத்தில் மட்டும் சமீபத்தில் 86 மண்மாகாத கன்னிப் பெண்கள் கருவற்றிருப்பதாகவும் கருக்கலைப்பில் ஈடுபட்டதாகவும் சமீபத்திய பத்திரிகைக் கெய்தி ஒன்று கூறுகிறது.

இந்தினாயில் பெற்றோர்கள் தமிழ்னாக்களுக்கு கைத்தொலைபேசி வாங்கிக் கொடுப்பதைத் தவிர்க்கவேண்டும். அத்தோடு அவர்களது நடவடிக்கைகளின் மீது முழுக்கவுண்ம் செலுத்த வேண்டும். இதனை ஒரு சமூகக் கடைவைகா எண்ணிச் சகலரும் செயற்படவேண்டிய காலம் ஒன்று தற்போது ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை ஞானம் வளியிருத்திக்கூற விரும்புகிறது.

POOBALASINGHAM BOOK DEPOT

IMPORTERS, EXPORTERS, SELLERS & PUBLISHERS OF BOOKS,
STATIONERS AND NEWS AGENTS.

புபாலசிங்கர் புத்தகசாலை

புத்தக விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி, இறக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தகவலை :

இல. 202 செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை, தொ.பே. 2422321. தொ.நகல் 2337313, மின்னஞ்சல் : pbdh@slt.net.lk

கிளைகள்:

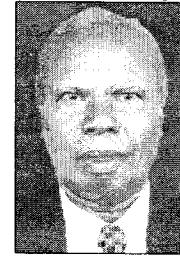
340, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு 11, இலங்கை, தொ.பே. 2395665

இல. 309 A-2/3, காவிலீதி,
கொழும்பு 06, இலங்கை, தொ.பே. 4-515775, 2504266

இல. 4A, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
பஸ் கிலையம், யாழ்ப்பாணம்.

புதிய வரவுகள்

புத்தகத்தின் பெயர்	எழுந்தாளர்	வெளியீடு/விற்பனையாளர்	விலை
• தன்னோர் இலாத தமிழ்	க. வேந்தனார்	மித்ர வெளியீடு	400.00
• போருக்கப்பால்	மருதூர் ஏ. மஜீத்	மருதூர் வெளியீட்டுப் பண்ணை	285.00
• புன்னகைக்கும் நமிகள்	ஓ.வி. எம். இத்ரீஸ்	சோனகம்	300.00
• குழந்தைகளும் வாழ்வும்	ஓ.வி. எம். இத்ரீஸ்	சோனகம்	600.00
• இள்ளாயிய இலக்கியம்	ஓ.வி. எம். இத்ரீஸ்	சோனகம்	400.00
• அறுவடைக் கனவுகள்	அல் அஸாயத்		600.00
• தீர்ன் திப்பு சல்தான் காவியம்	ஜின்னாவுற் ஹரிபுத்தின்		500.00
• செய்யித்தொ இப்பாவுறீம் (அலை) (அத்காரங்களால் திரிபுமுத்துப்பாட்டின் உண்மை வரலாறு)	M. A. மொஹியத்தீன் பாவா		250.00
• புலையைப் பன்முகப்பாடு ஒர் ஆய்வு	சனான் அஸ்மின்		200.00
• நீ கேட்ட கவிதை	ராஜகாஷி றாஹில்		200.00
• கே. எஸ். சிவகுமாரன் ஏடுகளில் தீர்ணாய்வு / மதிப்பீடுகள் சில	கே. எஸ். சிவகுமாரன்		200.00
• வட புலத்து இடதுசாரி இயக்க முன்னோடிகள்	—	பூராலசிங்கம் பதிப்பகம்	300.00

“கலாபுஷணம்” “தமிழ்மணி” கவிஞர் ‘குறிஞ்சிநாடன்’

கே.பெயர்மார்சாம்

“குறிஞ்சிநாடன்” என்று ஈழத்து இலக்கிய உலகில் நன்கு அறியப்பட்ட கே. வெள்ளௌச்சாபி, புசல்லாவையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவர் ஆசிரியர், அதிபர், கண்டு சீடாதிட்ட இணைப்பாளர், வத்தேகம் உதவிக் கல்விப்பணிபாளர் ஆகிய பதவிகளை வகுக்கு மலையக சமூகத்திற்கு நாற்பது வருடம் கல்விப்பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றவர்.

இவரது மாணவர்கள் பலர் வைத்திய கலாநிதிகளாக, சட்டத்தரணிகளாக, ஆசிரியகலாசாலை விரிவுரையாளர்களாக, பாடசாலை அதிபர்களாக, ஆசிரியர்களாக மினிருவதைக் கண்டு தனது கல்விப் பணிக்காகப் பெறுமைகொள்கிறார்.

தனது ஆரம்பக் கல்வியைத் தோட்டப் பாடசாலையிலும், இடைநிலைக் கல்வியைப் புசல்லாவை சரஸ்வதி மகாவித்தியாலயத்தில் புசல்லாவை பரிசுத்த திரித்துவக் கல்லூரியிலும் பெற்றவர். திரித்துவக்கல்லூரியின் 1957ம் ஆண்டு சிரேஷ்ட தராதரப்பத்திரப் பரீட்சைக்குத் தோற்றிய 64 மாணவர்களில் நான்குபேர் மட்டுமே சிற்றி பெற்றனர். அவர்களில் இவரும் ஒருவர். 1958ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் பரீட்சையில் தோற்றி அனைத்துப் பாடங்களிலும் திறமைச் சிற்றி பெற்று முதலாம்பிரிவில் தேர்ச்சியடைந்து கல்லூரிக்கு நற் பெயரை ஈட்டிகொடுத்தவர்.

புசல்லாவை பரிசுத்த திரித்துவக் கல்லூரியில் கல்விப் பணிப்பிற்கு மாவிட்டபூரம் செல்வி கோடைவரி சங்கரப்பிள்ளை, அல்வாய் வே.த.தணிகாசலம், மூளாய் முருகலூர் த்தி, கரவெட்டி கந்தப்பு என்ற “கவிஞர் மன்னவன்”, காரைநகர் குமாரசாமி இராசசையா ஆகியோரின் வழிகாட்டலிலேதான் இந்த நிலையைத் தான் அடைய முந்துது என்று கூறும் இவர் இன்றும் அவர்கள்மீது குரு பக்கிகொண்டிருக்கிறார்.

புசல்லாவை பரிசுத்த திரித்துவக்கல்லூரியில் முதன் முதலாகத் தமிழ்க் கலைவிழாவை முன்னின்று நடத்தியதைத் தனது வாழ்க்கையில் மறக்கமுடியாத நிகழ்வாக இவர் குறிப்பிடுகின்றார். 1957ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் நடைபெற்ற இவ்விழாவின் செயலாறாகப் பணிப்பிற்கு இவர், அன்றைய “வீரகேசரி”யின் பிரதம ஆசிரியராக இருந்த கே.பி.ஹரன் அவர்களையும் சேர்.கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்களையும் விழாவின் பிரதம அதிநிதிகளாகக் கலந்துகொள்ள அழைத்து அவ்விழாவை

கே.பொன்னுத்துரை

வெகுசிறப்பாக நடத்தினார். வீரகேசரியில் ஊர்க்குருவி என்ற பகுதியில் விழாவைப் பற்றிய செய்திகளை மிகவும் சிலாக்கு ஆசிரியர் கே.பி.ஹரன் எழுதினார். அதனை இன்று நினைத்தாலும் மனதிற்குச் சந்தோஷமாக இருக்கிறது என்கிறார்.

புசல்லாவை சரஸ்வதி மகாவித்தியாலயத்தில் அதிபராக இருந்த சன்னாகம் மஹாதேவா அவர்கள் விவர வித்தியாலய முகாமையாளர் ச.நடேசன் அவர்களின் சம்மதத்துடன் உதவியுசிரியராகப் பணிபுரியவைத்தார். பின்னர் திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையில் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்று புசல்லாவை இலங்கை கிறிஸ்தவமிஷன் பாடசாலையில் (புசல்லாவை சி.சி) 01.01.1963. முதன்முதல் கடமை ஏற்றார். 160 மாணவர்களுடன் இருந்த பாடசாலையின் தரத்தை க.பா.த.உயர்தரம்வரை உயர்த்தி மாணவர் தொகையையும் என்னுறைக் குறிக்கிக்கூடிய செய்துடையும் சக ஆசிரியர்களின் மாணவர்களின் கல்வித்தரத்தையும் சக ஆசிரியர்களின் உதவியுடன் உயர்த்திக்காட்டி சிறந்த நிர்வாகம் செய்யும் அதிபராக மக்களினதும், கல்வித் தினைக்களத்தினதும் நன்மதிப்பைப் பெற்றார்.

பகடப்பட்ட துறையில் கவிஞர் புனைவுதில் தனக்கு இனுவிலைச் சேர்ந்த பண்டிதர் கவிஞர் ச. வே. பஞ்சாட்சரம் வழிகாட்டியாக இருந்ததாகக் கூறுகிறார். கவிஞரத்தை வெளிவர அறுபதுகளில் “வீரகேசரி”யில் உதவியுசிரியராகவும், தேட்டமஞ்சி வாறுப்பாசிரியராகவும் பணிப்பிற்கு அமர்க் கூடிய கார்மேகம் உதவி பூர்த்துடன் சிறந்த ஆலோசனைகளையும் வழங்கி தொடர்ந்து எழுதும்படி ஊக்கப்படுத்தியதாகவும் நன்றியுடன் நினைவுக்கூறுகிறார். பிறப்பட்ட காலங்களில் தி.குனசேகரன், அந்தனி ஜீவா போன்றோரின் உற்சாகப் படுத்தலும் தன்னை இலக்கியத்தின் பல்வேறு கூறுகளிலும் தடப்புதிக்கலைவத்து எழுத்துப் பணியை முன்னிடுக்க உதவியதாகவும் கூறுகிறார்.

‘புசல்லாவை இலக்கியவட்டம்’ என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி அதன் தலைவராக சுமார் கால் நூற்றாண்டுகாலம் கலை. இலக்கிய வளச்சிக்குப் பணிப்பிற்குந்தள்ளார். இவரின் இந்துப் பணி வெற்றிபெற பலவழிகளிலும் உறுதுணையாக இருந்தவர்கள் கவிஞர் ச. வே.பஞ்சாட்சரம், போன்கர் முருகேசன்,

மலையக மக்களின் பிரச்சனைகளைத் தனது நாவல்கள் மூலம் வெளிக் கொணர்ந்த பிரபல நாவலாசிரியர் தி. குனாசேகரன், கு. இராமசந்திரன், கம்பளை முருகேசு, இரட்டைப்பாதை கணேஸ், புசல்லாவ இஸ்மாலிகா ஆகியோர் ஆவர். தனது இலக்கிய முயற்சி வெற்றிபெற உறுதுணையாக நின்றவர் களை மனநிறைவேடன் நினைவு கூருகிறார்.

வெரின் கவிதைகளையும் ஏனைய மலையகக் கவிஞர் கள் சிலரின் கவிதைகளையும் தொகுத்து “கிறிஸ்தவ ஒத்துழைப்பின்” பணிப்பாளராகக் கடமைபுரிந்த அருட்டந்தை ஜிப்ரிஅபயசேகர அவர்கள் ‘விழிப்பு’என்ற தலைப்பில் 1976ல் வெளியிட்டார். அக்கவிதைத் தொகுதி பின்னர் “பிபிதனப்பை” என்ற பெயரில் சிங்களத்திலும், 1981ல் ‘FOR THE DAWNING OF THE NEW’ என்ற மகுடத்தில் ஆங்கிலத்திலும் வெளிவந்தது. இவரது கவிதைதாகுதி “குறிஞ்சிநாடான் கவிதைகள்” என்ற தலைப்பில் ‘ஞானம் பதிப்பக’ வெளியீடாக வெளிவந்து மத்தியமாகாண சாஹித்திய விருதையும் தட்டிக்கொண்டது.

தற்போது பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் கவிதை, கட்டுரை, நூல்மதிப்புரை ஆகிய துறைகளில் எழுதிவருகிறார். இவரது துணைவியார் திருமதி நுவம் வெள்ளளச்சாமி (முன்னைநாள் கண்ட பெண் கள் உயர்தர பாடசாலையின் பிரதித் தலைவர்) இவரது

ஆக்கங்களை வாசித்து, செப்பனிட்டு பிரதியெடுத்து விவருக்கு உதவிசெய்துவருகிறார்.

புசல்லாவை இந்துமகாசங்கத்தின் செயலாளராக 1967இும் ஆண்டு தொடக்கம் பணியாற்றி வருகிறார். இளைய சமுதாயத்தை இந்துசமயவளர்ச்சியிலும், கலை இலக்கியமுயற்சிகளிலும் ஈடுபடுத்தும் நோக்குடன் ‘இந்து இளைஞர் மன்றம்’, ‘புத்தாளி கலாமன்றம்’, ‘கண்டி கம்பன் கழகம்’ ஆகியவற்றின் போஷகராக இருந்து பணிபுரிந்துள்ளார்.

பெருந்தோட்ட மக்களின் இந்துசமய அறிவை மேம்படுத்தும் நோக்குடன் கண்டி இந்துசேவாசங்கத்தின் தலைவராக இருந்து, அஞ்சனை இந்துமகளிர் மன்றம், இந்து இளைஞர் மன்றம் ஆகியவற்றின் அனுசரணையடிடன் மலையகத் தோட்டங்கள் தோறும் திருவிளக்குப்புசை, மாத்துருபுசை என்பனவற்றைச் செய்துவருகிறார். இவர் ஒரு இலக்கிய, சமயப் பேச்சாளருமாவார். இலங்கை வாணாலியில் சமயம், இலக்கியம் சம் பந்மான சொற்பாழிவுகளை நிகழ்த்திவருகிறார்.

இவரது இலக்கியப் பணியைப் பாராட்டி 1993ம் ஆண்டு இந்துசமய கலாசார இராஜாங்க அமைச்சர் தமிழ்மணி என்ற பட்டத்தினை வழங்கிக் கொரவித்தது. 2010ல் இவருக்கு “கலாபுஷணம்” விருது வழங்கப்பட்டது.

வேட்டை வழகு வேட்டை...

இரவிரவாக இருமிததொலைக்கிறது. மூச்சு முட்கீரிறது. சளித் தொல்லையால் நாவசைக்கக்கூட முடியவில்லை. காதை வேறு அடைக்கிறது.

அதிகாலை விழவதற்குள் இந்த அசதி பெபோதெல்லாம் வருத்துகிறது.

இன்னும் ஒரு வாரம் தாக்குப் பிழத்தால் தொண்ணாறு முடிந்துவிடும். இவ்வளவு காலம் உயிர் வாழ்ந்ததே அதிசயமாயிருக்கிறது.

ஏற்றதாழு இருபது வருடங்கள் இந்த வயோதிப்ர லில்லமே கதியென்று வந்தாயிற்று.

இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன் தொடங்கிய யுத்த அருக்கனின் கோரப்பிடி இறுகியபோது, இனியும் பிள்ளைகளை இங்கு வைத்திருக்க முடியாதென்று உறுதியான தீர்மானமெடுத்து. அவர்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்ப முடிந்ததில் ஒரு திருப்திதான்.

மகள், மகன்மாரிகுவரும் அங்கு, அந்நாட்டுப் பிரஜைகளாகி குடும்பம் குட்டிகளை வாழுப் பழகிவிட்டார்கள்.

அவர்களது திருமணங்களைப் பார்க்கக்கூட எங்கள் இருவருக்கும் கொடுத்து வைக்கவில்லை. இந்த நீண்ட இடைவெளியில் பேரப்பிள்ளைகளைப் பார்க்கவும் முடியவில்லை.

கொள்ளி வைக்கக் கூடப்பிள்ளைகள் இல்லாத வருத்தம் பாடாய்ப் படுத்தியது. எனக்கு மூத்தவனும், தாய்க்கு இளைவனுமென்று இரு ஆண்பிள்ளைகள் இருப்பதான கனவில் மிதந்த எங்களுக்கு, இந்த யுத்தம் பேரிழயாய் வந்ததில் மனக்காயமே அதிகமாயிற்று.

கொள்ளி வைக்க ஆளில்லையாம். அம்மாவின் மரணச் சடங்குகளை வீடியோ பண்ணி அனுப்பச் சொல்லி காசு அனுப்புகிறார்களாம். கண்டியாத பிச்சைக்காசு. நானென்ன அவ்வளவு இளிச்சவாயனா?

இந்த வீடியோ நாடாவை அங்கே நண்பர்களுக்குப் போட்டுக்காட்டி, கூடி உண்ணப் போகிறார்களாம். துக்கம் கொண்டாடப் போகிறார்களாம். என்ன உலகமடா இது?

வீவர்கள் ஊரில் இருக்கும்போது மகள் பருவமடைந்ததும், மற்றும் பிள்ளைகளைப்போல்

அமரர் செம்பியன் செல்வன்
(ஆ. இராஜகோபால்)
ஞாபகார்த்தச் சிறுக்குதைப் போட்டி 2011ல்
இரண்டாவது பரிசுபெற்ற சிறுக்குதை

கண மகேஸ்வரன்

இவ்வாக்கும் ஆசையிருக்கு மென்று சொல்லி, அதனை ஊருக்கு அறிவிப்பதுபோல் சடங்கு வைக்கவேண்டும். நாலு பேருக்குச் சொல்லிச் சாப்பாடு கொடுக்க வேண்டும். புதைப்படங்கள் எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்ன போது கூட மரியாதவன் நான். அப்போது மனைவி பிள்ளைகளால் எனக்குக் கிடைத்தப்பட்டம், 'சிரயான் கஞ்சப் பிரபு'.

ஏதோ நான் செய்யக் கூடாததைச் செய்தவன் போல் என்னை ஏளனம் செய்த வீவர்களுக்கு இப்போ வீடியோ நாடாதான் ஒரு கேடு.

இருபது வருடங்களின் முன் மனைவியும் என்னை விட்டுப் பிரிந்தபோதுதான் கவலை பூதாகரமாக என்னைப் பற்றிக் கொண்டது. இனித் தனியாக வாழ முடியாதென்ற முடிவுக்கு வரவேண்டியதாயிற்று.

இருந்த வீடும் 'வீஷல்' விழுந்து நாசமாய்ப் போனதில் கவலை இருப்பாயிற்று.

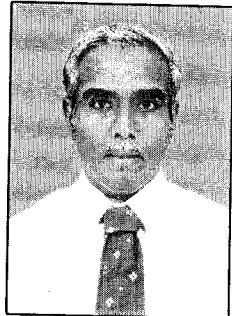
இந்த வயதுபோன நேரத்தில் ஆறுதலுக்கு யாருமில்லை என்ற நிலைப்பாட்டுடன் இந்த இல்லத்திற்கு வந்து சேர்ந்தேன்.

சுமைகளை இறக்கி வைக்க என்போன்ற சில முதியோர் காத்திருந்தார்கள். அன்பான பராமரிப்பு. வந்த புதிதில் ஓடியாடி வேலைசெய்து மற்றவர்களுக்கும் உதவ முடிந்ததில் பாதிக்கவலை தீர்ந்துதான் போயிற்று.

அரசு ஓய்வுதியம் கிடைப்பதால், அதை அப்படியே இங்கு கொடுத்து விட்டு கொஞ்சம் தெம்பாக இருக்க முடிந்ததில் மீதிக் கவலையும் போயொழிந்தது என்றுதான் கூறவேண்டும்.

பிள்ளைகள் புகளிட வாழ்க்கைக்குத் தமிழைத் தயார்ப்படுத்தியிருப்பதால் அவர்களும் இங்கு வரப்போவதில்லை.

எமது சொத்துக்களை மட்டும், அவர்களால் தத்துவக்காரர்களை நியமிக்கப்பட்டவர்களின் அற்றோணி தத்துவங்கைப் பதிவுசெய்து கையளித்த திருப்பி வேறு. இனி இங்கு வந்து அவர்கள் ஆண்டனுபவிப்பார்களோ, இல்லை ஏது செய்வார்களோ செய்துவிட்டு மனநிறைவுடன் வாழும்போல் என்ற மனோநிலையில் எனது காலமும் கடந்து போகிறது.

கிருந்தபோதும் ஒரேயொரு கவலை நெஞ்சை அரிக்கத்தான் செய்கிறது.

யுத்தம் நிறுத்தம் என்று இங்கோர் இடைவெளி வந்த போதும், பெற்ற கடனுக்கவுது பிள்ளைகள் வந்து தனியாகத் தூயருற்றிருக்கும் இந்தக் கிழவுணைப் பார்க்கவில்லையே என்ற மனக்குறை வாட்டுவது என்னவோ உண்மைதான். பேதல்ப்புத்தான்.

கிழவன் வயோதிப் பார்த்தில் ஒரு குறையுமில் லாமல் இருக்கும் தானே என்று என்ன அஃறினையாகப் பார்க்கிறார்களோ என்னவோ?

வேறு சில பிள்ளைகள் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வந்து பெற்றோரை - உறவுகளைப் பார்த்து ஆறுதல் கூறி அவர்களது சிறு தேவைகளையாவது நிறைவேற்றிட்டு மென்று தும்பாலான சிறு பண உதவிகளையும் செய்து. அந்றிய மொழி பேசும் தம் குழந்தைகளை அறிமுகப்படுத்தி, யுத்தத்தால் சிதைந்துபோன அழிவுகளைக் காட்டி, திதுதான் நமது தாயக பூமியென்று காட்டியதோடு நின்று விடாமல் நாடு பூராகவும் ஒரு சுற்றுலா போய்வந்து குழந்தைகளோடு. இங்கு வாழுமிழிக்காமலேயே திரும்பிவிட்டார்கள்.

அதிக வெப்பம், வரட்சி, மீன் எப்போதும் போர் வெடிக்கலாம் என்ற அச்சம், நூளாம்புத் தொலை, கராமப்புற வாழ்க்கை என்ற சலிப்பும், கஸ்ட்டப்பட்டாலும் அங்கு நிம்மதியான வாழ்க்கை வசதிகள், பொருளாதார நன்மைகள் என்ற அனை பிற காரணிகள் அவர்களை ஆட்கொண்டில் வியப்பில்லைத்தான்.

*** *** ***

இந்த நீண்ட இடைவெளிக்குள் எனது மகள் முறையான ஒரு தூரத்து உறவினர் மட்டும், கணவன் குழந்தைகளுடன் வந்து பார்த்து, வரும் போதெல்லாம் ஏதும் தின்பண்டங்கள் கொண்டு வந்து தந்து, கொஞ்ச நேரம் இருந்து கைதைத் தூயங்கள் சொல்லிப் போவான். அது எனக்கு மிகுந்த ஆறுதலாக இருந்தது. இப்படியொரு உறவாவது எனக்கு இருக்குமென்று நான் நினைத்துக் கூடப் பார்க்கவில்லை.

இந்தப் பிள்ளையின் இடையா வரவுக்குப் பின் விட்டுப்போன கவலைகள் சில மீண்டும் வந்து ஓட்டிக் கொண்டது.

பெற்ற பிள்ளைகளுக்கு எல்லாவற்றையும் எழுதிக் கொடுத்துவிட்டதில், இந்தக் குடும்பத்திற் கென எதையுமே செய்ய முடியவில்லையே என்ற புதிதான் ஒரு மன உளைச்சலுக்கு ஆளாவதைத் தவிர எனக்கு வேறு மார்க்கம் தெரியவில்லை.

எதையும் நின்று நிதானித்து ஆறுதலாக முடிவெடுக்கத் தெரியாத என் அவசர புத்திக்காக பல

வேளைகளில் என்னையே நொந்துகொண்ட சந்தர்ப்பங்களால் தூக்கமின்றித் தவித்த அந்த இருவுகளை எப்படி மறக்க முடியும்? அது இப்போதும் வந்து தொலைத்தது.

எல்லாமே பழங்குடையாய் - ஆறிய கஞ்சியாய் போனதுதான் மிச்சம்.

இப்போது சளித்தூர்ல்லையால் அவதிப்படும் இந்த வேளையில் கூட இந்த நிலைவுகள் என் நெஞ்சை ரம்பமாக அறுத் தெறிவதைத் தவிர்க்க முடியாமல் தத்தளிக்கிறேன்.

ஊரில் இருக்கிற தூரத்து உறவான இந்தப் பிள்ளைகளுக்கும் கணவனுக்கும், வெளிநாட்டிலிருக்கும் என் புத்திர சிகாமணிகளுக்கு எமது சொத்து பூராவையும் எழுதிக்கொடுத்தது தெரிந்திருந்தும் என்னைப் பார்த்துப் போகும் விவர்களது அன்பான உபசரிப்புக்கு ஈடுணை தானேது?

என் பிள்ளைகளிடம் காணாத ஒன்றை விவர்களிடம் காணும் போது, எனக்கு என் மேலேயே வெறுப்பு வருகிறது.

இத்தனை வயது வரை ஏன் வாழ்ந்தேனென்று என் ஆன் மாவை, என் உள்ளத்து உணர்வுகளே ரண்மாக்கின்றன.

எப்போது எனக்கு கியற்கை மரணம் வருமென்ற எதிர்பார்ப்பில் நான் உறைந்து கீட்க்கிறபோதுதான், இந்தச் சளித்தூர்ல்லை என்னை வதைக்கத் தொடக்கவிடுகிறது.

வயோதிபத்தில் சளியே மரணத்திற்குக் காலாகி விடுகின்றதென்பதை இத்தனை வயது வாழ்ந்த பின்னரும் உணராதவனா நான்?

இந்த நிமிடமே அது நேர்ந்துவிடக் கூடாதா என்று மனது அங்கலாய்க்கிறது. நிச்சயமாக எனது வேளை நெருங்கிவிட்டதென்று எனது அறிவுப் பலனுக்குத் தெரிகிறது.

இன்று காலை நான் அவதிப்படுவதை யாரோ மட்தலைவிக்குச் சொல்லியிருக்க வேண்டும்.

வழுமையாக மேற்பார்க்க செய்யவருகிற நேரத்திற்கு முன்னமே வந்து, 'பெரியவர், ஆஸ்பத்திரிக்கு வெளிக்கிடுங்கோ. வான் வந்ததும் போகலாம் என்றார். அதற்கு என்னால் மறுப்புச் சொல்ல முடியவில்லை.

*** *** ***

ஆஸ்பத்திரியில் இரண்டு நாட்கள் அவதிப்பட்டபோது, மடத்துக்கு வந்து பார்த்துப் போகிற அதே மகளும் மருமகனும்தான் உறவு என்று சொல்லி வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

இந்த நேரம் உங்களால் வேறெறுவும் சாப்பிடமுடியாது. மரக்கறி கூப் கொண்டு வந்திருக்கிறம். திதுதான் இப்போதைக்கு நல்லது. மத்தியானம்

வீட்டிலயிருந்து சாப்பாடு எடுத்துவாறும்' என்றபோது என் கண்கள் பளித்தன.

சையாலூகாத என்னால் இவர்களுக்கு ஏந்தக் கைம்மாறும் செய்ய முழுமீன்களேயே என்று மனது புகைத்து.

கடவுளே. இன்னுமேன் என்னைச் சோதிக்கிறாய்? இன்னுமேன் இந்தப் பிள்ளைகளைக் கடமைப்படுத்துவான் என்று ஆதங்கமாயிருந்தது.

பெற்ற தாயையே அனுப்பி, கர்ணானுடன் ஓட்டியிருந்த கவசக் குண்டலங்களையே பறித்தெடுத்த கபடக் கண்ணனுக்கு, தன்மேல் விழுந்த அர்ஜானனின் பாணங்களைக் கழற்றி இரத்ததானம் செய்ய மாவீரன் கர்ணனின் கடைசிக் கொடை நினைவுதான் வந்து தொலைத்தது.

இவர்கள் இனி நிம்மதியாக வாழுவேண்டுமானால், இவர்களுக்காக என் உயிரைத் துறந்தாக வேண்டும். ஏனோ அப்படியாரு நினைவு.

இவனைக் கொண்டே கொள்ளிகைவத்து என் தேகம் வெந்துபோக வேண்டுமானால் இவனுக்கு ஏதாவது கொடுத்தாக வேண்டுமே... அதற்கும் வாய்ப்பில்லாமல் செய்து விட்டேன்... என்னை இறுதிவரை பரர்க்கிறவர் யாரோ, அவர்கள் பேரில் மரண சாசனமாவது எழுதி வைத்திருக்கலாம். அதுவும் கை நழுவிப்போயிற்று.

துறந்தச் சூட்டுஞ்சாலாமும் ஒந்த இனாம்குடும்பங்கள் என்ன உறவு சொல்லி எனக்குக் கொள்ளி வைக்க வேண்டும்? திடு மட்டும் கடனாகதா? பெற்ற பிள்ளைகளே கூட இல்லாதபோது இகெண்ணம் தேவைதானா?

எல்லாமே காலங் கடந்த சிந்தனைகள். இனி என்ன செய்யலாம்?

நான் ஒரு சைவக்காரானாக இருப்பதால்தானே, என் தேகம் ஏற்று சாம்பராக வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

இந்தக் கத்தோலிக்க வயோதிபர் மடத்திலையே என் காலம் இதுவரை கழிந்தபோது வராத ஞானம் இப்போது வந்து சேர்ந்தது.

கொள்ளியாவது மன்னொங்கப்படியாவது? மன்னிலே வந்த இந்த உடல் மன்னோடு மன்னொக்கலக்கட்டுமே!

எத்தனை ஆயிரமாயிரம் மக்கள் பங்கருக்குள்ளேயே புதையுண்டு போன குருதி தோய்ந்த இந்த மன்னில் எனது மரணம்தான் ஒரு கேடா? இதுவரை யுத்த அரக்கன் என்னை விழுங்கவில்லை என்பதால் தானே மன்னிலே புதையுண்டு மறைவதைப் பற்றிய சிந்தனையே என்னுள் முகிழிக்கவில்லை.

'மாமா... மாமா! என்ன கனக்க யோசிக்கிறியல்?'.

மருமகன் உரத்துக் கூப்பிட்டபோதுதான் சுயத்திற்கு வரமுறந்தது. என்னால் எதுவும் பேச முடியவில்லை. நா அசைய மறுத்தது. வார்த்தைகள் வர மறுத்தன. 'ஒன்றுமில்லை' என்று சைக்க காட்டவே முறந்தது. நாவோடு வாய்க்குள் அமுங்கிய சளி பிதுங்கி உடட்டுக்கு வளியே பிசுபிசுத்தது.

மருமகன் கண்களில் கலக்கம் தெரிந்தது. மகள், கண்ணில் துளிர்த்த கண்ணீரை மறைவாகத் துடைப்பதும் என் கண்களுக்குத் தப்பவில்லை.

பண்டேஜ் துணியொன்றை எடுத்து மடித்து என் வாயைத் திறந்து மருமகன் சளியைத் துடைத்தெடுத்தபோது என்னால் தாங்க முடியவில்லை.

இதனைப் பார்த்துக் கொண்டே வந்த மடத்தலைவி என் கைநாட்டையீப் பிடித்துப் பார்த்தாள். அணையீப் போகும் சுடர் பிரகாசமாக ஒரு தடவை ஜொலிப்பதுபோல் எனக்கு இன்னும் பார்வை நன்றாகவே இருப்பதாக நான் உணர்ந்தேன். இப்போது காதும் தெளிவாகக் கேட்கிறது.

மடத்தலைவி மருமகனை அழைத்து மதுவாகச் சொல்வது என் காதில் தலையிமாகவே விழுகிறது.

'நாடி அடங்கிக்கொண்டு போகுது. யாருக்காவது அறிவிக்கிறதென்டால் அறிவியுங்கோ!'

அறிவிக்க யாரிருக்கிறார்கள், இவர்களைத் தவிர? என் மனம் தவியாய்த் தவிக்கிறது.

"எனில்டர்! பிள்ளையளினர் விளாசம் தருவீர்களா? அறிவிக்க வேண்டியது எங்கள் கடமை. அவர்கள் வருவார்களென்று நம்பிக்கையில்லை. அப்பிடியே அவை வருவானம் என்டாலும், அதுவரை நிங்கள் மடத்திலை வைத்திருக்க முடியாதென்றும் எங்களுக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் அநாதைப் பின்மாக அவரை ஆஸ்பத்திரிச் செலவிலை அடக்கம் செய்யவும் மனசு கேட்குதில்லை. நாங்கள் செலவு விடுகிறம். தயவுசெய்து மடத்திற்குக் கொண்டுபோய், இவர் பாசமாய்ப் பழகிய அந்த முதியோர்கள் அஞ்சலி செலுத்திய பின் ஒரு மலர் வளையமாவது கைத்து, உங்கள் பிரார்த்தனைகளுடன் ஆசித்து அடக்கம் செய்ய ஆயத்தப்படுத்தலாம். டொக்டர் அப்பே என்னைக் கூப்பிட்டுச் சொன்னவர், 'இனி நீங்கள் மடத்திற்கே கொண்டு போகலாம்' என்று".

மருமகன் கடத்தக குமட்டும் பொறுமையாகச் செவிமடுத்த மடத்தலைவி, புன்முறுவலோடு சொன்னார். 'டொக்டர் எனக்கும் சொன்னவர் தம்பி. சரி, நாங்கள் அங்கையே கொண்டுபோவும். மற்றுது, தனது பிள்ளையளினர் விளாசம் ஒன்றும் என்னடைத் தரியில்லை. அவர் பென்சன் எடுத்து வந்து அப்பிடியே மடத்துக்கே தாறவர். நீங்கள் குழந்தை குடிச்காரர். உங்களுக்கு அந்தச் சீரமம் வேண்டாம். நாங்களே அதைக் கவனிக்கிறம்?

ஸில்ஸ்டர் பரிவோடு சொன்னபோது நாம் மெய்சீலிர்த்துப் போனோம். மரணம் நிச்சயிக்கப்பட்டு விட்டது. இனித் தாமதிக் நேரமில்லை. அவரை உயிர் பிரியுமின் மடத்திற்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கவேண்டும். நான் ஸில்ஸ்டரைத் துறித்தப்படுத்தினேன்.

இப்போது சர்வ அங்க அசைகளும் நின்று என் உயிர் அடங்கிப் போவதான உணர்வு என் னுள் எழுகிறது.

மருமகன் சொன்னமாதிரி மடத்திற்குப் போய்ச் சேருமட்டுமாவது என் உயிர் பிழைக்கவேண்டும். மனதாரக் கடவை வேண்டிய கொண்டேன். அங்கே உள்ளவர்களையெல்லாம் ஒரு கணம் பார்த்து மகிழ்ச்சியுடன் போய்ச் சேரவேண்டும். மனசு அங்கலாய்க்கிறது.

இந்த உறவுகளையும் விட்டால் இனி எனக்கு யார் இருக்கிறார்கள்? இவர்கள் முன்னிலையிலேயே என் ஆவி பிரியவேண்டும். அதற்குள் எதுவோ தொண்டைக்குள் அடைக்கிறது. மனதை அலட்டிக் கொண்டால் வந்த வினைபோலும். நீண்ட ஒரு பெருமூச்சை மிகுந்துவிட்டு என்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொண்டேன்.

காற்றி நிலை

பூப்பது அகவைக்கு
முகவரி குத்தப்பட்ட
எனக்கான
பிறந்த வருடம்!

பெண்பார்க்கும் படலத்தின்
பெருச்சாளிகளுக்கு முன்
காயப்பட்டுப்போன
கண்ணி!

பத்தோடு பதினொன்றாய்
என்னைப் பார்த்த
பச்சோந்திகள் பட்டியலில்
நேற்று வந்தவனும்
ஒருவன்!

கல்யாணச் சந்தையில்
கால் நடைகளாய்
விலை பேசப்படும்
சீதன வியாபாரிகளினால்
சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கும்
சீதை!

கழுத்துத் தாலிக்கு
கைலஞ்சம் கேட்கும்
மனிதத்தை அரியும்
மாப்பிள்ளைக் கத்திகள்!

உபசரிப்புப் படையல்களை
வருகின்ற
ஓவ்வொரு கூட்டமும்
உள்ளே விழுங்கி
விடைபெற்று
வீடு போய்ச் சேரும்
நவீன கோலங்கள்!

பதியத்தளாவ பாறாக்

பிழக்க வில்லையென்ற
பெருஞ்சனாமியை
அப்பாவின்
கைபேசிக்கு
குறுஞ் செய்தியாய் அனுப்பும்
கோமாளிகள்!

மனைவியாகலாமென்ற
ஆடைச்சப்பாட்டில்
ஓவ்வொருத்தனுக்காய்
சீலைகட்டி
சீங்காரித்து
செத்துப் போன
உடலும் உள்ளமும்!

அடுப்பு உலையின்
கொதித்து வழியும்
மனப் பாத்திரத்தின்
எனக்கான
வெப்பங்கள்!

தூக்கத்தை துறந்த
கண்கள் எழுதி
தலையணை நனைக்கும்
இராக் கவிதைகள்!

நாளை வருவான்
நல்லவன் என்ற
நம்பிக்கை நட்சத்திரத்தை
வாழ்க்கை வாளில்
தொலைத்து நிற்கும்
கறுப்பு நிலவு!

-1-

கட்டந்த இருபது வருடங்களாக, சிட்னியில் வசீக்கும் என்னுடைய அம்மாவுக்கு வயது தொண்ணாறு. இந்த வயதிலும் அவருக்கு நோயற்ற திடகாத்திரமான உடம்பு!

அவரின் முப்பத்திரண்டு பற்களும் ஒறிஜினல். கூத்தையோ, ஆட்டமோ அற்ற பால் வெள்ளைப் பற்கள் அவை.

பல்வைத் தியரான என்னுடைய மகன், அப்பாச்சியின் பற்களை வெவ்வேறு கோணங்களில் படம் பிடித்து, பல்வைத் திய மாநாட்டு விரிவுரைகளில் காட்டிப் பெருமைப்படுவான்.

'நல்ல காலம்! ஆஸ்ரேலியர்களுக்கு அப்பாச்சியின் பற்கள் இல்லை. அப்பாச்சி போல, இங்கே பிறந்தவர்களும் இருந்தால், நான் கிளினிக்கை மீழ்த்து மூடவேண்டும்:

என பேத்தியாருக்கு கொமன்ற்: அடிப்பான் பேரன்.

யாழிப் பாணத் துதன் ணியும், கைதடி முருங்கைக்காயும்தான தனது உறுதியான பற்களுக்குக் காரணம் என்பது அம்மாவின் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கைமுருங்கைக்காய் சமாசாரம்பற்றி பேச்சு வரும் போதெல்லாம்

கைதடி முருங்கைக்காய்தான் திறமென அடம் பிடிப்பார். கைதடி, ஒரு கலட்டிப் பாங்கான பூமி. அங்கு எது வளருதோ இல்லையோ. முருங்கை மரங்கள் நன்கு வளர்ந்தன. எங்கள் கைதடி வளவிலும் அம்மா பலவகை முருங்கைமரங்களை நட்டிருந்தார். களிமுருங்கை, வலியன் முருங்கை, கட்டட முருங்கை, உலாந்தா முருங்கை என அம்மாவின் பாலையில் அவற்றிற்கு வெவ்வேறு பெயர்கள்.

உலாந்தா முருங்கைக்காய் மிக நீளமானது. இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளிலே யாழிப்பான முருங்கை என்று அழைக்கப்படும் இது, யாழிக்கடா நாட்டில் மட்டுமே உலாந்தா முருங்கை என்று அழைக்கப்படுகின்றது. 'உலாந்தா முருங்கை' என்ற பெயர் வந்த வர்த்தமானத்தை என்னுடைய பாட்டி சொல்லித் தெரிந்து கொண்டேன். 'Surveyor' என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு 'நில அளவையாளர்' என்பது தமிழாக வழங்கும் பொழுது, யாழிப்பானத்தில் மட்டும் 'உலாந்தா' என்று அழைக்கப்படுவதும் உண்டு.

ஆங்கிலேயருக்கு முன், ஒன்றாந்தர் இலங்கையை ஆண்டார்கள். இந்த 'உலாந்தர்களே'

முதன்முதலில் இலங்கையில், முறைப்படி நில அளவை செய்தார்கள். அதைச் செய்தவரை யாழிப்பானத்தில் 'உலாந்தர்' என்று அழைத்தார்கள். இந்த 'உலாந்தர்', இந்தோனேசியத் தீவுகளையும் ஆட்சிசெய்தார்கள். அவர்கள் அங்கே கண்ட நல்ல முருங்கை வகையை யாழிப்பான விவசாயிக்கு அறிமுகப் படுத்தினார்களாம். இந்த வரலாற்றினை, முந்நாறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும் நினைவில் வைத்திருக்கும் வகையில், உலாந்தா முருங்கை என்று பெயர் வைக்கப்பட்டதாம்.

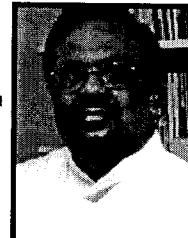
சும்மா சொல்லப்படாது! எங்கள் வளவின் தென்மேற்கு மூலையிலுள்ள களிமுருங்கை, பருவ காலத்தில் இலை தெரியாமல் காய்க்கும். நான்

ஊரில் வாழ்ந்த காலத்தில், எங்கள் வளவின் களிமுருங்கைக்காய்க் கறியும், மறவன் புலவு வயலில் விளைந்த மொட்டைக் கறுப்பன் நெல் அரிசிப்புட்டும் எனது விருப்பமான உணவு. சின்ன வயதிலும் ஒரு நீத்துப் பெட்டி புட்டு தனியாளாய்க் காப்பிடுவன் என்று சாட்சி சொல்ல, அம்மா பக்கத்தில் இருக்கிறார்.

அம்மா முருங்கைக்காய்க் கறி சமைப்பது ஒரு பிரத்தியேகக் கலை! துருவிய தேங்கானையீப் பிரிந்து வரும் முதல் பாலில் அவியவிட்டு, தூள்போட்டு, கறி வறட்டல் பறுவத் துக்கு வந்தவுடன், சொட்டு நல்லெண்ணெய் ஊற்றிப் பிரட்டி, பெருஞ்சீரகத் தூள் தாவி இறக்குவார். வாசனை ஒரு கட்டை தாரத்துக்கு அப்பாலும் காந்தமாய் இழக்கும். இதையே காரணம் காட்டி சிட்னியில் எனது மனைவி, அம்மாவை, 'நெஞ்சை அள்ளும்' இந்த கறிவகைகளை சமைக்கவிடுவதில்லை. 'பக்கத்து வீடுகளுக்கு கறி மணக்கும்' என்று நாகரீகம் பேணுவதாகச் சொல்லி என் நாக்கைக் கட்டிப் போட்டுள்ளாள்.

விரதத்துக்கு அம்மா முருங்கைகாய் சமைக்க மாட்டார். தான் அனுஷ்டிக்கும் விரதாங்களை நியாயப்படுத்த அம்மா ஒவ்வொரு புராணக்கதை

வைத்திருப்பதுபோல, முருங்கைக் காய்க்கும் ஒன்று வைத்திருந்தார்.

சீதை தான் கற்புள்ளவள் என்பதை நிருபிக்க தீயில் குதித்தாளாம். தடுக்க முயன்ற இராமனுக்கு கையில் அகப்பட்டது சீதையின் கூந்தல். இராமன் ஏறிந்த, அறுந்த கூந்தல் மரத்தில் தொங்கி முருங்கைக்காய்கள் ஆயினவாம். எனவே 'விரதச் சமையலுக்கு முருங்கைகாய் ஆகாது' என்பது அம்மாவின் ஆசாரம்.

இராமன் வட இந்தியாவில் பிறந்தாலும் அவன் இமயமலைப் பிரதேசத்தில் பிறந்தாகவோ வாழ்ந்ததாகவோ தகவல் இல்லை. ஆனால் முருங்கையின் ஆதிமூலம் (Original)இமயமலை அஷ்வாரம் என உசாத்துணை நூல்கள் சொல்லுகின்றன. இருப்பினும், இலங்கை இந்தியா தவிர்ந்த, இமயமலையைச் சூழுவுள்ள மற்றைய நாடுகளில் முருங்கைக்காய் உணவுப் பாவனை குறைவு. இந்தியாவிலும் தென் இந்தியாவிலேயே அதிகளாவில் அது

சாப் பிடிப் படுகிறது.

இ ரு ப் பி னு ம் . இலங்கையைப்போல வகை வகையான முருங்கைச் சமையல், இந்தியாவில் இல்லை என்பது எனது அபிப்பிராயம். ஒன்று அல்லது ஒன்றரை அங்குல நீளமாவில் முருங்கைக்காயை நறுக்கி சம்பாருக்குள் போடுவதுடன் தென் இந்தியாவில் முருங்கைச் சமையல் பெரும்பாலும் நிறைவேட்டது விழும்

மு ரு ஸ் கை கக்

காயை மூன்று

அல்லது நான்கு அங்குல நீளத்தில் வெட்டி தனித்தோ, இரால்போட்டுச் செண்டவைக்கும் வறட்டல் கறியோ, கருவாடு சேர்த்த குழம்போ, தூளே மணக்காத வெள்ளைக் கறியோ, சரக்கு அரைத்து வைக்கும் பத்தியக்கறியோ அல்லது முருங்கை இலை போட்ட தேங்காய்பால் சொல்யோ இலங்கையில் மட்டுமே நான் கவைத்த கறி வகைள். முருங்கையிலே ஈழத்தமிழரின் குசினி எத்தனை வகையான சுவைகளைக் கண்டு பிடித்தன என்பதைச் சொல்லத் தனி அகராதியே தொகுக்க வேண்டும்.

'முருங்கை இலை வறையும் மீன் குழம்பும் நல்ல கொய்ம்பினேசன் மச்சான்' என்று என் பால்ய நண்பன் பாலன் சப்புக்கொட்டுவான்.

யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த, அந்த அருமையான இளவயதுக் காலத்தில், வயித்துக் குழப்படக்குப்பேதி குடிக்கப்போறன். பத்தியக் கறிக்கு களிமுருங்கைக் காய் வேணும்' என அடிக்கடி அம்மா முன் வந்து நிற்பான் பாலன்.

'கண் பட்டுப்போம், காய்க்காது...' என களிமுருங்கையை அம்மா லேசில் கைவிடார்.

பாலனின் ஆய்க்கிணை தாங்காமல் புறபுறுத்துக் கொண்டே, இரண்டு குறண்டல் காய்களைப்பிடிக்கி, அவனுக்குக் கொடுப்பார்.

இருபது வருடங்களின் பின் பாலனை ஆஸ்ரேவியாவில் சந்தித்தேன். சந்திரிக்கா ஆட்சியில் யாழ்ப்பாணத்தை ஆமி பிடித்த காலத்தில் ஆஸ்ரேவியாவுக்கு அகதியாக வந்திருந்தான். பிற்திக் கவியாணம் முடித்தாலும், நண்டும் சின்டுமாக அவனுக்கு எட்டுப் பிள்ளைகள். கிட்டத்தட்ட எல்லாம் ஒரே சைஸ். ஒரு பக்கத்தால் ஓன்று வந்தால் மறுபக்கத்தால் அதே சைஸில் இன்னொன்று வரும்.

பழைய குதைகளுக்கு நடுவே 'குதை முருங்கைக்காய் தாராளமாய் வேலை செய்திருக்கு' என குறுக்கும் மறுக்குமாக ஓடித்திரிந்த குழந்தைகளைப் பார்த்து பகிழவிட்டு நாம் சிரித்து மகிழ்ந்தோம்.

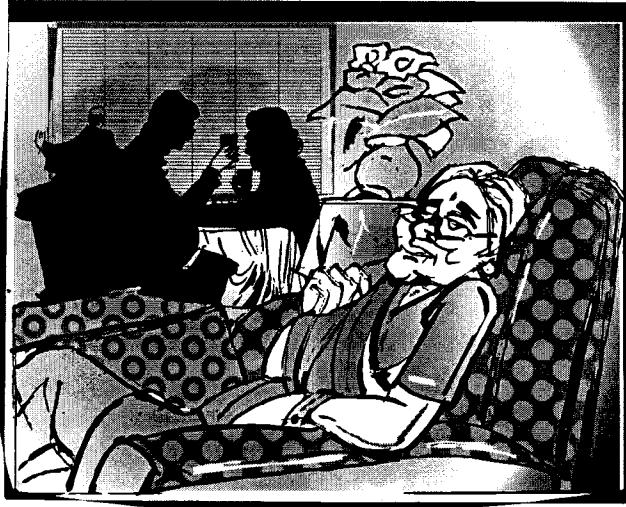
பாலனின்

முருங்கைக்காய் பாசம் ஆஸ்ரேவியா வந்தும் அடங்கவில்லை. அவன் வவுனியா விவசாயப் பாடசாலையில் விவசாயம் படித்தவன். அந்த சேப்டிக்கார்ப்பாட்டுன் ஆஸ்ரேவியாவில் கேலை கிடைக்க வில்லை. முரு ஸ் கை கக் கு ஆஸ் ரே லியா வில் இருக்கும் கிராக்கியைப் பார்த்தவன், புறநகர்ப் பகுதியில் காணிவாங்கி முருங்கை சாகுபடி செய்யத் துவங்கினான்.

அவனது முயற்சி வீண் போகவில்லை. முருங்கை மரங்கள் இங்கும் நன்றாகக் காய்த்தன.

கால ஓட்டத்தில் புதிய இன முருங்கை விதைகளை, தமிழ் நாடு கோயம் புத்தூர் விவசாயப்பல்களைக் கழகத்திலிருந்து பெற்று, பெரியாவில் முருங்கை பயிர்ச் செய்கையை ஆரம்பித்தான். சும்மா சொல்லப்படாது, அவனுடைய முருங்கைக்காய்களே விற்பனையில் ஆஸ்ரேவியா எங்கும் சக்கைபோடு போடுகிறது. அவன் இப்பொழுது பென்ஸ் கார் ஷவத்திருக்கிறான். அதுமுருங்கைக் காய் உற்பத்தியில். அவன் சாதித்த வெற்றியைக் கட்டியங்கூறிப் பவனி வருகிறது!

பி.கே.எம்.1.பி.கே.எம்.2.கே.எம்.1 ஆகியவை கோயம்புத்தூர் விவசாயப் பல்கலைக் கழகத்தினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட புதிய இனமுருங்கைகள். வீவற்றையே பாலன் இங்கு சாகுபடி செய்கிறான். விஞ்ஞான ரீதியாக விருத்தி செய்யப்பட்ட இப்புதிய இனங்கள். உலாந்தாழுமருங்கை போன்ற நீளமானதும், களிமுருங்கைபோன்ற சுதைப்

பிழிப்பானதுமாக விளாங்கின. இவை எல்லாவிதம் ணிலும் வளரும். தபால் மூலமோ நேரே சென்றோ இவற்றின் விஷத்களை கோயம்புத்தூர் விவசாய பல்கலைக் கழகத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இவற்றை நான் ஆஸ்ரேலிய 'குவாறன் ரினாடாக' முறைப்படி பெற்றுக் கொடுத்த போது, பாலன் சந்தோசம் தாங்க முடியாமல் என்னை கட்டிப்பிடித்து நன்றி சொன்னான். உண்மையைச் சொன்னால் இதில் அம்மானினுடையதும்என்னுடையதுமான முருங்கைக்காய் பாசும் அடங்கியிருக்கிறது.

மரமாக முருங்கை வளர்த்தத்தினால் தான், வேதாளம் மீண்டும் மீண்டும் முருங்கை மரம் ஏறியதாம். அவை எல்லாம் பழங்குடியைகள். புதிய விவசாய முறையில், முருங்கையை மரமாக அல்லாது, செந்து வளர்க்க வேண்டும்.

இந்த வகையில், நவீனவிவசாய ஆலோசனைகள் கேட்டு பாலன்முருங்கைக் காய்களுடன் என்னிடம் அடிக்கடி வருவான். அவன் வந்தால் அம்மாவுக்குபரம சந்தோசம். அன்று ஊரிலுள்ள பலரது தலைகள் அவர்களின் ஊர் விடுபில் உருஞ்சும்.

'கைத்தழிலை வாங்கின முருங்கைக்காயை இப்ப வட்டமோடை திருப்பித்தாறன் அம்மா. இது குறண்டல் காயில் லை, நல்ல காய்...' என்று, பழையதை மறக்காமல் 'கொமன் ர்' அடித்துச் சிரித்தபடியே முருங்கைக்காய்களை அம்மாவிடம் கொடுப்பான்.

'நாழுறு பட்டது' போல இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு, அவனது முருங்கைக் காய்களை பழங்குடிகள் தாக்கத்தொடங்கின. பழ ஈக்கள் பிஞ்சுக் காய்களைக் குத்தி முட்டை இட்டுவிடும். காய்கள் முத்த, முட்டை இல்லாத ஒட்டடைகள் கறுத்துத் தழும்பாகும். இது சர்த்தைப்படுத்தலை பெறிதம் பாதிக்கும். முட்டை இட்ட காய்களில், முட்டை பொரிக்க, காய்அழுகி விழுந்து விடும்.

அப்பிள், பீச், பிளாம்ஸ், மாக்காய் போன்றவற்றுக்கு உலகமெங்கும் பழங்குடிகள் பெரும் சவாலாக இருக்கின்றன. இவை இலங்கையிலும் உண்டு. இவற்றைக் கட்டுப்படுத்த பெருமளவில் பணம் செலவாகும்.

எனவே எனது ஆலோசனைப்படி பாலன் இப்போது 'பசுமைக் கூட்டத்தில்' (Green house) சொட்டு நீர்ப்பாசன முறை மூலம் (Drip irrigation) முருங்கை சாகுபடி செய்கிறான். இந்த முறையில் 2.5x2.5 மீட்டர் இடைவெளியில் கொட்டைக் கள்றுக்களை நட்டு, ஒரு மீட்டர் வளர்ந்ததும் நுனியைக் கிளினிவிட வேண்டும். தினால் பக்கக் கிளைகள் வளர்ந்து பெருமளவில் காய்க்கும். காய்களைப் பறித்துபிள், மீண்டும் ஒரு மீட்டர் உயரத்துக்கு கவ்வாத்துப் பண்ணி வளர்த்தால் வருடத்தில் இரண்டு முறை காய்க்கும். பசுமைக் கூட்டத்தில், மரத்துக்கு மரம், கவ்வாத்துப் பண்ணும் 'மாதங்களை' மாற்றுவதன் மூலம், பாலன் வருடம் முழுவதும் முருங்கைக்காய் விற்கிறான்.

இவ்வாறு முருங்கையைச் செய்யாக வளர்த்து, கவ்வாத்துப் பண்ணி, சொட்டு நீர்ப்பாசனத்தில் வளர்க்கும் முறை, நான் பிறந்து நடைபயின்ற கைதழி

மன் உட்பட இலங்கை எங்கும் பயிரிட வேண்டுமென்பது, என் அம்மா சார்பாக நான் காணும் கனவுகளில் மிக முக்கியமானது.

ஒரு நாள் பாலனின் மனைவி முருங்கைக்காயுடன் மட்டுவில் முட்டிக் கத்தரிக்காடும், யாழ்ப்பாணத்துப் பச்சை மிளகாடும் கொண்டு வந்து அம்மாவைக் குளிர்வித்தார். முருங்கைச் செழகஞக்கு நடுவே ஊடு பயிர் களாக மட்டுவில் முட்டிக் கத்தரிக்காடும், யாழ்ப்பாணத்துப் பச்சை மிளகாடும் பாலன் வளர்ப்பதாகவும் அவை விரைவில் சந்தைக்கு வர இருப்பதாகவும் பாலனின் மனைவி சொன்னார்.

அகதியாக வந்து வேலை கிடைக்காமல் 'அப்படி இப்படி வேலை செய்வெர்கள் மத்தியிலே, சுயதொழில் புரிந்து முன் னேரியுள்ள பாலன் குடும்பத்தை நினைத்து நான் மிகவும் பெருமைப்படுகிறேன்.'

- 2 -

என்னுடன் பல்கலைக் கழகத்தில் பணிபுரியும் நன்பன் ரோனி, Food technology பேராசிரியர். ரோனிக்கு அடிக்கடி பல்லுக்கொதி வரும். எமது வீட்டுக்கு வரும் போதில்லாம் பல் டாக்டரான என் மகனிடம் ஆலோசனை கேட்பான்.

பாலன் அன்று குடும்பத்துடன் வந்திருந்தான். வரும்போது வழுமைபோல முருங்கைக் காய் முருங்கை இலை எனத் தாராளமாகக் கொண்டு வந்திருந்தான். பாலனின் மனைவியும் என்னுடையமைவியும் அன்று பலவித கொம்பினேசனில் முருங்கை சமைத்திருந்தார்கள். ரோனியையும் அன்று மதிய உணவிற்கு அழைத்திருந்தேன்.

இந்திய உணவு வகைகளை ரோனி விரும்பிச் சாப்பிடுவான். காரமான கறிவகைகளை வேர்க்க விறுவிறுக்க தன்னிரைக் குடித்துக்கொண்டு அவன் சாப்பிடுவதைப் பார்க்க பரிதாபமாக இருக்கும். அன்று சாப்பிடும்போது முருங்கைக் காயிலுள்ள சதையை கரண்டி மூள்ளால் பிரித்தெடுப்பதற்குக் கல்லிப்பட்டான். ரோனிக்கு முன்னால் அமர்ந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த பாலன், முருங்கைக் காய்த் துண்டை முன் பல் இடுக்கில் கவ்வி பெருவிற்க் நகத்தால் லாவகமாக சதையை உருவி 'இது யாழ்ப்பாண ரெக்னிக்' என்று சொல்லிச் சிரித்தான்.

'விவவாகு கல்லிப்பட்டு இதைச் சாப்பிட வேணுமோ' என பாலனுடன் சேர்ந்து சிரித்த ரோனிமுருங்கைக் காயை தன்னி வைத்துவிட்டு. அதனுடன் சேர்த்துச் சமைத்த இராலைச் சாப்பிடுவதைப் பாலனாக இருந்தான்.

ரோனி முருங்கைக்காயைக் குறை சொன்னாது. சாப்பாட்டு மேசை அருகே, சாய்மனைக் கதிரையில் சாய்ந்திருந்த அம்மாவுக்குப் பிழிக்கவில்லை.

'இஞ்சை பார், என்றை பல்லை! முருங்கைக்காய் திண்டுதான் இந்த வயதிலும் பல்லுக் கொதியில்லாமல் இருக்கிறன்.'

அம்மா அந்தக் காலத்து யாழ்ப்பாண மனுவெி ரோனிக்கு அடிக்கடி பல்லுக்கொதி வருவதை அவர்,

மகற்முகமாக குத்திக்காட்டியது வெளியே தெரியாமலிருக்க, நான் சிறித்துச் சமாளித்தேன்.

அம்மா சொல்வது உண்மைதானா என்ற கேள்வி கண்களிலே தொனிக்கப்பல்வைத்தியரான என்னுடைய மகனை நிமிர்ந்து பார்த்தான் ரோனி.

'முருங்கைக் காயில் அதிகளவு கல் சியம் இருப்பதாவும், குறிப்பாக சண்ணாம்புக் கற்பாறைக் நிறைற்ற மன்னில் வளரும் முருங்கையில் மேலைக் கல்சியம் இருப்பதாவும் நம்பப்படுகிறது. இதை நீ தான் உனது ஆய்வு கூடத்தில் பகுப்பறிந்து சொல்ல வேண்டும்'என,வெளிநாட்டில் பிறந்த என் மகனுக்கு முருங்கைக் காய் பற்றிய அறிவு அதிகம் இருக்காதென் பதால் ரோனிக்கு நான் பதில் சொன்னேன்.

அப்போது,அந்தக் காலத்து பாக்கியராஜா படங்களில் வந்தமுருங்கைக் காய்மகத்துவத்தைச் சந்தர்ப்பத்தைத் தவற விடாமல் அவிட்டு விட்ட பாலன்,'எனக்கு எட்டு பிள்ளைகள்' எனக் கண் சிமிட்டி தனது முருங்கைக் காய்க்கு விளம்பரம் தேடிக் கொண்டான். என் ன இருந்தாலும், முருங்கைக் காய்க்கு 'மவசு' சேர்த்த திறைப்பட இயக்குநர் பாக்கியராஜாவை பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

இன்னும் தனக்குக் குழந்தைகள் இல்லை யென்ற குறை ரோனிக்கு, பாலன் சொன்ன தகவல், அவனை உசப்பி விட்டிருக்கலாம்.

'இதை ஒருக்கா பகுப்பாய்வு செய்து பார்க்கத்தான் வேண்டும்' என்று சொல்லி பாலன் கொண்டு வந்த சில முருங்கைக் காய்களையும், ஒரு கிராம் உலர் நிறைக்குத் தேவையான முருங்கை இலைகளையும் எடுத்து பத்திரிப் படுத்திக் கொண்டான். மாலையில் தேநீர் அருந்திய பின் ரோனி விடைபெறும் போது, யாழ்ப்பான முருங்கைக் காய் அடைத்த ரின் ஒன்றைக் கொடுத்த அம்மா, 'இதையும் ஒருக்கா சோதிச்சுப் பார்' எனச் சொல்லி வழி அனுப்பி வைத்தார்.

அன்று சனிக்கிழமை!

பல் வைத்தியசாலைக்குச் சென்ற ரோனி மகனுடன் வீட்டிற்கு வந்திருந்தான். பல் வைத்தியர் களான மகனுக்கும் மருங்களுக்கும் அன்று அரை நாள் வேலை. சனிக்கிழமைகளில் வேலை முழுந்து நேராக எமது வீட்டுக்கு மதியச் சாப்பாட்டுக்கு வரவேண்டுமேன்பது மகன் மருமகன் இருவருக்கும் என்னுடைய மனைவி கிட்ட அன்புக்கட்டளை.

அன்றும் எங்கள் வீட்டில் முருங்கைக் காய் குழம்பு. மூளை நீக்கிய பாரைக் கருவாட்டினை முருங்கைக் காடிடன் சேர்த்து மனைவி வறட்டல் குழம்பு வைத்திருந்தாள்.

சாப்பிடும் போது, ரோனி பாலன் காட்டிக் கொடுத்த யாழ்ப்பான ரெக்னிக்கைப் பாவித்து பல்லிடுக்கில் முருங்கைக் காயை கவ்வி சுதையை உருவத் தொடங்கினான். இதைக் கண்டு நாமெல்லோரும் சிரித்த சிரிப்பில் ரோனிக்கு பிரக்குத்து விட்டது.

தன்னிலை நிரம்பக் குடித்துத் தன்னை ஆசுவாசப் படுத்திக் கொண்டவன், 'சிரிக்காதேயுங்கோ! முருங்கைக் காயிலை கன விஷயமிருக்கு. பிறகு சொல்லுறங்'

என்றவன் சாப்பாடு முடிய தன் தரவுகளை வைத்துக் கொண்டு விரிவினரை நடத்த துவங்கிவிட்டான்.

'முருங்கைக் காயில் அதிகளவு கல்சியம் இருப்பது உண்மைதான்! சொன்னா நம்பமாட்டிர்கள், நான் கொண்டு போன முருங்கை இலையை உலர்த்திப் பெறப்பட்ட ஒரு கிராம் உலர் தூளில், பசம் பாலில் இருப்பதை விட அதிகளவு கல்சியம் இருக்கிறது...'!

சாய்மனைக் கதிரையில் படுத்தவாறு ரோனி சொல்வதைக் கேட்ட அம்மா, எழும்பி வந்து ரோனியின் அருகேயுள்ள கதிரையில், நாரியை நிமிர்த்தி இருந்து கொண்டு,நான் தந்த யாழ்ப்பான முருங்கைக் காயிலைகூட இருக்கோ இல்லையோ என்டதை சொல்லு' எனக் கேட்டார்.

ரோனி அம்மாவை நன்கு அறிவான். யாழ்ப்பான மன்னில் அவர் கைம் பெண் ணாக நான்கு பிள்ளைகளையும் வளர்த்து முன்னுக்கு கொண்டு வரப்பட்ட கஷ்டங்களை நான் ரோனிக்கு சொல்லியிருக்கிறேன். அம்மா உடல் இங்கும் உயிர் ஊரிலுமாக வாழ்வாற் என்பதும் அவனுக்கு தெரியும். வேறு நேரமென்றால் அம்மாவுக்கு பக்ஷியாகப் பதில் சொல்லியிருப்பான். இப்போது அவன் முருங்கைக் காய் விஷயத்திலை படு சீரியல்லாக இருக்கிறான்.

தனது மடிக் கண்ணியை விரித்து அதில் தரவுகளைப் பார்த்தவாறு ரோனி தொடர்ந்தான்.

'பாலாவின் ஆஸ்ரேவியமுருங்கையிலும் பார்க்க, யாழ்ப்பான முருங்கைக் காயத் தோலில் கல்சியம் பத்து வீதும் அதிகமாக இருக்கிறது. இது முருங்கையின்தின் மரபணு சார்ந்த விடையைல்லை, முருங்கை மரம் கல்சியம் அதிகமுள்ள மன்னில் வளருந்ததால் வந்தாக இருக்கலாம். உள்களின் முருங்கைக் காய் தோல் சப்பும் 'கலாசாரத்தில்' அர்த்தம் இருக்கிறது...' என அம்மாவுக்கு ஏற்ற வகையிலே விஞ்ஞான தகவல் களைச் சொல்லி அவரைக் குளிர்வித்தான்.

'கல்சியம் பல வடிவங்களில் உண்டு. முருங்கையில் இருக்கும் கல்சியம் கல்சியம், குடலால் உறுஞ்சக் கூடிய நிலையிலும், உடலால் உள் வாங்கக் கூடிய நிலையிலுமுண்டா...?'என மகன் மருத்துவ ரீதியாக ஒரு கொக்கியைப் போட்டான்.

'எனது பகுப்பாய்வின் படி முருங்கையில் இருக்கும் கல்சியம், 'கல்சியம் ஒக்ஸலோர்ப்' பளிங்குகளாகவே இருக்கின்றன. இப் பளிங்கு நிலையில், இவை மனித உடலால் பாவிக்க முடியாது எனச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் முருங்கையில் உள்ள கல்சியம் பளிங்குகளின், 'உடற்தொழில்' மாற்றங்களை மருத்துவ விஞ்ஞானிகளுக்கு விருவர்தான் கண்டறிந்து சொல்ல வேண்டும்' என தன்னிடம் கேட்கப்பட்ட கேள்விக்கான பதில் சொல்லும் பொறுப்பை வெகு லாவகமாக, வைத்திய போதனாசிரியராகவும் பணிபுரியும் என் மகனிடம் திருப்பி விட்டான் ரோனி.

(மிகுதி அடுத்த இதழில்)

ବିଜ୍ଞାନ ପରିଷଦ

“உள்ள கட்டுவை வெளிர் நடக்கும் தட்டு முன்னாலும் வீசுவதற்கும் தீர்ந்து விடப்பட விரும்புகின்றன.

कालीन विद्यार्थी

અનુભૂતિની વિશ્વાસી

ஏத்தன்மூலம் தினமும் வே அழிவிடார்யு
ஒடைப்படு!!!

என்னுமூலம் பிரபுவு என்னாற்
ஏன்றால் தீர்மானிக்கப்படவில்லை. என் வழி
நீர் மாற்றக் கட்டப்படவில்லை என்றோ.
இவ்வாறு ஒரு சிறு பூரணமும்
ஏன்றால் தீர்மானிக்கப்படவில்லை.

வெள்ளியான்பூ வெள்ளியான்பூ
எந்த வயது வரவதற்காக வாழ்ந்த
ஒன்றை, வாழ்ந்த எனக்கு நிலைமூலம்
வாம் தனி சென்னாலும் பிரபுவ் தீர்ம
ானம்.

பிர அரூந்.. பிர மிக அழுகீன்.. என்னுடன் ஒக சதுக்க வயு என்னும் பிரபு அன்னத்தெய்து நிற்கின்றன.

எனக்கு எந்தப் பயமும் கிடைதல் என்றும் வழக்கு பாத்திரம் வழகு மிகவும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்" என்ற வெற்றும் குட்டிக்காரணமால் வேண்டும் என்றும் அது என்னாலில்லை எந்து நிறுப்புவது ஏது என்று வேண்டுமென்றால் பாத்திரம்

Digitized by srujanika@gmail.com

१८५

நான் பிரத்து விடகுது என்கொடி
விட்டு கூறுவின் அரசுவும், பிறகு
கூறுவில்லை என்கிழங்குதல் படிக்கு
து சில மாணிக்கியாகும் தாங்கு
கூறுவிட ஆகும்போல் அப்படி கூறுகோடு
ஏன் என்க இன்னும்.

ஏடுக் கொண்டுவரும் வகுப்புகள், ஏடுக் கொண்டுவரும் வகுப்புகள், ஏடுக் கொண்டுவரும் வகுப்புகள்.

வாய்க்கால் வழக்காக
ஏவதோட் பறுப்பு
நினைவுப்புக்கு எனும்
சீக்கால் நீல மகாலையும்
நாவக செல்லார்க்கு
ஏவ்வாரே தூங்க்யாயா
அந்தர் தாங்கத்தல்
கீழந்து ஏழந்த போய்
ஷ்ட்ரெஸ்ஸின் போய்
அங்கு அா குபொயா
ஏவ்வாரே வேலாம்போ

ஏதுவில் கணமிட நூல்களே சொல்லுவது
பிரதிமக் கணமும்பதற்கே குறைந்
கூடுமென்றின்கொலை, ரட்டம் தானாகவின்
கிளிக்க ஒன்று வேலைவைச் சொல்லும்,
அதை கணமுகில் உடன்தான் பிள்ளையாக்கிக்
நூலாகிறது எனக்கு மதிர்த்தி
கணம் முன்னாற்றின்றி பிள்ளைப் படை அரசுள்
யானாயும் படையறாவது என்றால்கூறும்
கிளிக்க வேல்முக்கியின்கொலை கணமுகின்
கப்போதும் ஓரை உணவும் நிலைநிக் கடை
நிலைக்கூறும்.

நூல்கள் நினைவுமிகு உடனடி பிரச்சனைகள் கொடுத்து பங்குறை, கண்டதற்கில் உடனடி பிரச்சனைகள் கூட அதிக பார்வை என்றும் என்ற எதிர்வையும் பார்த்து, பரிசுக் குழுமாக்குத் துவியாது. தனியாக நினைவுமிகுப் பார்வை நினைவுமிகுப்பார்வை தீவிரமாகப்படுத்து நூன் பார? மலு அவர் இவர் மாண்பும் அரசுப்பற்றுப்பட்ட விடையை, என்னவை எடுப்ப பண்ணக்காரர் பார்க்கும் குடும்பத்தின் மன தீர்த்தங்கள் அதை தீர்த்தங்கள்? அதை அன்றையும் தீர்த்தங்களை என்றும் என்றும் கூறுகிறேனோ என்ற கூறுக்கூறும் காலை கூறுகிறேன்.

ஒரு கூட விடுமை என்று விட்டுள்ளது. அதை விடுமை எழுத வேண்டும். அதை தீர்த்த விடுவது வேண்டும். அதைவேண்டும் என்று பிடித்து வேட்டி வேற்றுவதை என்னுடைய உயிர்கோடு கிடைக்கும் என் ஆர்ப்பந்தாயும் இருக்க விரும்புமாகிறோம்.

திருக்கும் சீராய்ம்

என் உயிர் போன பின்பு மரணாச் சாஸ்றிதழும் கொடுக்க கட்டாயம் ஆறு மணித்தியாலம் வைத்தியத்துறை காத்திருக்கும். அப்போது எவரும் என்னை வந்து பார்க்கட்டும். அதற்குப் பின்புதான் என்னைக் குளிர் அறைக்குள் கொண்டு போய் வைப்பார்கள்.

அதன் பின்பு மரணாச் சடங்கை நடாத்தும் நிறுவனத்தினருடன் குடும்பத்தினரின் கலந்தா - லோசனைகள்... எந்த வகைப் பெட்டியுள் என்னை வைப்பது?... என்ன நிறப் பூக்களால் பெட்டியை அலங்கரிப்பது?... எந்தத் தினத்தில் சைவ முறைப்படி கிரியைகள் செய்வது?... ஈங்கார்ண்யில் எவ்வாறு மரண அறிவித்தல் போடுவது?... யார் யார் ஈங்கள் வீட்டுக்கு எந்த எந்த தினத்தில் சாப்பாடு கொண்டு வருவது?... கொள்ளி வைப்பது யார்?... பஞ்சமியில் செத்தாரா?... கோழிக்குஞ்சையா, இளம் தென்னாம்பிள்ளையையா பெட்டிக்குள் வைப்பது என்ற விசாரணைகள்?... எட்டுச் செலவு எப்போ செய்வது?... அந்தியேட்டி எப்போது செய்வது?... யார் கல்வட்டு அடிப்பது என அந்தனையும் நடக்கும்.

எனக்கு இதில் எதுவுமே வேண்டாம் என எழுதி வைக்க வேண்டும்.

என்னை அறிந்த என் மனைவியும் மகனும், மகனும் என் இறுதிநேர சாசனத்திற்கு மதிப்புக் கொடுத்து விவர்றைத் தவிர்க்கட்டும். அல்லது அவர்களுக்கு இந்தச் சடங்குகள் ஒரு நிம்மதியைக் கொடுக்குமாயின் அவற்றைச் செய்யட்டும். என் வாழ்வில் அவர்களும் அவர்கள் வாழ்வில் நானும் விரும்பியோ விரும்பாமலோ தலையிட்ட எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்கள் போல இதிலும் அவர்களின் தலையீடு இருக்க வேண்டும் என்றால் நிச்சயமாய் நல்ல ஒரு நந்தயாய். கணவனாய் அதற்கு அனுமதி நான் கொடுத்தே ஒக வேண்டும்.

வாய் வழியாகச் சொன்னால் எதுவும் நடக்காது. என்குடும்பத்தையும் மீறி அவர் அவர் விருப்பத்துக்கும் வசதிக்குமாய் எல்லாவற்றையும் நடாத்தியே தீவார்கள். எனவே சட்டமுறைப்படி எழுதி வைக்க வேண்டும்.

நானே உயிருடன் இருக்கும் பொழுது தெரிவ செய்யும் மரணாச்சடங்கை பொறுப்பேற்று செய்யும் நிறுவனம் என்னைக் கொண்டு போய் என்னை எரித்து விட்டுப் போகட்டும். சாம்பலை குப்பையிலேயே போட்டும். என்னால் மீண்டும் ஒரு தடைவ அழகிய இந்தக் டென்மார்க்கின் கடற்கரையோ அல்லது மக்கள் நடமாடும் சந்திகளோ அசுத்தப்பட வேண்டாம். இலங்கை இந்தியா மாதிரி கட்டாக்காலி மாடுகளோ நாய்களோ இங்கில்லை ... படைப்பவற்றை உண்டு விட்டுப் போவதற்கு. குளிரில் அனைத்து படையலும் விழைத்துப் போய் நாட்கணக்கில் கீட்கும். பின் நகரசபை வண்டி வந்து அள்ளிக் கொண்டு போய் கொட்டும்.

இத்துடன் இந்த உலகத்துக்கு ஒருவனின் பாரமும் இந்த உலகத்தின் மீது ஒருவனுக்கு இருந்த பாரங்களும் அற்றுப் போய் விட்டும்.

கொஞ்சம் பைத்தியக்காரர்த்தனமாய் இருக்கின்றதா?

சராசிபிடன் சமசரங்கள் செய்து கொள்ளாதவைகள் என்றும் பைத்தியங்கள் தான். ஆனால் இந்த சராசரியின் அளவுகோலின் நீள அகலம் இந்த ஜம்பத்தியொன்பது வருடத்தில் எத் தனையே

தடவைகள் மாறி மாறி கொண்டு வந்ததை உற்றுப் பார்த்த சாட்சிகளில் நானும் ஒருவன்.

தமிழருக்கட்சிக்கு வாக்களியாது தமிழ் காங்கிரசுக்கு வாக்களித்திருந்தால் ஒருகால் அவர்கள் சராசரித் துரோகிகள். பின் இரு கட்சிகளும் கூட்டணி என்ற பெயரில் இணைந்த பின்பு அதற்கல்லாது எந்தக் கட்சிக்கு வாக்களித்திருந்தாலும் அவர்கள் சராசரித் துரோகிகள், பின் கூட்டணியினரின் நெற்றிருக்கு எதிரில் துப்பாக்கிகள் நீண்ட பொழுது கூட்டணி பற்றிக் கதைத்தால் அவர்களும் சராசரித் துரோகிகள், மேலாக மேலைநாடுகளில் விடுதலைக் குழுக்கள் எவ்வர விமர்சித்தாலும் அவர்கள் தமிழ்தேசியத்திற்கு எதிரான சராசரித் துரோகிகள்.

வெள்ளைக்காரனுக்கு கீழே கிடந்த தமிழன், சீங்கள் அரசாங்கத்துக் கீழே கிடந்த தமிழன், புவிகளின் கட்டுப்பாடுக்கை கிடந்த தமிழன், பலம் பெயர்ந்து வந்த தமிழன்,

புலம் பெயர்ந்த பின் போராட்டத்து நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவே உதவிய தமிழன், ஆயுதங்கள் மொளனமாகி விட்ட பின்பு எதுவுமே நடக்காதது போல மொளனம் காத்த தமிழன், தற்பொழுது போர்க்குற்றங்கள் பற்றி கதைத்தக் கூரம்பித்திருக்கும் தமிழன் என அரசியல் மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப இந்த சராசரிக் கோட்பாடுகளும் மாறி மாறிக் கொண்டுதான் இருந்தன.

சாதியாலும் பணத்தாலும் பழக்க வழக்கங்களாலும் தீர்மானிக்கப்பட்ட நிருமணங்கள் இங்கு படிப்பாலும் உத்தியோகத்தாலும் மட்டுமே தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. கறுபு பற்றி அதிகம் கதைத்துக் கொள்வதேயில்லை. “லில்விஸ் ரூகெதர்” என்ற புதுக்கலாச்சாரம் வந்த பின்பு கன்னிகாதானம் செய்யும் அவசியம் இனிவரும் காலங்கலங்களில் குருக்கள்மாருக்கு இராது.

ஐரில் வெள்ளிக் கழிமைகளில் புசிய அதே விழுதியைத் தான் இங்கு வெள்ளியிலும் பூசிக் கொண்டு கடைத் தெருவுக்கு போயிருந்தேன். தமிழர் களே என்னை அதிகமாகவே திரும்பிப் பார்த்தார்கள். அதைக் கொஞ்சம் ஸ்ரையிலாய் புசு வேண்டுமாம்.

மாறாதிருந்தவனும் பைத்தியக் காரன் தான். அதிகமாய் மாறியவனும் பைத்தியக் காரன் தான். அவவகையில் நான் மாறாமலும் இருந்திருக்கின்றேன். அதிகமாய் மாறியும் இருந்திருக்கின்றேன்.

அந்தப் பைத்தியக்காரர் தனங்கள் எனக்கு தந்த பாடங்கள் தான் இந்த குளிரின்னும் இருப்பினுள்ளும் வாசம் செய்யும் அப்பின் தோட்டங்களில் இருந்து வெளியேறி நிலவ வீசும் எங்கள் தென்னால் தோட்டத்தின் நடுவில் அமைந்த சிறு குடிலில் மரணாத்தை மகிழ்ச்சியிடன் கட்டுத் தழுவிக் கொண்டு நிம்மதியாக தூங்குவதற்கு எனக்குள் பெருகிக் கொண்டிருக்கும் தீராத ஒருசை.

தூரத்தே கேட்கும் மையில் வண்டிச் சத்தும், கடைசி பட பல்சில் இருந்து ஆட்கள் கதைத்துக் கொண்டு செல்லும் அரவங்கள், கொழும்புக்கு சாமான்கள் ஏற்றிச் செல்லும் லொறிகளின் ஆரவாரங்கள் அனைத்தும் அடங்கிய பின்பு இரவின் தாலாட்டுப் பாடல் களை கேட்டபடி நானும் கண்ணயர்ந்து அடங்கிப் போக வேண்டும்:

அரசுடைவரவரின் அந்தைலை பூஜை மணி கேட்டு உள்ளமுப்பும் போது நானும் இந்த உலகத்தில் இருந்து போய் இருக்க வேண்டும். என் உடலும் அந்த தென்னந்தோட்டக கொட்டில் இருந்து மறைந்திருக்க வேண்டும்.

எப்படி? எப்படி அது சாத்தியமாகும்? அது எனக்குத் தெரியாது ஆனால் அது என் விருப்பமாய் இருக்கின்றது.

இதே வினாடியில் இந்தியாவின் ஒரு தெருக்கோடியில் காசநோயால் செத்துப்போகும் ஒரு மூதாட்டியின் இறப்பும், பீக்கிள்கிள் சுரங்கத்துள் நெரிப்பட்டுப் பிறக்கும் போகும் ஒரு சீந்த தொழிலாளியின் மரணமும், ஆபிரிக்காவில் எயிடென் நோய் முற்றி மார்பகங்களே மறைந்து எலும்புகளே எஞ்சி கிடக்கும் ஒருத்தியின் இழப்பும் இந்த உலகத்தையா உலுக்கி விட்டுப் போகிறது. அவ்வாறே தான் என் மரணமும் என எனக்குத் தெரியும். என்னுடன் வாழ்ந்தவர்களுக்கு மட்டும் அந்தக் கண உலுக்கம். பின் “நாளை” அதுவே மற்றொரு நாளாகிப் போய்விடும்.

இருக்கும் வரையில் தான் மன்னர்கள். அல்லது மன்னர்கள் என்ற நினைப்பு. நாங்களே சூழக்காரர்களம் முடிகள். அதற்கான போட்டிகள். பொறுமைகள். கோபங்கள். வாதங்கள். அறிக்கைகள், காகித கணினிச் சண்டைகள், இரத்த அழுத்தங்கள்.

இப்போ எனக்குள் எந்த போட்டியும் இல்லை. எந்த தோல்வியும் இல்லை. எந்த எதிரியும் இல்லை. எல்லோரும் நண்பர்கள். முதுகில் குற்றிய வர்களையும் நண்பர்களாய் பார்க்கும் பக்குவம். அல்லது அவர்களுக்காக பரிதாபப்படும் பக்குவம். இந்தப் பக்குவம் எல்லோருக்கும் வந்து விடுகின்றதா? இல்லை இந்த மரணப்படுக்கை எனக்கு அதை தந்திருக்கின்றது? உள்ளும் புறமும் ஒன்றாகவே இருக்கின்றது.

மைக்கெடானாசில் பாஸ்ட் பூட் சாப்பிட்டது போல அவசரமாகவே கிங்கு வாழ்ந்து விட்டேன் போல் எனக்குத் தெரிகிறது.

ஆறு அமர்ந்து சாப்பிட அவகாசமே கிடைக்கவில்லை.

எத்தனையோ நாட்கள் காலைத் தேந்தி தொடக்கம் இரவு உணவுவரை காரின் ஸ்ரேரீஸ்கை ஒரு கையால் பிடித்துக் கொண்டு மறு கையால் குத்திருக்கின்றேன் - சாப்பிட்டிருக்கின்றேன்.

அப்படி ஒரு ஓட்டம். 24 வயதில் தொடர்க்கிய ஓட்டம். 33 வயதை அடைந்தபோது குடும்ப பார்ஸ்களின் முதலாம் அத்தியாயத்தை பூர்த்தி செய்திருந்தேன். அதுவரை எனக்கு ஒரு வாலிப்பறுவம் இருக்கிறது என்பதை நானே அல்லது என் பெற்றார்களோ என்னிடப் பார்க்காத ஓட்டம்.

வயது 33:

“தம்பி பெட்டையும் டென்மார்க் கிளைலதான். இருக்குது. இப்ப இஞ்சை லீவுக்கு வந்திருக்கினம். எங்கள் எல்லோருக்கும் பிழிச்சுப் போச்சு”

வயது 34:

“தம்பி நீ இலங்கைக்கு வர ஏலாது தானே. சிங்கப்பூர் எண்டால் எல்லாருக்கும் வசதி”

வயது 35:

“அம்மா சொல்லி விட்டவா பின்னள் பெறுகிறதை தள்ளி வைக்க கூடாது எண்டு”

வயது 36:

“அப்பா... பின்னளையைப் பிறைவேற் பள்ளிக் - கூடத்திலைதான் சேர்க்க வேணும்”

வயது 37:

“வீடு வேண்டேக்கைகிரண்டு கார் விடக்கூடிய வீடாய்த்தான் வேண்ட வேண்டும்”

வயது 38:

“தம்பி... உன்றை தங்கச்சிக்கும் வயதாகிட்டுது... இனி ஏதும் முயற்சி எடுக்க வேணும்”

வயது 39:

“தம்பி... உன்றை தம்பியனை இனி இஞ்சை வைச்சிருக்க ஏலாது. நாட்டு நிலைமை அப்படி.”

வயது 40 - 49:

அப்பிளிக்கேசன்கள். அப்பிளிக்கேசன்கள். எதுவும் நிராகரிக்க முடியாத அப்பிளிக்கேசன்கள்.

அதை நிறைவேற்ற ஒரே வழி! வேலை.. வேலை.. வேலை.. கிழமைக்கு 38 மணித்தியால் வேலையை 37 மணியாக குறைக்க டென்மார்க்கில் தொழிற்சாங்கங்கள் றோட்டில் இறங்கி போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருந்த பொழுது நான் கிழமையில் 104 மணித்தியாலங்கள் வேலை செய்து கொண்டிருந்தேன்.

கலிந்துக் கொட்ட வந்த பின்னள் என அம்மாவும் என் பின்னளையை கண்கலங்காமல் பூப்போலப் பார்க்கும் மருமகன் என மாயியாரும் சொல்லிக் கொண்டு நல்லூர் கந்தன் வாசலில் அர்ச்சனை தட்டுன் நின்றார்களாம்.

செய்தி வந்த அடுத்த நாள் தான் இரத்தப் பரிசோதனையின் மறுமொழியும் வந்தது.

வாழ்வில் முதன் முதலாய் கண்கலங்கிய நாள்.

வயது 50:

ஐம் பதாவது பிறந்தநாளை எல்லோருடனும் சந்தோசமாக கொண்டாடி விட்டு அடுத்த நாள் ஆபீச விடயமாக வெளிநாடு போகின்றேன் என்று விட்டு ஒரு கிழமை ஆசுபத்திரியில் படுத்துக கொண்டேன்.

அப்போதான் எனக்கு முதன் முதலில் கான்சருக்கானவற்றோ சிசிச்சை ஆரம்பிக்கப் பட்டது.

வயது 51 - 59

இந்த ஒன்பது வருடத்தில் எதிலும் என் வேகம் குறையவில்லை -வருடத்தில் இரண்டாரு தடவை யாருக்கும் தெரியாமல்...யாருக்கும் வேதனை தராது கிடைக்கிடை ஆசுபத்திரியில் போய்ப்படுத்ததை தவிர.

முத்தவஞக்கு மெடிசின் முடிக்க இன்னும் ஒரு வருடம் இருக்கு. யாரோ எங்கள் சனம் சாதி இல்லாத பையனை விரும்புகின்றாளாம். அவனும் திடுவரை சொல்லவில்லை. நானும் கேட்கவில்லை. கேட்டும் எதுவும் ஆகப்போவதில்லை - அவளாக வீட்டை விட்டுப் போவதை தவிர.

கமலா, என் அம்மா, என் மாமியார் வடிவில் நிச்சயம் ஒரு நாள் பூகப்பட்ட வெஷ்க்கத்தான் போகின்றது. இங்கு பெரிதாக தெரியாவிட்டாலும் உளில் சம்மந்தம் கலக்க எப்படி அந்தக் கொட்டில் வீடுகளுக்குப் போவது என.

அதுவும் என் தாய்வழிப் பாட்டனார் சாதியில் குறைந்த ஒருவன் கடுக்கன் போட்டுவிட்டான் என்று மடியில் செருகியிருந்த ஊசிக்காம்புக் கத்தியால் அவனின் காதையும் கடுக்கண்ணும் சேர்த்து வெட்டி ஏறிந்து விட்டு ஆறு மாதம் ஜெயிலுக்குப் போனவர். அவர் விடுதலையான அன்று குதிரை வண் டிலிலை மேளதாளத்துடன் அழைத்து வந்தவர்களாம். அவர் இறக்கும் வரையில் அந்த இனத்தில் யாருமே காதில் கடுக்கன் அணிந்து கொள்ளவில்லையாம்.

மாற்றங்கள் ஒன்றுதான் உலகில் மாறாதது என்பதை அவர்கள் இறுதிவரை அறிந்து கொள்ளவே மாட்டார்கள்.

மகனுக்கு பாப்பு சுத்தமாக வரவில்லை. தானாகவே விரும்பி பொய் வாக்கங்கள் ஓட்டுகின்றான். ஐரோப்பா முழுக்க திரிவான். தாயுடன் மட்டும் தினசரி டெவிபோனில் கதைப்பான்.

அந்த வகையில் அவர்கள் இருவரைப் பற்றியும் எனக்கு கவலையிருக்கவில்லை.

கடைசியாக ஒரு நாள்... போன மாதம்... அதிகாலை...

பிறைவேற்றாக செய்யும் கிளீனிங் வேலைக்கு போய்விட்டு, ஒவ்வொக்கு போக முதல், காரில் ஏற முதல் கரையை எடுத்துக் கட்டிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது எனக்கு தலை சுற்றிக் கொண்டு வந்ததும் பின்னால் ஒரு கார் பனியில் சறுக்கிக் கொண்டு வந்ததும் நினைவிருக்கு... அதன் பின் கமலாவின் விசீம்பல் சுத்தம் கேட்ட பொழுதுதான் இந்த 10வது மாதிக்கட்டத்தில் கண் விழித்தேன்.

என்னைச் சுற்றி எங்கள் முழு நகரமே நின்றது.

ஒரே கிரைச்சல்.

மகள் டாக்டர்மாருடன் பேசிக்கொண்டு நின்றாள்.

அன்றுதான் என் நோய் பற்றிய விபரங்கள் அனைத்தும் கமலாக்கும் பின்னைகளுக்கும் தெரிய

வந்தது. அடுத்த வினாடியே ஊருக்கும் மற்றைய மற்றைய நாட்டில் இருந்த உறவினருக்கும் 1000 ஜெராக்ஸ் கொப்பிகள் அனுப்பப்பட்டது போல செய்திகள் போய்விட்டன.

ஆஸ்பத்திரிக்கு டெலிபோன்கள்...டெலிபோனுக்கு மேல் டெலிபோன்கள்..

நான் விரும்பிய அந்திமக்கால அமைதி எனக்கில்லை என உறவுகள் என்னைப் பயம் காட்டத் தொடர்கியது.

எனக்கு நல்ல நினைவிருக்கு சீவசம்பு அன்னை இதே ஆசுபத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த பொழுது கடைசி ஒரு கிழமையும் அவரைச் சுற்றி நின்று ஆளுக்கு ஆள் நமச் சிவாயப் பதிகம் பாடியதும்... அவரின் இறுதிச்சடங்கை எந்த நாளில் எந்த விதமாய் செய்வது என ஆட்கள் விவாதித்துக் கொண்டு இருந்ததும்...கொழும்பில் வந்து நிற்கும் தங்கச்சியாரை இழுவு வீட்டுக்கு டென்மார்க்கு அழைப்பதா இல்லையா என ஆளுக்கு ஆள் விவாவித்துக் கொண்டதை எல்லாம் அவர் கேட்டுக் கொண்டுதானே இருந்திருப்பார்.

அவரின் மனம் என்ன பாடுபட்டிருக்கும்.

அன்று எடுத்த முடிவு தான் திடு.

யாருக்காவும் என்னைச் சமரசம் செய்யாது எனது “என்னுடன்” “நானே” தனித்திருக்க விரும்பிய என் இறுதி நிமிடங்கள்.

* * * *

“ரமணா... குமோன்”

என் நெற்றியை தன் குளிர்ந்த கைகளால் வருடியபடி நின்றாள் அதிகாலைத்தாதி சுசானா.

கண்ணை விழிக்கின்றேன்.

எதுவுமே தெரியவில்லை.

வைத்தியத்துறையும் நானும் எதிர்பார்த்த ஒன்று தான் அது இன்று நடந்திருக்கு.

நோயைப் பற்றி சொல்லிய பொழுது எனக்கு கிடையும் சொல்லியிருந்தார்கள். வரும் போது பார்ப்போம் என்பதை விட இந்த நிலை வராது எனவே நம்பியிருந்தேன்.

உயிருக்கு பின் பிரிய வேண்டிய பார்வை உயிருக்கு முன் என்னிடம் இருந்து போய்விட்டிருந்தது.

கவலையில்லை என்று என்னால் தத்துவம் கதைக்க முடியவில்லை.

கவலையாய் தான் இருக்கு.

“ஐ வில் கம் வித் எ டொக்டர்”

சுசானா விரைந்து நடக்கின்றாள்.

கண்கள்! என் மிகப் பெரிய பலம். நான் வாயினால் பேசியதை விட கண் களால் பேசியதே அதிகம். என்றுமே என் கண்கள் குனிந்து பார்ப்பில்லை. மறு பக்கம் பார்ப்பதில்லை. கண்ணுக்கு நேரே கண் வைத்து பேசித்தான் மயக்கம். அது என் பலமாயும் இருக்கலாம். எனக்குள் இருந்த உறுதியாயும் இருக்கலாம்.

என் சின்ன வயது தோழி கூட ஒரு நாள் சொன்னாள், “உன்றை கண் தான் ரமணா பெட்டையைக் கெடுக்குது” என்று.

நான் வகுப்பில் பாடம் எடுக்க முதல் அமைதியாய் இருங்கள் என்று என்றுமே சொன்னதில்லை. வகுப்பைச் சுற்றி ஒரு பார்வை தான். வகுப்பு தானே அமைதியாகும்.

அவ்வாரோ நான் பங்கு கொள்ளும் மேடைப்பேச்சுகளிலும்.

இப்போ அந்தக் கண்கள். திறந்திருந்தும் மூடிய நிலைக்குப் போய்விட்டது.

டாக்டர்கள் இரண்டு மூன்று பேர் என்னைச் சுற்றி நிற்கிறார்கள். சுசானாவின் குரலும் கேட்கிறது.

"ரமணா நல்லாய் பறவீட்டு. பரவுற வேகத்தை குறைக்க மருந்து தராம். அது உங்களை இன்னும் கொஞ்சகாலம் வழா வைக்கும். ஆனால் அது இன்நத பார்வையை மீட்டுத் தராது"

டெனிசில் அவர்கள் சொல்வதை மனம் தமிழில் மொழி பெயர்த்துக் கொள்கிறது. நான் தமிழில் மனத்துள் நினைப்பதை வாய் டெனிசில் மொழி பெயர்கள்றது.

"வேண்டாம் டாக்டர்... இனி றீந் மெண்டை நிற்பாட்டுங்கோ.."

"உங்கள் முடிவு நல்ல முடிவு ரமணா"- இது பெரிய டாக்டர்.

"உங்களுக்கு கண்டசி விருப்பம் ஏதாவது.."

"என் உயிர் பிரியும் வரையும்யாரும் வந்து என்னை பார்ப்பதற்கு நீங்கள் அனுமதிக்க கூடாது"

"உறுதியாகத்தான் சொல்லுகின்றீர்களா?"

"ஆம்... மற்றது... என் இறுதி அடக்கத்திற்கு பொறுப்பான நிறுவனத்துடன் கணத்தை வேண்டும்"

"கட்டாயம் ஒழுங்கு செய்கின்றோம்.... கட்டாயம் இன்று மாலைக்கு ஒழுங்கு செய்கின்றோம்..."

அவர்கள் விளக்கி போகின்றார்கள்.

"ரமணா வித்தியாசமான ஒரு இலங்கையராய் இருக்கிறார்... இல்லையா?"

தமக்குள் பேசிக் கொண்டு போவது எனக்கு மெதுவாய்க் கேட்கின்றது.

* * * *

"நீ வா..."

திரும்பிப் பார்க்கின்றேன்.

மரணம் தான் கூப்பிடுகிறது.

கமலாவும், மகனும், மகனும் அழுது கொண்டு நிற்கிறார்கள்.

யாரோ எனது இரண்டு கால் பொருவிரலையும் கிணைத்துக் கட்டுகிறார்கள்.

தலைமாட்டில் குத்துவிளக்கின் திரி கருகும் மணங்.

"ஆட்டோவை இந்த பத்தாம் மாட்கு கொண்டுவர முடியாது. மழை பெய்து ஹோட்டு வெள்ளமும் சக்தியுமாய் இருக்கு.. நீ விரும்பிய செம்பாட்டுக்கானி.. புகையிலைக் கண்டுகள்... தென் னாங்கானிகளுக்குள்ளாகவே நடந்து போவோம்..."

விவர்த்துக்கு காத்திராது என் உயிர் போகும் வேளையில் வைத்தியத் தாதிமார் திறந்து விட்ட யன்னல் வழிகாகவே இரங்க ஹோட்டுக்கு வந்தோம்.

"மகளின்றை கலியாண விடயத்திலை உணக்கும் கமலாக்கும் பிரச்சனையாம் அதுதான் அவளையும் பின்னைகளையும்கடைசி நேரத்தினை நீபாக்க விடேல்லை என்று ஊருக்கை கதைக்கினாம்... அதோடை ஊரிலை இருக்கிற உண்றை வயதுன ஜயா அம்மாக்கு கொஞ்ச காலை எழுதி வைச்சிருக்கலாம் என்றும் சனங்கள் கதைக்குதுகள்.

"கொஞ்சம் தொனை தொணைக்காமல் வாறியா"

மரணம் மொனிக்கின்றது.

கற்புர மணம் கலந்த மெல்லிய குளிர்ந்த காற்று வீச்கின்றது.

என்னுடன் எனது பயணம் தொடர்கிறது.

2012 ஜெவரி முதல் 'ஞானம்' புதிய சந்தா விபரம்

உள்ளாடு

தனிப்பிரதி	: ரூபா 85/-
ஆண்டுச் சந்தா	: ரூபா 1000/-
ஆறு ஆண்டுச் சந்தா	: ரூபா 5000/-
ஆயுள் சந்தா	: ரூபா 20000/-
சந்தா காசோலை மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம். மணியோடர் வைள்ளவுக்கைத்தபால் நிலையத்தில் மாற்றக் கூடியதாக அனுப்பிடல் வேண்டும்.	

இவ்வகை மேலுக்கிணவின்றி சந்தா அனுப்புவது:-

உங்கள் பகுதியில் உள்ள ஹுட்டன் நாளன்று வங்கியில்

T. Gnanasekaran, Hatton National Bank - Wellawatte
நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் - 009010344631 என்ற கணக்கில் வைப்பு செய்து வங்கி ரசீதை எமக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

வெளிநாட்டுவிருந்து பணம் அனுப்பு :

Swift Code : HBLILK LX

அனுப்பு வேண்டிய பெயர் / முகவரி :

T. Gnanasekaran

Gnanam Branch Office

3-B, 46th Lane, Wellawatte.

ஞானம் விளம்பர விகிதம்

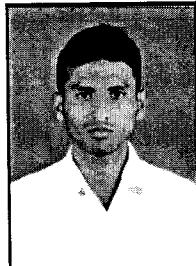
பின் அட்டை	: ரூபா 10000/-
முன் உள் அட்டை	: ரூபா 8000/-
பின் உள் அட்டை	: ரூபா 8000/-
உள் முழுப்பக்கம்	: ரூபா 5000/-
உள் அடர்ப்பக்கம்	: ரூபா 3000/-

வெளிநாடு	ஓராண்டு	இரண்டு ஆண்டு	மூன்று ஆண்டு
Australia (AU\$)	50	100	140
Europe (•)	40	80	110
India (Indian Rs.)	700	1400	1300
Malaysia (RM)	80	160	230
Canada (\$)	50	100	140
UK (£)	35	70	100
Other (US \$)	45	90	120

அறிமுகம்

இன்றைய நிலையில், ஆய்வாளர்களின் பெருங் கவனத்தினைப் பெற்ற துறையாக நாட்டாரியல் விளங்குகிறது. நாட்டாரியல் என்பதில், நாட்டுப்புற மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், வாழ்க்கை முறைகள், நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், கலைகள், மருத்துவ முறைகள் என அம்மக்களின் முழு வாழ்க்கையையும் பற்றிய ஆய்வுகள் அனைத்துமே அடங்கும். இன்றைய நாட்டுப்புற ஆய்வாளில் நகர்ப்புறங்களை அண்டிய, சேரிப்புறங்களில் வாழும் மக்களைப் பற்றிய ஆய்வுகள் பல இடம் பெறுவதுவும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதற்கு, அவர்கள் தனித்துவமான பண்பாட்டினையும், தமக்கெண் குறிப்பிட்ட வாய்மொழி மரபினையும் கொண்டுள்ளமை காரணமாகும்.

மலையகச் சமுதாயம் மேற்காட்டிய இரு குழுமமைவுகளிலிருந்து சற்று வேறுபட்டு நிற்கின்றது. பெருந்தோட்டத் துறையினை ஆரம்பிக்கும் நோக்கில்

வழவங்களுள் வாய்மொழி மரபில் வழங்கிவரும் நாட்டார் பாடல்கள் எவ்வாறு அம்மக்கள் சார்ந்த வரலாற்றும் பதிவாக விளங்குகிறது என்பதை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

இலங்கையின் ஏனையை பிரதேசத்தில் வழங்கிவரும் நாட்டார் பாடல்களில் இருந்து வேறுபட்டு, 'சமூகத்தின் உருவாக்கத்தையும், இலங்கையின் வரைபடத்தின் மத்திய பிரதேசத்தில் இருந்திருக்கக் கூடிய வெறும் வணாந்தரத்திற்குப் பதிலாக ஓர் யெளவனமிக்க நந்தவனத்தை ரத்தப் பிரதேசத்தை உருவாக்கி இந்தப் பிரமாண்மான மனித உழைப்பின் மகோன்னத வெற்றியைப் பெருமளவு பிரதிபலிக்கும் வரலாற்றுச் சாட்சிகளாகவும் மலையக நாட்டார் பாடல்கள் விளங்குகின்றன.²

'மலையகத் தமிழர் நாட்டார் பாடல்கள்' எனும் போது, அது மலையகத் தோட்டங்களில் வேலை புரியும் தோட்டத் தொழிலாளர்களிடம் வாய்மொழி

மலையகத் தமிழர் நாட்டார் பாடல்கள் ஒரு வரலாற்று இவையும்

- பா.சு.மன், பேராதநையப் பல்கலைக்கழகம்

அழைத்துவரப்பட்ட கூவித் தொழிலாளர்கள், இங்கேயே நிரந்தரக் குடிவாசிகளாகி, பல்வேறு பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டு, இன்று தங்களை ஒரு தனிச் சமுதாயமாக இனங்காட்டி நிற்கின்றனர். அத்தோடு அம்மக்கள் தனித்துவமான பண்பாட்டு அம்சங்களையும், கலை, இலக்கிய மரபினையும், நாட்டாரியற் கூறுகளையும் தம்மக்கத்தே கொண்டு விளங்குகின்றனர். இலங்கையில் வாழும் ஏனைய சமுதாயங்களில் இருந்து தனித்துவமான சில பிரச்சினைகளையும் இவர்கள் எதிர்கொள்கின்றனர்.

ஏறத்தாழ இருநூறு வருட வாழ்வினை மீண்டும் கழித்த, 'மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வரலாற்றினைச் செம்மையாக அறிந்து கொள்வதற்கு உதவும் வகையில், போதிய அளவிற்கு முதன்மைச் சான்றாதாரங்கள் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் விதந்து கூறத்தக்கவை மலையகத் தொழிலாளர் மத்தியிலே பெருவழக்குப் பெற்று விளங்கும் "மலையக நாட்டார் பாடல்களும்" மலையகத் தொழிலாளர்கள் பற்றி இதுவரை எழுந்துள்ள கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாவல்கள், நாடகங்கள், புதுக்கவிதைகள், உரைநடைச் சித்திரங்கள் முதலியனவுமாகும்.¹ இவ்வகை இலக்கிய

மரபில் வழங்கிவரும் பாடல்களையே குறித்து நிற்கின்றது. "இன்றைய நிலையில், 'மலையகத் தமிழர்' என்னும் பதம், மலையகத்தில் நிறந்தரமாக வாழும் தொழிலாளர்கள் லாத பிற தமிழ் மக்களையும், வர்த்தகர்கள், பிற அலுவலர்கள் முதலியோரையும் உள்ளடக்கி நிற்கும்."³ இக்கட்டுரையில், மலையகத் தமிழர் எனும் பதம் மலைநாட்டில் தோட்டத் தொழில் புரியும் மக்களையே குறித்து நிற்கின்றது.

மலையகத் தமிழரின் இலங்கை வருகைக் கான பின்புலம்

இந்தியர்கள் பண்ணைக் காலம் முதல் வர்த்தகத்தின் பொருட்டும், பண்பாட்டைப் பறப்பும் நோக்குதலும் பல்வேறு நாடுகளுக்கு இடம் பெயர்ந்துள்ளனர் என்பதை வரலாற்றுச் சான்றுகள் எடுத்துக் கொடுகின்றன. பாலித்தீவு, இந்தோனேசியா முதலான நாடுகளில் பரவியுள்ள இந்து மதம் இதனைத் தக்க முறையில் சான்று பக்கும். ஆயினும், பத்தொண்டாம் நூற்றாண்டின் பின்னரான இந்தியர்களின் இடப்பெயர்வானது பொருளாதாரத்தை மையப் படுத்தியதாகும். பொருளாதாரத்தை மையப்படுத்திய இப்பெயர்வாகவே மலையகத் தமிழரின் இலங்கை வருகையும் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்க நாகும்.

இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளை 1796 இல் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்த ஆங்கிலேயர், 1815 இல் கண்டிராச் சியத்தைக் கைப்பற்றியதோடு, முழு இலங்கையையும் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தனர். முழு இலங்கையையும் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருந்த போதிலும், ஆரம்பத்தில் இலங்கையை அரசியல் தந்திரோபாயங்களுக் காகவே பயன்படுத்திக் கொண்டனர். பிற்பட்ட காலத்தில், பொருளாதாரத்தை வளப்படுத்திக் கொள்ளப் பெருந்தோட்டங்களை நிர்மாணிக்கத் தலைப்பட்டனர். முதலில் கோப்பிச் செய்கையை மேற்கொள்ளத் திட்டமிட்டனர். இதன் பொருட்டு கோப்பித் தோட்டங்களை நிர்மாணிக்கவும், பராமரிக்கவுமென தென்னிந்தியர்களை இலங்கைக்கு வரைவழைத்தனர்.

கோப்பி பயிரிடப்பட்ட காலத்தில், இந்தியர்கள் இலங்கைக்கு வருவதும், அறுவடை முடிவடைந்தும் தமது நாடு செல்வதுமாகவே இருந்தனர். அவ்வாறு வருகை தந்தவர்களின் தொகையை ஆரம்பத்தில் குறைவாகவே இருந்தது. (இவர்களில் ஒருசிலர் இங்கேயே தங்கினர்) இலங்கையில் தேயிலை பயிரிடப்பட்ட பின்னரே அதிகளவான இந்தியர்கள் கூலிகளாக இலங்கைக்கு வரவழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் நிர்ந்தரமாகத் தங்கி, தொழில் புரிய வேண்டியவர்களாகவும் இருந்தனர்.

ஆங்கிலேயர் இந்தியாவில் இருந்து தொழிலாளர்களை வரவழைத்தமைக்கு, அதாவது இலங்கையிலிருந்து தொழிலாளர்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது போனமைக்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. இலங்கையில் வாழ்ந்த உள்ளார் வாசிகள் விவசாயம் முதலான பாரம்பரிய தொழில்களைச் செய்து வந்தவர்கள். அத்தொழில்கள் மூலம் போதிய வருமானத்தையும் பெற்றுக் கொண்டனர். இதன்காரணமாக அத்தொழில்களைக் கைவிட்டு பெருந்தோட்டங்களில் வேலை செய்ய விரும்பவில்லை. இதுவே உள்ளார் வாசிகளை தொழிலாளிகளாகத் திரட்டிக் கொள்ள முடியாது போனமைக்கான பிரதான காரணம்.

மேலும், தோட்ட வாழ்க்கை முறையை ஏற்க விரும்பாமையும், தமது சொந்த இடங்களை விட்டு தோட்டங்களில் குடியேறுவதில் கொண்டிருந்த அதிருப்தியும், தோட்டங்களில் காணப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டு வாழ விரும்பாமையும் ஆங்கிலேயரால் உள்ளநாட்டில் இருந்து போதுமான தொழிலாளர்களைத் திரட்டிக் கொள்ள முடியாமைக்கு வேறுசில காரணங்களாகினான். கண்டிப் பிரதேசத்தில் வாழ்ந்தவர்களில் பெரும்பாலானோர் உயர் சாதியினராகக் காணப்பட்டனர். இவர்கள் தோட்டங்களில் தொழில் புரிவதனை இழிவாகக் கருதினர். இதுவும் இலங்கையில் இருந்து தொழிலாளர்களைத் திரட்டிக் கொள்வதில் சிக்கல் நிலையினைத் தோற்றுவித்திருந்தது. ஆயினும், கரையோரத்தைச் சேர்ந்த இலங்கையர் பலர் தோட்டத் தொழில்களில் அக் காலகட்டத்தில் ஈடுபட்டனர் என்பதுவும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையில் இருந்து தொழிலாளர்களை திரட்டிக் கொள்ள முடியாத நிலையில், ஆங்கிலேயர்

இந்தியாவில் இருந்து கூலிகளை வரவழைக்கத் தலைப்பட்டனர். இங்கு, ஆங்கிலேயர் இந்தியாவில் இருந்து தொழிலாளர்களை வரவழைத்தமையிலும், அவர்கள் இலங்கை நோக்கி வருகை தந்தமையிலும் தாக்கம் செலுத்திய காரணிகளை நாம் விளங்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இலங்கையில் பெருந்தோட்டங்களை நிர்மாணிப்பதற்கு தமது ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்த பிரதேசங்களில் இருந்து தொழிலாளர்களைக் கொண்டு வருவதே சிறந்த வழி என ஆங்கிலேயர் எண்ணினர். ஆங்கிலேயரின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்த பிரதேசங்களில் பொருளாதார வளர்ச்சி குன்றிய நாடாக இந்தியாவே விளங்கியது. அங்கு நாட்டின் பொருளாதாரத் தேவைகளுக்கு மிஞ்சிய மனித உழைப்பு காணப்பட்டது. அத்தோடு, இந்திய மக்கள் ஓய்டிட்டளவில் ஏணைய நாடுகளை விட மிகுந்த உழைப்பாளிகளாகவும் காணப்பட்டனர். இதனால் கவரப்பட்ட ஆங்கிலேயர் இந்திய மக்களைக் கூலிகளாக வரவழைக்க முடிவு செய்தனர்.

இந்நிலையில், இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்ட கைத்தொழில் புரட்சியினால் தொழில் வாய்ப்புக்களை கிடைச்கணக்கான இந்திய மக்கள் மீந்தமையும், 19ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவில் பல தடவைகள் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தால் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டமையும், இவர்களை இலங்கைக்குக் குடிபெயரத் தூண்டிய காரணிகளாயின. அத்தோடு, இந்திய சமுதாயத்தில் கடைப்பிழக்கப்பட்ட சாதிய முறையினால் பல வகையிலும் ஒடுக்கப்பட்டிருந்த தாழ்சாதியினர் இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தினைப் பயண்படுத்தி, சாதிய ஒடுக்குதல்களில் இருந்து விடுபட எண்ணியமையும் தென்னிந்தியர்கள் இலங்கைக்குத் கூலிகளாக இடம்பெற்ற மற்றுமோர் காரணமாகியது.

பொதுவாகக்கூறின், வறுமை, பஞ்சம், சாதியம் முதலானவற்றால் பாதிக்கப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள், தமது வாழ்வினைச் சிறப்பானதாகக் கட்டமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கோடே இலங்கை வந்தனர்.

மக்கைத் தமிழரின் இலங்கை வருகையும் நாட்டார் பாடல்களில் அதன் பதிவுகளும்

நாட்டார் பாடல்கள் யாவுமே நாட்டுப்பற மக்கள் தமது வாழ்வில் எதிர்கொள்ளும் இனப் துண்பாள்களின் பதிவுகளாகவே அமைந்துவிடுகின்றன. மலையக நாட்டார் பாடல்களைப் பொறுத்தவரையில், இன்பப் பதிவுகளைவிட, துண்பப் பதிவுகளே அதிகமாக வள்ளன. அப்பதிவுகள், தாம் கூலிகளாக ஆசை வார்த்தைகள் காட்டி அழைத்து வரப்பட்டமை, தாம் எதிர்கொண்ட ஆபத்து மிகுந்த பயணம், பயணத்தின் பின்னர் தோட்டங்களில் நிலைகொண்டபோது எதிர்நோக்கிய சவால் கள் என்பனவற்றை விரித்துரைக்கும் சான்றாதாரங்களாக அமைந்து விடுகின்றன.

இலங்கையில் பெருந்தோட்டத்துறை நிர்மாணிப் புக்காக கங்காணி முறை மூலமே இந்தியாவில் இருந்து கூலிகள் திரட்டப்பட்டனர். திரட்டப்பட்ட கூலிகளை மேற்பார்வை செய்வனாகவும், சம்பளம் முதலான விடயங்களில் தோட்ட உரிமையாளர்களுடன் தொழிலாளர்கள் தொட்டில் பேசும் முகவராகவும்

கங்காணிகளே தொழிற்பட்டனர். இத்து குழந்தையில் தொழிலாளர்களைத் திரட்டும் பண்யில் ஈடுபட்டிருந்த கங்காணிகளின் நோக்கம் எவ்வாறாயினும் தோட்டத் தொழிலுக்காக மக்களை அழைத்து வருவதாகும். இதற்காக பல்வேறு வகையிலும் பாதிப்புக்குள்ளாகி யிருந்த மக்களுக்கு பல ஆசை வார்த்தைகளை அள்ளி வழங்கியிருந்தார்கள். இலங்கையினை ஒரு சுவர்க்க பூமியாகவே வருண்டித்தார்கள். வறுமையால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த மக்கள் அந்த ஆசை வார்த்தைகளை நம்பி, இலங்கை வரத் தீர்மானித்தனர். அவ்வாறு கங்காணிகளால் ஆள் திரட்டும் போது கூறப்பட்ட ஆசை வெற்றதைகளைப் பதிஷுசெய்வதாகவே கீழ்வரும் பாடல் அமைகிறது.

“தேயிலைத் தூருல தேங்கா மாசி
இருக்குதன்னீங்க... நாங்க
தெம்புடனே எல்லாருமாய்
இங்கே வந்தோமே...!
கல்லு மலை சுரங்கம் வெட்டி...
கருத்த ரோட்டு பாலம் கட்டி
கஷ்டப்பட்டு ஒழைச்ச தெங்க
பாவமா...? கங்காணியே
கோவமா?”⁴

மனதில் பெருங் கனவுகளைச் சுமந்தவர் களாகவே இலங்கை வந்த தொழிலாளிகள், இங்கு தாம் கண்ட கனவுகளுக்கு மாறான வாழ்வையே சந்திக் க நேர்ந்தமையினையும் மேற்காட்டிய பாடல் விதந்துரைக்கிறது.

அத்தோடு, மேற்குறிப்பிட்ட பாடல் கோப்பிச் செய்கை வீழ்ச்சியடைந்த பின்னர், தேயிலைச் செய்கை ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலம்பகுதியில், தேயிலைத் தோட்டங்களுக்கு தொடர்ச்சியாகத் தங்கி நின்று வேலை செய்க்கூடியவர்களை திரட்டும் போது கூறிய ஆசை வார்த்தைகளாகவும் அமைகின்றன. மேலும், கங்காணிமார் தேயிலைத் தூரில் தேங்காயும் மாசியும் விளைகளின்றது என அம்மக்களுக்கு எடுத்துக்கூறி, அங்கு சென்று தொழில் புரிவதால் செல்வந்தர்களாக எல் லோரும் மாற முடியும் என ஆசை காட்டியிருந்தமையினையும் அறிய முடிகிறது.

கோப்பிக் காலத்தில் இலங்கை வந்திருந்த தோட்டத் தொழிலாளிகள் கோப்பி அறுவடை முடிந்ததும் தாயகம் திரும்பிய வேளைகளில் தாம் அனுவித்த துயரங்களை ஏனையோருக்கு எடுத்துக் கூறியமையால், கூலிகளாக இலங்கை வரும் மக்களின் தொகை குறைவடைந்திருந்தது. கோப்பிச் செய்கை வீழ்ச்சியடைந்தபோது, தேயிலை பயிரிட்ட தொட்டகிய காலத்தில் நிலையாக இலங்கையில் தங்கி தொழில் புரியக் கூடிய தொழிலாளர்களைத் திரட்ட வேண்டியிருந்த நிலையில், மேற்காட்டியவாறு ஆசை வார்த்தைகளைக் கூறி மக்கள் மனங்களினை கங்காணிமார் மாற்ற முறப்படிருக்கலாம்.

தோட்டத் தொழிலுக்காக திரட்டப்பட்ட மக்கள் தென்னிந்தியாவின் பல்வேறு பாகங்களிலும் வாழ்ந்து வந்தவர்கள். அவ்வாறு திரட்டப்பட்ட மக்கள் தூத்துக்குடி அல்லது பாம்பனை வழியாக கடற்பயணத்தின் மூலம் இலங்கைக்கு அழைத்து வரப்பட்டிருந்தனர். திரட்டப்பட்ட மக்களில் ஒரு சாரார் இலங்கைக்கான பயணத்தினை

தமது சொந்த இடங்களில் ஒரும்பித்த செய்தியினை கீழ்வரும் நாட்டார் பாடல் பதிவு செய்கிறது.

“வண்டி வருகுதி
வடமதுரை தேனிலே
தந்தி வந்து பேசுதி - நம்ம
தரும தொரை வாசலிலே”⁵
இப்பாடல் ‘வண்டியில் தோட்டத்துக்காகச் சேர்க்கப்பட்ட ஆட்கள் வட மதுரையில் பறப்பட்டு விட்டதனையும், அது குறித்த செய்தி தோட்டத்தைத் தந்தி மூலம் எட்டிவிட்டதனையும் எண் ணிப் பாடுவதனைக் குறிக்கின்றது.”⁶

மலையக மக்களுக்கு இலங்கையை ஒரு சுவர்க்க பூமியாகக் காட்டி, அங்கு செல்வதன் மூலம் அவர்களின் துண்பங்கள் களையப்படும் எனவும் எடுத்துக் கூறிய கங்காணிமார்கள், தென்னிந்தியாவின் பல பாகங்களிலும் ஆட்களைத் திரட்டுனர். திரட்டப்பட்ட மக்கள் இலங்கைக்கு வருவதற்கு கடற்பயணம் மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அதன் பொருட்டு தென்னிந்தியாவின் கரையோரப் பகுதிகளான தூத்துக்குடி அல்லது பாம்பனையை வந்தடைவதற்கு நெடுஞ்சூரப் பயணங்களை வேண்டியிருந்தது. தென்னிந்தியாவின் பல பாகங்களிலும் வாழ்ந்த அம்மக்கள், தூத்துக்குடி அல்லது பாம்பனையை வந்தடைவதற்கு நெடுஞ்சூரப் பயணங்களை மேற்கொண்டிருந்தனர்.

கரையோரங்களில் சேர்ந்த மக்களை ஒன்று திரட்டி, கப்பல்களின் மூலம் இலங்கைக்குக் கொண்டு வந்தனர். அக் கடற்பயணம் ஆபத்து மிகக் கப்பணமாகவே இருந்தது. கப்பலில் ஏறிய அனைவரும் கரை சேர்வர என்ற நிச்சயமற்ற பயணமே அது. படகுகளின் கொள்ளவுக்கு அதிகமாக ஆட்களை ஏற்றுவதனாலும், கடலில் ஏற்பட்ட கூறாவளியினாலும் கப்பல் கவிழ்ந்து பலர் உயிரிழக்க நேர்ந்தது. இவற்றிலிருந்து தப்பியவர்களே கரை சேர்ந்தனர். ஆபத்து நிறைந்த அக்கடற்பயணத்தின் மீது அச்சம் கொண்ட மலையக மக்களின் ஒன்று திரண்ட குரலாக,

“தோணி வருகுதுண்ணு
துறைமுகமே காத்திருந்தேன்
தோணி கவுந்திருச்சே

துறைமுகமே ஆசையில்ல..”
“கப்பல் வருகுதுண்ணு
கடற்கரையே காத்திருந்தேன்
கப்பல் கவுந்திருச்சே
கடற்கரையே ஆசையில்ல..”⁷

எனவரும் பாடல்கள் பதிவாகியுள்ளன. ஆபத்து மிகக் கீக்கடற்பயணத்தினை மேற்கொண்டவர்கள் இலங்கையின் கரையோரப் பகுதிகளான கொழும்பு, நீர் கொழும்பு. தலைமன்னார் ஆகியவற்றில் கரைசேர்ந்தனர். அதன் பிற்பாடு மலையகப் பகுதிகளை நோக்கி கால் நடையாகப் பிரயாணம் செய்தனர். தென்னிந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்குக் குடிபெயர் ந்தவர்களில் பெரும் பாலானவர்கள் மன்னாரையே வந்தடைந்திருந்தனர். அவர்கள் மலைநாட்டினைச் சென்றடைய சுமார் இருநாறு

மைல்களைக் கால்நடையாகக் கடக்க வேண்டியிருந்தது. 'அடர்ந்த காடுகளினாடாகச் செல்லும் செப்பனிடப்படாத பாதைகள் வழியே பல இடையூறுகளுக்கிடையில் நீண்ட பயணம் செய்தனர். அக்காட்டுப் பகுதிகளில் மனிதர் வசிக்கும் இடங்கள் மிகவும் குறைவாகவே இருந்தன.¹⁸ இந்நீண்ட பயணத்தின் போது பலர் வனவிலாங்குகளின் பாதிப்புக்குள்ளாகி இருந்தனர். இன்னும் சிலர் பயணக் களைப்பின் மிகுந்தியாலும், போதிய உணவின்மையாலும் இருந்தனர்.

தோட்ட உரிமையாளர்கள் கங்காணிமார்களைக் கொண்டு ஆஸ்திர்டும் போது தொழிலாளர்களுக்கு முற்பணம் வழங்கவும். அவர்களது பயணச் செலவுகளை ஈடு செய்யவும் கங்காணிகளுக்கு ஒரு தொகைப் பணம் வழங்கினர். இப்பணத்தில் கங்காணிமார் பல்வேறு மோசுகளைச் செய்தமையும், தொழிலாளிகளால் போதுமானளவு உணவினைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது போனமைக்குக் காரணமாகியது. இத்தொழிலாளிகள் பயணம் மேற்கொண்ட பாதை வழியே மக்கள் வதியும் குடியிருப்புக்கள் குறைவாக காணப்பட்டமையால் பயணத்தின் போது உணவுகளைப் பெற்றுக் கொள்வதிலும் சிரமங்களை எதிர்நோக்கியுள்ளனர். அவர்கள் உணவுகளைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய வகையில் ஒரு சில இடங்களே காணப்பட்டுள்ளன. அவ்விடங்களினை நினைவுக்குரும் முகமாகவே,

"கண்டி கருப்பாயி

கம்பளத்து மீனாட்சி

ஒத்தக்கட்⁹ ராமாயி – உன்

உசிரிருந்தால் போதுமா...!"¹⁹

எனப் பாடுகின்றனர். இதில் அவர்கள் கால்நடையாகப் பயணம் மேற்கொண்டு வருகையில் கண்டி, கம்பளை, கினிவூத்தேன ஆகிய இடங்களில் அவர்களால் உணவுகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடிந்துள்ளது என்ற செய்தியினை அறிய முடிகிறது. அத்தோடு நன்றி மறவாத் தமிழுரின் பண்பினையும் பெபாடல்வழி அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

மலையக மக்கள் எதிர்கொண்ட தொழிலில் வழித் துயரங்களும் நாட்டார் பாடக்களில் அதன் பதிவுகளும்

இலங்கைக்குக் குடியெபர்ந்த மக்கள் தென்னிந்தியாவில் வாழ்ந்தபோது விவசாயத் தொழிலிலே பெரும்பாலும் ஈடுபட்டவர்கள். மலையகத்தில் தோட்டங்களை நிர்மாணிப்பதுவும், அவற்றில் பல்வேறு வேலைகளில் ஈடுபடுவதுவும் அவர்களுக்குப் புதுமைத் தொழிலாகவே அமைந்தது. அதுமட்டுமன்றி, பருவ காலங்களில் வேலை செய்து பழகிய மக்கள் இங்கு தினமும் காலை முதல் மாலை வரை தொடர்ந்தேர்ச்சியாக வேலை செய்ய

நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டமிருந்தமையும் அவர்களைப் பெரிதும் பாதித்தது.

அம்மக்கள் தென்னிந்தியாவிலே வறுமை, பஞ்சம், சாதியம் முதலானவற்றால் பாதிக்கப் பட்டமிருந்தமையினை நன்குணர்ந்த தோட்ட முதலாளிமார், அவர்களை முழந்தவை தமது உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாயினர். தோட்ட நிர்வாகத்திற்குள் கட்டுண்டிருந்த தொழிலாளிகளை அந்திர்வாக வட்டமும் அஷ்மை போன்ற நடத்தத் தலைப்பட்டது.

இனால் பல வேறு பாதிப்புக்களைத் தொழிலாளிகள் எதிர்கொண்டனர். அப்பாதிப்புக்களை அவர்களின் உள்ளக் குழுறல் களாக நாட்டார் பாடல்களில் பதிவுசெய்துள்ளனர். தோட்ட நிர்வாகம் தம்மைப் பல வகைகளிலும் அடக்கியாள்வதனை உணர்ந்த தொழிலாளிகள் தம்மை அடக்கியாளும் வர்க்கத்தினை நேரடியாகப் பகைத்துக் கொள்ள முடியாத நிலையில் தமது எதிர்ப்புக்களையும் அந்நாட்டார் பாடல்களின் வழியேதான் பதிவு செய்துள்ளனர் என்பதுவும் குறிப்பிடத்தக்கது.

நெடுந்தாரப் பிரயாணத்தின் போது பல்வேறு துன்பங்களை எதிர்கொண்டு மக்கள் மலைநாட்டை அடைந்தபோது, முதலில் காடுகளை வெட்டி அவற்றைத் தோட்டாக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டனர். காடுகளை அழித்து பெருந்தோட்டங்களை அமைத்தல் என்பது பாரியதோர் செயற்பாடாகும். அத்தகையதோர் செயற்பாட்டை முன்னிடுத்து தோட்டங்களை நிர்மாணிப்புச் செய்யும் செயியில் பல தொழிலாளிகள் தங்களது இன்னுயிர்களைத் தியாகம் செய்துள்ளனர். அவ்வாறு தோட்ட நிர்மாணிப்பில் உயிர்த்த ஒருவனின் தங்கையின் அழுகைக் குரலே,

"குனி அடிச் மலை

கோப்பிக் கண்ணு நட்ட மலை

அண்ணைனைத் தொத்த மலை

அந்தோ தெரியுது...!"²⁰

என் றவாறு பதிவாகிறது. இக்கறைபாடந்த மலையகத் தமிழரின் நிலையினையே சி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் கீழ்வரும் கூற்றும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

"காடுகளை அழித்து புதிய மலைகளை உரவாக்கும் போது சாவு என்பது சகஜமானது. மலையகத்தின் ஓவ்வொரு மலைகளும் நிச்சயம் சிரம் தாழ்த்தி மரியாதை செலுத்தத் தக்க யாரோ ஒரு தங்கையின் அண்ணைனைத் தோற்ற மலைகளாகத் தான் இருக்கும். மலையகத்தின் மலைகளின் மீது உங்களுக்கு ஏற்டச் சந்தர்ப்பம் வாய்த்தால் உங்கள் காலநிலகளைக் கவனாமாய் எடுத்து வையுங்கள். ஏனைனில் அவை அண்ணைனைத் தோத்த மலைகள்."²¹

(தோடரும்)

குனம் சஞ்சிகையில் பிரசரமாரும் படைப்புகளின் கருத்துக்கட்டு அவற்றை ஏழதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆசிரியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். படைப்புகளை அனுப்பிய திகித்திலிருந்து ஆறு வாரங்களுக்குள் பதில் கிடைக்காவிடில் அந்தப் படைப்பு பிரசரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.

- ஆசிரியர்

பயண இலக்கியம்

இங்கோர்

உகப் பெருங்கோயில்

(கம்போடிய யைன் அநுபவங்கள்)

02- கம்போடியாவில் அத்தியான் வம்சம்

க.ந. சுப் யைன் அநுபவங்கள் (கம்போடி)

(ca.aq.k@gmail.com)

க.ந. சுப் யைன் அநுபவங்கள் (கம்போடி)
சோதிமிழர் யைன் தத்துவரே மறையாற் கொட்ட வகுப்பு.

செம்பொடுஷாக்க சோதிமிழபு எங்கு சென்றும்? எங்கிருந்து வரும்? ஒரைட்டிலிருந்து?

யைனிக்கவாசப்பெருமான் ஹ்ராஸ்வி திருவாச நூலின் நிறுவனம் பாக்டியீர் புதல் பாடவினை நூற்று வாழும் இல் அன்பாளை வழிக்கு சூல்க்கரு கண்ணிடுபோடு...

அன்டப் பூநிலை கடவுள்ளப் பிறக்கம்
அன்பு குந்தன்றை கண்ணிலை கட்டி
குந்தனுக் கூவன்று சீன்றிழுகின் கூவன்
நூற்றுக்கு கூவன்று மேம்பட விரிந்தன.
யைனிக்கவாசர் காரிய அன்டந்தின் கொட்டக்
நிறுவனம் மையமான பிளைர் 20.6 நூற்றுமூலம்
வைக்கவாய்க்கான் பிள்ளை வெந்தோ தாமதன்
வழியாக பூநிலைக்குறைஞ்சன்:

போரிபாடு தின்கிரிது வைக்கும் அன்டந்தின்
கூவனுக் கூவன்றுமோ?

போரிபிரிவுப் பயணமுதலிட்டது.

நூற்றும் மூறுமை, பும்பட்டாநின் கிருப்பிடர்
பழுப் பக்கங்கு கொண்டிருக்க சோதிமிழவை. சோதிமிழவை
நிறுவனம் மையமாக மையமாகத்தூத் தாங்கிள்காலங்கு
தாது ஏற்றுக்கூட இருக்கி பட்டதோ.

ஒசுபக்க தில்லைகளையில் ஒரு மூலமினால் வாரிச
நிறுவனம் பல் விவரங்களைக்கண்டிருக்கின்றன. அங்கு
எய் வந்த அவைக்கூட, அங்கு மையாலி யினைக்கு
ஏன்றுது வைக்கிய வந்தன். அவையைப் பாட்டத்
மாத்திரமே அதை ஒழிய பும்பட்டாநியை
ஏன்றுவைக்கவேன் என்று கூறியிடுவா. எனவே
நூற்றுமையை அத்திரிச் தீவிரமைக்க அப்பட்டு.

போரிபாடி அருந்துவக்குத் தெர்மின் அகம்
உண்டுதான்.

"போரிபாடி நான் சுற்று ஜோன்கி மையைக்குத்
தாங்கும் வந்துவிட்டது."

மேலைத் தெர் பிரையாநாக்கூலை ஒற்றிடன.

"ஏற்புழுவனார் பும்பட்டாநி என் மூலமால்
நூற்றுமைக்கு குபக்குப்படியார். கம்போடியில் என்
போரிபாடுமையில்து வைக்கே காலாத் தீவை ஜோன்கி
கிள்கி உண்மை வேண்டுமே..."

[நைவ நீலக் கல்வெட்டுக்கல்பட்ட அத்திரிப்
ரிகள்]

நைவ கெஷ்டயான் உரையாடலை பிரித்து
நைவெட்டுமையை, கம்போடி மையார் பும்பட்டாநியை
நூற்றுமையை கொங்குத்து போரிபாடு என்கிற
மையன் பாடுகள் பூநிலைகளைப்பான்.

போரிபாடு மையாலி அகம் கூவனாயின.

கி.பி 2011

நைவெட்டு கெஷ்டயான் மையமையில் காந்த்ரவைகளைப்
அவ்விருப்பி உள்ளடக்கு வெளியே வந்தன். கூவன்
மையம் மாற்றியினால் நிறுவனமைக்கு மறுவையைப்
கிருஷ்க கூவனுக் கூவன்று "வீசா" எடுத்துத் தந்தவர்
நைவெட்டு என்று அழைப்பாததுக்கு கொண்டுள்ளன. எனக்கு உள்ள கூவன் கூவன்றுக்கூவனியில் கூவன்களின்
காந்த்ரவைகள் வட்டமாகக் காந்த்ரவைகளைப் படிவார்த்தையில் போன்று காட்டினார்த்தன!

மேலைத் தெர்மினில் எய் அவைச் செடிகளை
கையில்கொட்டியுட் கூவன்றை ஒரு பிறகு அகுக்குவது. உரையாடலை புதுமைக்காணும். அவை அகுவதை
அகுவது பால்விழுமான் என் [போரிபாடு] என்றும்.

நான் ஒயத்தமாக வைத்திருந்த, கம்போடிய குடிவரவு குடியகல்வு தினைணக்களம் எனக்கு அனுப்பியிருந்த மின்னஞ்சல்கள், கம்போடியாவிலிருந்து வெளியேறி மலேசியாவிற்கு செல்வதற்கான விமான டிக்கட், இறுதியில் நாம் இலங்கை திரும்புவதற்கான விமான டிக்கட் போன்றவற்றைக் காண்பதிட்டேன். அவை நான் கம்போடியாவில் தங்கிவிடமாட்டேன் என்பதற்கான ஆதாரங்கள். நாம் மீண்டும் எமது தாயகம் திரும்புவதற்கான ஆதாரங்களைத்தான் அனைத்து நாட்டின் குடிவரவு குடியகல்வு தினைணக்களாக்களும் ஏதிர்பார்க்கும் என்பதை நான் அனுபவத்தில் தெரிந்திருந்தேன்.

அவ்வதிகாரி எமது விமான டிக்கட்டில் ஆங்கிலத்திலிருந்த மலேசியாவின் தலைநகர் கோலமுப்பூர் (Kuala Lumpur) பார்த்து “கூ... அ... ல... லு... பு....ர்” என்று ஓலிகளை எழுப்பினான். அதைக்கேட்ட என் இருவயது மகன் விநோதமாகப் போனைப் பார்த்தான். தன் பாலையில் ஏதோ கதைக்கிள்ளாரே என என்னியிருப்ப பானோ என்னவோ.

இவ்வளவு நேரமும் அவ்வதிகாரி ஏன் எமது கடவுச்சீட்டுகளை வாசிக்க முயவில்லை என்ற பரிதாப நிலை எனக்குப் பிப்போதுதான் புரிந்தது. இவைன அதிகாரியாகக் கொண்ட இவ்விடத்தைத் தாண்டி கம்போடியாவிற்குள் செல்லலாம் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு மெதுவாகத் துளிர்விடத் தொடர்க்கியது. அவனுக்குத் தெரியும் ஒரே ஊடக மொழி இலக்கங்கள் தான். அதில் நான் ஏற்கனவே கதைத்துவிட்டேன்!!

கைக்ரேகைகள் பெறும் சம் பிரதாயங்களையெல்லாம் ஒருவழியாக முடித்துக்கொண்டு எமது கடவுச்சீட்டில் அனுமதி ‘சீல்’ முத்திரையைக் குற்றினார்கள். நாம் கம்போடியா நாட்டில் அதிகப்பட்சமாக 7 நாட்கள் தங்கலாம்.

எனக்கு நிம்மதியாக இருந்தது. மனைவியின் முகத்தைப் பார்த்தபோது, ‘இனி என்னதான் செய்வது, காவடியைத் தூக்கியாயிற்று, ஆதித்தானே இறக்க வேண்டும்’ என்ற மனோநிலை தெரிந்தது. எது/யார் காவடியைப்பது அவனுக்கு மட்டுமே தெரிந்த உண்மை!

கம்போடிய இயிகிரேசனிலிருந்து Poi Pet கிராமத்திற்கு, கம்போடிய அரசாங்கம் இவைச் பல் வசதியை செய்துள்ளது. எம்மையும் சில வெள்ளைக் காரர் களையும் உள்வாஸ்கிய அந்த பஸ் ஒரு கிளோமீட்டர் தொலைவிலுள்ள கிராமத்தை நோக்கி ஊர்ந்தது. எனக்கருகில் எமக்கு உதவியாக தாய்லாந்து நாட்டு கரையிலிருந்து வருபவன் அமர்ந்துகொண்டான். அவன் முகத்திலும் நிம்மதி தெரிந்தது.

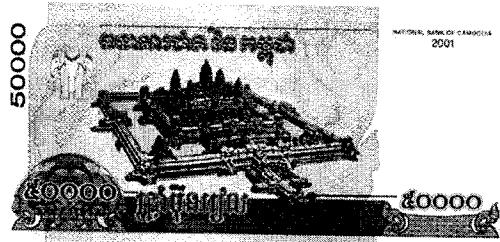
Poi Pet ஒரு சிறிய கிராமம். எமக்கு உதவிக்கு வந்தவன் ஒரு வாடகைக் கார் ஒட்டுநூடன் பேரும் பேசி எமது பொருட்களை ஏற்றிக் கொண்டிருந்தான். இன்னமும் 3 மணித்தியால்ப் பிரயாணம் இருப்பதை உணர்ந்த நான் ஏதாவது உணவு பெற முடியுமா என்று கடைகளை நோக்கிச் சென்றேன்.

பல் வேறு நாடுகளிலிருந்து வெளிநாட்டவர்கள் வருவதால் பலவித உணவு வகைகள் அங்கு காணப்பட்டன. ஆனால் மரக்கறி உணவுகள் தெரியும்படியாக இருக்கவில்லை. “வெஜிடேரியன்?”

என்று நான் கேட்பதும் அவர்களுக்குப் புரிவதாகத் தெரியவில்லை. குரிசாதனப் பெட்டியிலிருந்து மாம்பழ மென் பானமொன்றை எடுத்து ‘எவ்வளவு?’ என்று அங்கிருந்த பெண்ணிடம் கேட்டேன்.

“3000” என்றார். நான் வெலவெலத்துப் போனேன்.

“3000 ரியால்” என்று அவள் மீண்டும் கூறியதும் என் சுயநினைவு திரும்பியது. நான் இலங்கையில் கம்போடிய நாட்டு பணத்தைப் பற்றி வாசித்தது நினைவில் வந்தது. இலங்கை 100 ரூபாய் அண்ணளவாக 3500 கம்போடிய ரியாலிற்கு சமம். நான் பார்த்த நாடுகளில் இலங்கைப் பணத்தின் பெறுமதி கூடிய முதலாவது நாடு கம்போடியாதான். என் மனதில் ஒருவித மமதை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டது. இரு மென்பானங்களையும் சில பிள்ளைகள் பைக்கெற்றுகளையும் வாங்கிக் கொண்டேன்.

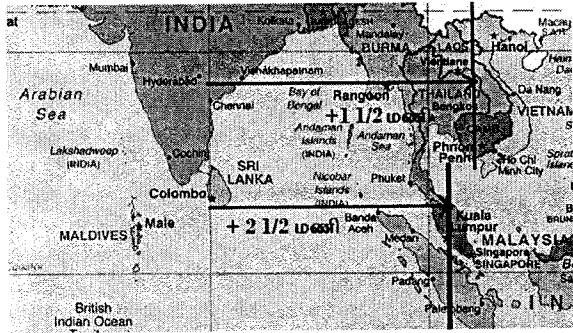
[கம்போடிய 50000 ரியால்]

என்னிடமிருந்த 20 தாய்லாந்து பாட் பணத்தை திதுவரைநேரம் எமக்கு உதவியவனுக்கு கொடுத்துவிட்டு மகிழ்ச்சியுடன் விடைபெற்றேன். எம்மை உள்வாங்கிய அந்த கார், எமது இறுதிக்கட்டப் பயணமான, உலகப் பெருங்கோயில் ‘அங்கோர் வாட்’ உள்ள சியாம் ரீப் (Siem Reap) ஜ நோக்கிப் பூப்பட்டது.

கம்போடிய நேரம் மதியம் 2:20.

தாய்லாந்திற்கும் கம்போடியாவிற்கும் ஒரே நேரம். இலங்கை நேரத்துடன் 1 ½ மணித்தியாலத்தைக் கூட்டவேண்டும்.

பாடசாலை நாட்களின் ஆரம்ப வகுப்பு புவியியல் பாடத்தில், கிழக்கு நாடுகளுக்கு இலங்கை நேரத்துடன் கூட்டவேண்டும் என்றும் மேற்கு நாடுகளுக்கு இலங்கை நேரத்துடன் கழிக்கவேண்டும் என்றும் கற்ற பொதுவிதி உள்கஞ்குக் குாபகம் வரலாம். சாதாரண உலக வரைபடத்தைப் பார்த்திருக்கோயானால், கம்போடியாவானது இலங்கையக்கு கிழக்கில் உள்ளது. வேடுக்கை என்னவென்றால் உலக வரைபடத்திலே மலேசியாவானது இலங்கைக்கு கிழக்கிலும் கம்போடியாவிற்கு மேற்கிலும் உள்ளது. ஆனால் மலேசியாவிற்கு இலங்கை நேரத்துடன் 2 ½ மணித்தியாலத்தைக் கூட்டவேண்டும். இந்தச் சிக்கலை கேத்திரிகணிதத்தினால் (Geometric) விளங்கிக் கொள்ளலாம். முப்பரிமான கோளவெடிய புவியை இருபரிமான படத்தில் காட்டவினாவதால் (Stereographic Projection) கம்போடியாவானது மலேசியாவைவிட அதிகம் கிழக்கில் இருப்பதுபோல தோன்றுமளிக்கின்றது.

[மலேசிய நேரமும் கம்போடிய நேரமும்]

எமது விஞ்ஞானிகளின் இத்தகைய சமார்த்திய செயல்களை மீச்சாமல் இருக்கமுடியாது. இருப்பினும் இயற்கை விஞ்ஞானிகளுக்கு விடும் சவால்களைக் கண்டு திலகக்காமலும் இருக்க முடியாது. விஞ்ஞானிகள் நேரக் கணிப்பிடிற்கு இலகுவாக நெட்டாங்கு பூச்சியமான கீரின்விச் (Greenwich) கோட்டை 1851 நியமித்தார்கள். ஆனால் உண்மை கீரின் விச் நெட்டாங்கு பூச்சியம், இயற்கை மாற்றங்களால் ஆண்டிற்கு 2.5 சென்றிமீற்றர் கிழக்கு நேரங்கி நகர்ந்து தற்போது அடையாள கீரின்விச் கோட்டிலிருந்து 100 மீற்றர் தொலைவிலுள்ளது. நெட்டாங்கு-அகலாங்கு காட்டும் கருவியை கீரின்விச் கோட்டின்மேல் பார்த்தால், நெட்டாங்கு அளவானது பூச்சியத்தைக் காட்டாது. இன்னும் கூறப்போனால், நாங்கள் தற்போது கடிகாரத்தில் பர்க்கும் நேரமானது சரியானதன்று. புரக்கணிக்கத்தக்க இச்சிறிய நேர மாற்றம் எம் நாளாந்த நடவடிக்கைகளைப் பாதிக்காததால் இன்னும் பிரச்சினையில்லை. [2-01]

இயிகிரேசனில் ஏற்பட்ட மன உடலைச்சல் புதிய கார ஓட்டுநூடன் அளவளாவ என்னை இடமளிக்க வில்லை.

[கீரின்விச் கோட்டின்மேல் இடம் காட்டும் யாழ்பாணம் கருவி]

செல்வகைத்தப்போன்ற சூழல் காணப்பட்டது.

கம்போடியா இலங்கையைப் போன்று அண்ணளவாக மூன்று மடங்கு (69,898 சதுர மைல்) நிலப்பரப்பு கொண்ட நாடு. ஆனால் இலங்கையின் சனத்தொகையில் மூன்றில் திரண்டு பங்கான 14 மில்லியன் மக்கள் தான் அங்கு வாழ்கின்றார்கள். 95 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான மக்கள் தேரவாத பொத்த சமயத்தை பின்பற்றுகின்றார்கள். நாடுமுழுவதும் ஏற்ததான் 4,392 தேரவாத பொத்த கோயில்கள் காணப்படுகின்றன. சாதாரணமாக 2 மில்லியனுக்கும் அதிகமான வெளிநாட்டு மக்கள் சுற்றுலாவிற்காக ஆண்டுதோறும் வருகின்றார்கள். பிரான்ஸ் நாட்டின் தென்கிழக்காசிய இந்தோ-சைனா குடியேற்றத்திலிருந்து 1953 ஆம் ஆண்டு கம்போடியா சுதந்திரந்தமடைந்தது. ஆனாலும் பிரான்ஸ் நாட்டின் தாக்கங்களை இன்றும் அதிக அளவில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. [2-02]

இலங்கையில் வாகனம் ஒட்டிப் பழகியவர்களால் கம்போடியாவில் வாகனத்தை ஓட்டமுடியாது. பிரான்ஸ் நாட்டைப்போல் பாதையின் வலப்பக்கத்தில் தான் வாகனத்தை ஓட்டவேண்டும். கம்போடியாவில் 2001 ஆண்டிற்கு பின்னர் உத்தியபூர்வமாக இடப்பக்கம் சார்தி இருக்கை கொண்ட வாகனங்களை மட்டும்தான் அனுமதிப்பார்கள். இலங்கையில் எமது வாகனங்களில் நாம் இது கையினால் 'கியர் போட்டுத்தான் பழக்கம். ஆனால் கம்போடிய வாகனங்களில் வலப்பக்கம்தான் 'கியர்' காணப்படும்.

"அப்பா..., இவர்களைப் பார்த்தால் இந்துக்கள் போன்றோ, தமிழர்களைப் போன்றோ தெரிய வில்லையே." மனைவி மௌனமாக கலைத்தாள்.

"இவர்கள் பொத்தர்கள், பார்த்தால் பொத்தர்களாகத் தெரிகிறார்களா?"

"இவர்கள் சிங்களம் கடைப்பார்களா?"

"பொதுவாக சிங்களவர்கள் எல்லாரும் பொத்தர்கள் என்றாலும், பொத்தர்கள் எல்லோரும் சிங்களவர்கள் அல்லர். அந்தக் காலத்தில் எத்தனையோ தமிழ் மன்னர்கள் பொத்தர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள்; பொத்தத்தை வளர்த்திருக்கிறார்கள்"

இலங்கையின் பொத்தச் சின்னாவ்கள் அனைத்தும், சிங்களப்போர்வை மட்டும் கொண்டு போத்திய கடந்த 60 வருட அரசியல் சதுரங்க ஆட்டத்தில் உண்மை போத்தப்பட்டுவிட்டது. தற்பொழுது இலங்கையில் வாழும் தலைமுறைகளுக்கு பொத்தம் என்றால் சிங்களமே.

"அங்கோர் உலகப்பெருங்கோயிலைக் கட்டிய மன்னன் யார்?" மனைவி கடையோட்டத்தை மாற்ற முயன்றாள்.

"இரண்டாம் சூரியவர்மன்"

"தமிழ்ப் பெயராக இருக்கிறே....!"

"சமஸ்கிருதப் பெயர். 'வர்மன்' என்ற பெயர்தியை கம்போடியாவில் தொடக்கி வைத்தவர் அகத்தியர் என்கிறார்கள்"

"என்னப்பா.. எங்கட அகத்தியரே?!"

‘మాయ ఏలో ఏంచుటిన్నాడు?’

“ஏன் உணர்வு, சிவபூரமானில் ‘வெட்டுக்கிழமையின்கோட்டுப் பாதுகாப்பு நிலைமை’ என்றும் திட்டத்து அல்லது கூட இரண்டு நிலைமைகள் உணர்வு நில்லது.

பூர்வாக கணிசம் கூடும்பிலிருந்து கொடுமையான தீவிரமான மாதாட்டம் போட அவர்களும் இருந்துள்ள ஒன்றாக முறையின் வட்டமீட்ட திட்டம் இல்லை என்றும் மெதிரையோவை இரண்டு மாதங்களை அதற்குமிடையே நிறைவேண்ட என்று பரிசீலனையினால் கட்டுரையிடப்பட்டுள்ளது. முன்னால் கூறாத வந்த அதையிர் பொதுவில் தொழில்களுக்கு உலவாதி ஏற்றுக்கொடுப்பது 'அதையிர்' என்றும் நான்கு ஜியானிஸாராம் அதையிர் கூறுகின்ற ஒன்றைகளை நிறைவேண்ட என்றும் கால்காப்பத்திலேப் பூர்வாக நிறைவேண்ட விரிவான நிலைமை.

“ஏனோடுப்பதற்கும் அதைப் பொலித்துவது
அதைக்கும் முறையைக்கவும் நூற்றும்
ஒரைந்ததுக் கருப்பு புறாது கலைஞர்களை
நூல்களை விரிவுக்கு விடுவதுபோன்று”

- பன்னிஸுபடைத் தாடியூ கூடுதல்

“ஒள்ளவையாற் அதைதியர் எல்லோரும் தூண்டிக் கூடின் அங்கே, ஒள்ளவையாற் என்ற பெயரில் வெறு சிறுநிலக்கிணறுக்குள். அப்பொழுது அதைதியர் என்ற பெயரில் உடன் சிறுநிலக்கிணறுக்குள் [2-03]. எனவே சிகிச்சையாக நடவடிக்கை முழுமொழியல் வருவதையும் பொறுத்துமானா?

220 May

ஸ்ரீ முத்துக்கூரை அவர்கள் எடுத்த நாம் நிலங்களின் விரிவிலிருந்து வரும் விரைவு சிறந்து வருகிறது என்பதை வர்ணித்துதார். நான் அவசரத்து ஏனது சொல்ல இல்லை என்று பொறுப்பில்லதென்று. நான்கார்டினிலிருந்து ஸ்ரீ முத்துக்கூரை பண்ண விரும்பி 120 வெம்பிள்ளை போய்க்கொண்டு கொட்டியிருக்கிறேன். அவர் ஒரே நாள் நான் 8:30க்கு எத்தனம் வந்து உற்ச்சப்பதாகக் கூறியேன். நான் அவர்களை அனுப்பார் என்றும் அறிவுகளை விரும்புவதற்கு விரும்புவதை விரும்புவதை.

நான்று, அனார் என்க 348 கொடுக்கப்பட்டது. மீண்டும் என்னிடத்தில் செய்யும்போது முறையிலிருார்.

கலை பள்ளி - குரிசுப்பான்

கிராமத்தில் குழுமங்களைப் பற்றி இரண்டு கோவில்களில் சட்டத் தலைக்கு கட்டுப்பூத்து 400 முறைகளுக்கும் முன்னால் வெற்றிக் குழுமங்களைப் பூத்துவதற்காக குழுமங்களின் நிறுவுகளைப் பற்றிய ஒத்துப்பாடு குழுவைத் தீவிட என்று அறிக்கை மன்றத்தாலும் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதுவிடப்பட்ட ஒத்துப்பாடு மொத்த முடிவுகள் கி.ம். 802க் கிலோமீட்டர்கள் (12-04).

கிளை, கட்டுப்பாய்க் கிளைத்துப் பூரி மன்றாவிலையை
Prah Bat எழும் சீட்டதல் சாம்புமியான் எழும்
கட்டுவதற்கு எழுத்துவெள்ளதுவில்லை. தான்கு
பிரதீப்போதுப் பழங்குதைக்கு எண்ண சிப்பி வைக்கவாறு
என்னால் சிராம் சியவர்மன் நூல் மன்னாவிலையை
கிளை கட்டுவங்கள்கூன்.

ஏனோ குருவும் தொல்லைகளின் அடிப்படையிலே உயிர்வீசுவது
குறைக்கும் என்ற சிறப்புமுடிச் செய்துகொண்டு ஒரேநாள்தாக
வழிக்கொள்ள வேண்டும். அதை மாற்றுவிட்டு விவரங்களை முறைப்பட்டு வர.

“ஏன்னால் கூட வாயில் ஒரு முறை அதை நான் சொல்ல வேண்டும்... என்றால் பார்த்து வாயில் ஒரு முறை அதை நான் சொல்ல வேண்டும்... என்றால் பார்த்து வாயில் ஒரு முறை அதை நான் சொல்ல வேண்டும்...”

“ಎಂದು ಸಿಹಿನ್ನು ಕಿರಾತ್ತಿದ್ದೀರೋ?

‘கிட்ட காரணத்தில் குறித்துள்ளது யோவிடு
பொதுக்காலில் நிற்க விரும்புவார் [2-05]

1. Majumdar, R.C., *IK*, No. 60, p. 76, verse 5
 "Astha dvijo Agastya iti prathita,
 Yo vedz vedangjti vidaryayades,
 Labdhodhyo ya matihisiddhuvanish,
 Yasomatili prathita Yasothihil."

[a.d. 811 SungHui's comment - Plain Bat Stile]

“கோவை நாட்டு தெய்வ என்ன கூரிடம் மண்ணா?”

"கனம் கார்ப்போரேஷனில் இடமிருப்பதோடு கீழ்க்கண்ட நாற்றுப் பிளாஸ்டிக்ஸ்நாற்றுத் தகவல்கள் புதித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. அதிக்கிய முறையில் பல்லாக்ட் நாற்றுப் பிளாஸ்டிக்ஸ் நாற்றுப் பிளாஸ்டிக்ஸ் என்றும் அழைக்கின்றன. அப்பள்ளில் முன்னால் கல்வி

“கிளார்கா... நான் நு பிரகதம் விட்டுக்கூடியிருக்கக் கூடினால் சுயமன் என்ற பெயராலே வைக்க வேண்டிய ஒன்றிருக்கும்?

‘அக்கத்தய முமிலைக்குத் தொடர்வி யானாமதி யிறும் பிரச்சத் தெளிவாக வருமானத் தொகைகளின் நூல் வந்தநாக்களிலிருந். டாக்டர் கோப்பாராத்தின் முதல் மன்னான். எவ்வகையிரு சில நாட்களில் பொறுப்புகள் திட்டங்களும் படிகாரணம். எனக்கு பின்னால் குடும் தலைவராயிடரும் நான் ஏற்குங்கட்டு கிளுக் கேள்கிறும். ஒருங்கல் வழங்கி விட சப்பாக விடுவ விரும்பும் கூடும். கோப்பாராத்தின் விடும் கூடும்.

ஏதும் கூறாது என்றால் அது பொருள் தான். (பொருள் தான்)

[முப்பரிசுகளை விடுதலை தீடுபாரிமானங்கள் எட்டும் -
Stereographic Projection]

- [2-01] https://en.wikipedia.org/wiki/Prime_Minister
 - [2-02] <https://en.wikipedia.org/wiki/Cambodia>
 - [2-03] www.km1910.com - www.km1910.com/legends.html
 - [2-04] "Ancient Angkor" [2011] - Michael Freeman & Claude Jacques
 - [2-05] "Studies in Sanskrit inscriptions of ancient Cambodia" (1974) - M.K.Shaaran
 - [2-06] www.km1910.com/legends.html

கொற்றாவத்தோடு ஈ-றூப் குட்டிக்குமைக்குள்

第07章 项目管理与组织行为学

நிலக்கரி மாதி
நாஸ்பதி வையறிசோடு புஞ்சலை
இழுத்துவிட்டா. ஆன் சிங்கும்
வாய்களிடுக்கல் வையுப்பைச் சுரப்பக்
கலை என்றால், து. தீ க்ரு மத்தேஸ்ப்
பத்திர் வெள்ளுப்பு துவீர மற்றும்படி
ஏற்கும்பூர்ப்பும் சிராண முடியாத
நோய் போன்று.

நூலிலும் நமக்கிலும் என்பது
ஒரு வற்றிடுத்த ஒரு குண்
பின்கொண்டும் ஒரு மன
பின்கொண்டும் சும்பன் கிள்ளக்
குரை தெய்யாகல் எல்லவர் அது
வளர்த்த வற்றுமை அநுக்குத்
நெய்யும் விட்டோடு ஒரு சிலின்
பாலராகத் தலை. திருப்பு
கிழுப்பினந்து கோழிகள். ஒரு
பால்மாடு எனத் தொடர்பும்
வற்றுமை குத்தகலை ஏற்றுவது
துப்பத்தைக் கடக்கவுடும் நடத்திக்
ஏன்கொட்டு விடுவது மூலி.

இதுவிடையில் மகன் எழுந்தரு
குந்தமுக் காலை வேண்டும் சூரியனும் சூப்பு
நில்லைன் ஆற்றுப்பதில் அவர்களை சுத்தியிரி மாமி
நில்லைத் தோற்காலை எவ்வளவு நியந்துடன் நூல்
கூறுகிறது. காலை வேண்டும் எழுந்தருள்ள தலை
யிட்டுவருவது உம் நூல்களில், நூலிலேர்க்கும் விட்டிருத
ங்கு விடுவதாக.

நீண பாரும் என்ற பிரசவை எழுந்திடப்படுவதேயும் காலாக்கமும், பத்து வருடம் முறையும் கொடுத்து முன்று பறவிய காலாகியும் ஏழாண் சொந்ததானது மகன் சிவாஸ்வாமி என்றாயும் தன் சிலாங்க காலாக்கம் அடுத்தது விரிக்காடு என்றும் கூறுகிறேன் பறவிய காலாகியும் விட்டுடையும் மகன்ன் போவேவே ஏழாணிட்டா. ஜெயத்தியாருக்கு நு பறவை நூல் பாளையிலியங் காட்டுக்கிடையன் சு தன் நாய்க்கு போய்விட்டான். சுவாமியை தீர்த்தபற்றி அடையுக் கொள்ளுவேங்கிறோம். ஒப்போவை பட்டுக்

ஏனோன்டும் கவரி நிறை விருப்பான சூட்டுறையும் வெல்க்குக்கு முதலாய் வர்ணா.

மநுமதி தீரு அம்புந்தாக நடந
மாணவிட்டன் பிரச்சனைப்படுகிறான்
ஏனத் தலையாறு என்ன கூறுவே
வேண்டாம் என்று அங்கெள்ளு
வேண்டுமென்று வேண்டு.

குறிஞ்சி கூட வர்த்தியில் சுவ்வாரி
போர்டிலைப் பூன் ரந்துக்குப் போதுமான
நிலைகளை.

“மாமி கொத்தும் இல்லையோ... பூஷாந்தர் போது பிரதைவை வழியில் நினைவு கொட்டி நிற்றான் அலுப்பிரி வளாகம், அவன் பிரதம் பிள்ளைத்தூங்கியை சீருந்றான். இதை மேற்கூரிய கூடுதலாக கொட்டினார்களோ கூடுதலாக கொட்டினார்களோ என்று கூறுவதில் காமல் பிரத்தைவையை உணர்ந்து கொடுக்குமின்றி, கிடை பிறுத்தைத் தெரிவித்து போகவேண்டிய நிலையில் பிரதைவையை உணர்ந்து கொட்டினார்களோ என்று கூறுவதில் காமல் பிரத்தைவையை

தூண் சொன்னது மாமக்குப் பிரத்துவமாக விடப்படுகிறது.

“ఎలోడ తమి అధికారివరు కంఠమనియిసి? ఇంటికి లూ చిపాపాటి కుటుంబంలో చిపాపాటి

கிரு. வெந்தாள்ளி முன் போட

“நீ தமப்புச் சிறப்பு குறைவை ந் கீழ்க்கண் மற்று,

କେବଳ ଏକ ପାତାରେ ଲାଗିଥାଏ

www.english-test.net

காலத்திலே கிடைத்தும் போன்ற சிறு கால

Wolleson-Nicewander, B.L., 1993, The effect of acid rain on the growth and development of the aquatic macrophyte *Equisetum fluviatile*, *Canadian Journal of Botany*, v. 71, p. 103-108.

குமாரி விவாத நிலையம்.

ஒழுங்காகச் சீர் நல்லோன் மத

இனிப் பூர் வாய்மி முதலமையானார். விவசாயம், மீன்சிடி, சிறுநகர்த்துப்பிள்ளை என்று அழைக்கப்பட முடிந்தது. கடன் வழங்கி உதவுவதில் நில்ல இறைஞர்த்துவம். கால்நடை வளர்ப்புக்கூடா என்ன வழங்கப்படுவதாகவுண்டுமென்ற சொல் தான்.

பால்மாரை வளர்வதுமிகை கடன் ஏழைக்கு பூர்வாக அந்த சிரமத்துவமிக்க கால உறவுகளுமின்று நந்தத்து கடன் உதவி கேட்கும்படியாக. முதன்மொத்த ஒவ்வொரு விஷயத்துக்கு அதேந்திப்பாக கடன் விவரங்களைப் படிக்கின்ற வசதிக்குத் தோற் கூட வரும்படி கேட்கப்படும்.

“பார்த்தால் வளர்க்கிறதென்று Geomar தீங்கள் ஒழுங்கை எடுத்திருக்கிறார்களா?”

பார்த்தும்...

நூற்று வருட மகாவிகா மாதங்கள் அம்பட்டுக்கொண்டு போய் வழக்கால்தோக்கான் இமை விழுவது மனமுறைப் பிரசாரத்தை எம்மதிஹாஸ்வாமி(பா) என்று சிறப்பாக தூக்காலா என்றும் கூறுகின்றன.

அம்மா சாமியானு கீடு வதிலைபிரபா, வத்தலக்குண்டு, தமிழ்நாடு.

‘அப்பா, வெப்பம்னா என்னப்பா?’

‘குடுப்பா.’

‘குடுனா?’

‘குடுனா... நெருப்பு இருக்குல. அதுல கைய வெச்சா எப்படியிருக்கும்... ஈடும்... அதான்...’

‘அப்ப புமிக்கு யாருப்பா நெருப்பு வெச்சது?’

மாதவனுக்குத் தாக்கிவாரிப் போட்டது. மகளின் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து மெல்ல அவளின் தலையைக் கோதினான். ‘என்னடா... இப்பவே இம்புட்டுக் கேள்வி கேக்கறு.’

‘ஆழாம்ப்பா... எங்க எங்கல்ல சார் சொன்னாங்க. பூமி வெப்பமாகுதாம். உலகம் பூறாம் அழிஞ்சிருமாம். கடலெல்லாம் பொங்கிடுமாம், ஆழாம்ப்பா... கடல் பொங்குனா நாம எங்கப்பா போறது.’

‘என்னடா, இப்பவே உனக்கு இம்புட்டு கவலையா’ என்ற மாதவன் என்ன சொல்லதுன்னு தெரியாமல் முழித்தான். ‘அப்பா... நம்ம டானி குட்டி, ஜிம்பி டாக் கிதெல்லாம் நாம பத்திரமா பாத்துக்கணும்ப்பா, சரியா. நம்ம அம்மா சாமியான அந்த இடெமல்லாம் முழுகிப் போகிடுமாப்பா. அம்மா பாவுமல்.’

அம்மா மட்டுமா பாவும். மாதவன் யோசிக்கத் தொடங்கினான். ‘சரிடா தாங்கம். நேரமாச்சல. பேசாம படேன்’. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மகளைத் தூங்க வைத்தான். பின்னர் கனத்துப் போன மனதை ஆசுவாசப் படுத்திக் கொண்டான். வேகமாக மூச்ச வாங்கினான். அப்போது அவன் நெஞ்ச விரிந்து மீண்டும் பழைய நிலைக்குத் திரும்பியது. பலமான யோசனையில் இருந்தவனிடமிருந்து பெரும்சொன்று வெளிப்பட்டது. மெல்ல எழுந்தவன் மகளைத் திரும்பிப் பார்த்தான். கைகளைத் தலையணைமேல் வைத்து

தலைக்கு வாகாகக் கொடுத்துபடி. கால்களிரண்டையும் மடக்கியிடி தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள் மூன்றாம் வகுப்பும் படிக்கும் மகள் இத்யா.

மனைவி பார்வதி இத்யாவைப் பெற்றுக் கொடுத்துவிட்டுப் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டாள். அதன்பின் மகளை எப்படி வளர்க்கப் போகிறோம், தாயன்பு எப்படுக் கிடைக்கும்? என்ற கவலை அவனை வாட்டியது. ஆணாலும் எந்தவிதமான ஏக்கமோ, ஏமாற்றமோ இன்றி மகளைப் பார்த்துப் பார்த்து வளர்த்தான் மாதவன். இப்போது அவனது முகத்தில் புதிநாகக் கவலை ஒன்று ஒட்டிக்கொண்டது.

இத்யாவின் கேள்விகள் அவனை நிலைகுலையச் செய்தன. இது தனிமனிதக் கவலையா, பலமாக சிற்றிக்கத் தொடங்கினான். அவனது எண்ண ஓட்டத்தோடு சேர்ந்து மீன் விசிறியும் ஒடிக்கொண்டிருந்தது. முகத்தில் பட்ட காற்று கூடாக இருந்ததை உணர்ந்தான். ‘அப்பா ஏசி வாங்கணும்ப்பா. இத்யா சொன்னது நினைவுக்கு வந்தது. ‘ஏசில் பிராண்வாடு கம்பியாமே’ நன்பன் ரகு சொன்னதை நினைத்துப் பார்த்தான். ‘ஏதோ குளோரோ புளோரோ கார்பனாம். அதனால் பூமியில் கூட வெப்பம் கூடுமாம்’ என்று பட்டும் படாமல் சொன்ன ரகுவிடம், ‘ஏசி வாங்குனா நமக்குக் குளிச்சியாத்தான் இருக்கும்’ என்று சொல்லிச் சிறித்தது நினைவுக்கு வந்தது. இத்யாவின் வாயிலிருந்து வந்த வார்த்தைகளை மெல்ல அசைபோட்ட போது அவனுக்கு அவமானமாகத்தான் இருந்தது. ‘சே... என்ன சுயநலம்.’ யோசித்தவாறே தூங்கிப் போனான்.

காலையில் எழுந்தபோது மனி 7க்கு மேலாகிவிட்டது. இத்யாவை அவசர அவசரமாக எழுப்பினான். தூக்கத்திலிருந்தவளை அப்படியே தூக்கிக் கொண்டு போய் குளிப்பாட்டினான். உட்டமில் நீர் பட்டவுடன் சினூங்க ஆரம்பித்தாள் இத்யா. அவளைத் தேற்றியவாறே எதிர் வீட்டில் இட்டிலிருந்தும் நாகம்மாக்கா கொடுத்த இட்டிலியை ஊட்டியிட்டான். பின்னர் யூபியர், சூ... சாக்ஸ் என இத்யாதிகளை அணிவித்து கூடவே மதியம் சர்பாட்டுக்காக 2 இட்டிலையையும் வைத்து ஸ்கல் பையைத் தூக்கிக் கொண்டு இத்யாவை பள்ளியில் விட்டுவிட்டு வந்தான்.

‘சே... மாதவா... ஒம் பிள்ளைக்கு ஒரு தொண் வேணும்யா... பேசாம நா... சொல்றவள கட்டிக்கய்யா.’ அம்மா சொன்னது ஞாபகத்துக்கு வந்தது. இத்யாவுக்காக இன்னொருவளிடம் இதயத்தைத் தர விருப்பயில்லை அவனுக்கு. வர்றவ அவளை அநாதையாக்கிட்டா... என்ன பண்றது. அவனுக்குக் கல்யாணம் பற்றி யோசிக்க முடியவில்லை. இப்ப உலகமே அநாதையாக இருக்கே. நாம அநாதையா இருக்கிறது பெருசா என்ன. அவன் மனசு பலவாறாய் யோசித்தது.

‘ம்... நேரமாச்சு...’ என்றபடி மாதவன் அவசர அவசரமாய்க் கிளம் பினான். அவுவலகத்தை அடைந்தவனுக்கு எதுவும் இருப்புக் கொள்ளவில்லை. இத்யாவின் கேள்விகள் தான் அவனுக்குள் ஒடிக்கொண்டிருந்தன.

‘அப்படி என்ன கேட்டுப்பட்டா பெருசா. நமக்கு மட்டும்தானா பொறுப்பு இருக்கு. நாட்டுல எத்தன பேரு இருக்கானும்க. அவனுக்குள்ளாத அக்கற நமக்கு

எதுக்கு.' புத்தி அவனைக் குழப்பியது. குழப்பத்துடன் வேலையைத் தொடங்கினான்.

'என்ன சார், ஒரே யோசனையா இருக்கீங்க.' நிமிர்ந்து பார்த்தான். கிரீதர் சிறித்தபால் நின்றிருந்தார். மனுசன் ஆறுடி இருப்பார். மூக்கின் மேல் அமர்ந்திருந்த கண்ணாடி அவரது வயசுக்கு பொருத்தமாய் இருந்தது. 'மனுசன் எப்பவுமே வெள்ளையும், சொள்ளையுமா இருப்பார்' என்பார்கள். அவருக்கு எப்பவுமே வெள்ளை சட்டையும். வெள்ளை பேண்ட்டுமதான். 'பள்சென்று இருப்பார்.

'ஒன்னுமில்ல சார்'. மாதவனிடம் வார்த்தை பிச்சியது.

'மாதவா, என்னால மத்தவங்கமாதிரி நமக்கேன் வம்புன்னு இருக்க முடியாது. நீதான் சொல்லேன், என்ன பிரச்சினை உனக்கு?' தோளில் கைபோட்டவாறு அருகில் உட்கார்ந்தார்.

'வெப்பம்னா என்ன சார்? குழந்தை மாதிரிக் கேட்டான்.

'என்ன மாதவா கிண்டலா'. கிரீதர் முறைத்தார்.

'இல்ல சார், உண்மையாத்தான் கேட்கிறேன்.

'அட போப்பா... உனக்கு உதவலாம்னா... நீ...' கிரீதர் எழுந்தார்.

'சார். சார். வாங்க சார். அப்படி என்ன கேட்டுப்பட்டேன். என்மேல் கோபிக்கிறீங்க, காலை எம் புள்ள கேட்ட கேள்வியத்தான் சார் ஓங்கக்கீட்டு கேட்கிறேன். சொல்லுங்க சார்!

கிரீதருக்கு என்ன சொல்றதுன்னே தெரியவில்லை. நேரந்தெரியாம வந்துட்டோமோ. யோசிச்சவாறே நாடியைத் தடவ ஆரம்பித்தார். வெப்பம்னா சின்னப் பையனுக்குக்கூட தெரியும்ல. கிவெ... ன் தீப்போயி எங்கிட்ட கேக்குறைனே. நம்மப்பத்தி கிவெ..ன் என்ன நினைக்கிறான். கிரீதருக்கு மாதவன் மீது கோபம் வந்தது. 'சரிபா... எனக்கு வேல இருக்கு. நா... அப்புமா வர்றேன்'. புறப்பட எத்தனித்தார்.

'என்ன சார்... நீங்களா வந்தீங்க... நீங்களா போறீங்க. போங்க சார். ஓங்களுக்கெல்லாம் ஓங்களுப் பத்தினா கவலதான். என்னப்பத்தினா கவல எங்க வர்றப் போகுது. அவங்கவங்களுக்கு அவங்கவங்க வேலதான் சார் முக்கியம். அதுத்தவன் எப்படிப்போனா என்ன... மாதவன் கடுகடுத்தான்.

'மாதவா நீ கேட்ட விசயம்தான் எனக்குப் புரியல. அதாங்...'

'என்ன சார். இப்படிச் சொல்லிப்புடங்க. உகைமே இப்ப அதுபத்திதான்சார் பேசுது'. மாதவனைப் பார்க்க கிரீதருக்கு ஆச்சிரியமாயிருந்தது. புருவத்தை நெரித்தார்.

'காலை எம் பொண்ணு என்னப் பார்த்து கேட்டுப்படா சார். பூமி வெப்பமாகுதாமல். பூமிக்கு யார் நெருப்பு வெச்சான்னு... நான் செத்துட்டன் சார்.' மாதவன் உணர்ச்சியின் உச்சத்திலிருந்தான்.

'கிரீதருக்கு எல்லாம் விளங்கியது. குளோபல்வார்ஷமைப் பற்றித்தான் பிதற்றுகிறான் என்று நினைத்துக் கொண்டார். சரிப்பா... மாதவா... உன் நோட ஆதங்கம் எனக்குப் புரியறது. இதுல படிச்சவன், படிச்காதவன் என் பார்க்க முடியாதுப்பா. அவனவனுக்கு அவனவன் பிரச்சினை, காலை அரிசி வேணுமேன்னு படுக்குற வர்க்கம் ஒண்ணு இருக்கு. இன்னும் கேஸ் அடுப்பக் கூட பார்க்காதவனுக்கு வெப்பம்னா என்னன்னு தெரியுமா... சரி விடுப்பா. இதெப்போயி பெருசா நினைச்சுக்கிட்டு. பேச்சை நிறுத்தியவர் மாதவனின் முகத்தை உற்று நோக்கினார். மெல்லக் கேட்டார் 'நானைக்கு நீ ஃபிரியா மாதவா'.

கிரீதரின் நீண்ட பிரசாங்கத்தை மாதவன் கவனித்தமாதிரி தெரியவில்லை. 'எதுக்கு சார்' என்றான் சுரத்தையில்லாமல்.

'எம் பையன் ஒரு டீவீஸ் வேணும்னான். போயி பார்த்துட்டு வாங்கிடலாம்னுதான். போயி

வெப்பமயமாதலுக்கு வாகனங்களின் பெருக்கமும் ஒரு காரணம். படிச்சது நினைவுக்கு வந்தது. 'வரல சார்' என்றான். ஒற்றைவரிப் பதிலால் திருப்பதியடையாத கிரீதர் ஒன்றும் பேசாமல் அங்கிருந்து நகர்ந்தார்.

அலுவலக வேலையில் முழுமுரமாயிருந்த மாதவன் மணியைப் பார்த்தான். மணி நான் கை நெருங்கியிருந்தது. இப்போது போனால் இத்யாவைக் கூபிடிச் சரியாக இருக்கும். கிளம்பினான்.

பள்ளிக் கூட வாசலில் காத்திருந்தான். 'அப்பா...' குரல் கேட்ட திசையில் நிமிர்ந்து பார்த்தான். இத்யா ஓடி வந்தாள். கையில் ஒரு செடி இருந்தது.

'என்னா இது... எதுக்கு...' என்றவனிடம், 'அப்பா. இன்னைக்கு சார் பாடம் நடத்தினார். வீட்டுக்கு வீடு மரம் வளர்த்து பூமில் வெப்பம் குறையுமாம். அதாங்... இத எடுத்து வந்தேன். ஏம்ப்பா இனிமே... அம்மா சாமியான இப்பு முழுகாதுல்'. மாதவன் வாய்டைத்துப் போனான்.

அ வசரமாகப் பெட்டியைத் திறந்த அவர் சில காலதுங்களை வெளியிட எடுத்து ஒவ்வொன்றாகக் கவனமாகப் பார்த்துவிட்டு அமைதியாக உள்ளே வைத்தார்.

கூத்தின் நடை வழியில் அவரைத் தொடர்ந்து வந்த பெண்மணி அவரைப் பார்த்து அக்கறையடிடன் கேட்டாள்:- “எதையாவது தேவீர்களா?”

“இல்லை” என்ற அவர் தொடர்ந்தார்:- “எனது கவனிப்பில் இருக்கும் மிகக் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்ட இருவரின் பைல் களும் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்துக் கொண்டேன். கிரவில் அவற்றைப் படிக்க வேண்டியிருந்ததால் நேற்று அவற்றைக் கொண்டு வந்திருந்தேன்” என்றார்.

கருப்புக் கோர்ட்டை எடுத்து அனைந்த அவரது கறுத்த விழிகளில் கவலை மண்ணியிருந்தது. அவர் சொன்னார்:- “பெரும் பணி கொட்டுகிறது. இன்று சற்று முன்னதாகவே சென்று விட வேண்டும். ஆனால் கடுங்குளிராக இருக்கிறது. முதல் வேலையாகக் காரர் இயக்கப் பார்த்தேன். அது குளிரில் உறைந்து போயிருக்கிறது. நீ சமையலறையில் இருக்கும் போது வாடகைக் காருக்கு போன் செய்தேன். ஹஸன் ஆகா... வழுமை போல முகஸ்துதிதான் பேசினான். ஆனால் அவன் சொன்னான்:- ‘உங் களுக்குத் தெரியுமா நாங் கள் வைத்தியர்களுக்காக அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படுவோம்: ஆனால் நாசமாய்ப் போன பனிதான் வாகனத்தைத் தெருவுக்குக் கொண்டு வருதற்குத் தடங்கலாய் இருக்கிறது.’ அவன் சொல்வதும் சரிதான்! எதுவாக இருந்தாலும் இன்று வாடகைக் காருக்காக தெருமுனை வரை நடந்து செல்ல வேண்டியிருக்கிறது!”

“ஆனால் இப்போதென்றால் மிகவும் அதிகாலை... நான் காலையுணவு சமைத்துள்ளேன். புறப்படுவதற்கு முன்னர் சாப்பிட்டுச் செல்லுங்கள்” என்று மிகவும் அன்புடனும் பரிவுடனும் அப்பெண்மணி கூறிவிட்டுக் கேட்டாள்:- “ஹஸன் ஆகா எப்போது வண்டி அனுப்புவான்?”

“சீமீன், சாப்பிடுவதற்கென்றால் இப்போதைக்கு நேரம் இல்லை. கவலைப் படவேண்டாம், நான் வைத்தியசாலையை அடைந்ததும் சாப்பிட்டுக் கொள்வேன். வண்டி சரியாக ஆற்றரை மணிக்கு வரும். மிகவும் குளிராக இருக்கிறது. மோசமான வெண்பணி எல்லா இடங்களிலும் உறைந்து போயிருக்கிறது. இன்றைக்கு நான் வீட்டை விட்டு

வெளியேறுவதற்கு உன்னிடம் மன்னிப்புக் கிடையாது என்று நம்புகிறேன்.”

வழுமையைய் போல அவர் அவரது பிரச்சனைகளால் நிறம்பிய உலகத்துக்குள்ளேயே இருப்பதை அவள் அவதானித்தாள். ‘காலை உணவு தயாராக மேசையில் இருக்கிறது என்கிற உணர்வு கூட இல்லாமல். இதற்காக தினமும் நீண்ட வரிசைகளில் நான் நிற்கவேண்டியிருக்கிறது என்பதை இம்மனிதர் உணராமல் இருக்கிறாரே.’ அவள் அமைதியாக இருந்தாள்; ஆனால் கடுங் கோபத்துடன்!

எதையோ பிழையான ஒன்றை உணர்ந்தவர் போல அவர் இயல்பாகவே சொன்னார்:-

“நான் உன்னைப் பற்றியும் கூடக் கவலைப்படப் போவதில்லை: நீயேதான் உன்னையும் தரேணாவையும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.”

அவர் புறப்படுவதற்குத் தயாரான வேளை அறைக்குளிருந்து நான்கு அல்லது ஐந்து வயது மதிக் கத்தக்க சிறுமி வெளிப்பட்டாள். கம்பளியினாலான இரவு மேலாடை அனைந்த, பிடித்து விளையாடக் கூடிய வெள்ளை முயல் குட்டியைப் போன்றிருந்த அவள் அவரிடம் தாவியபடி,

“டாடி.. டாடி.. ஒரு நிபிடிடம்!.. இப்போது போக வேண்டாம். உங் களிடம் ஒரு விடயம் கேட்க வேண்டும்!” என்றாள்.

அவர் அவளை அன்புடன் வாரியனைத்து அவளது ரோஸ் நிறக் கண்ணங்களில் முத்தமிட்டார். பின்னர், “நீ ஏன் இவ்வளவு விரைவில் எழுந்து வந்தாய்? கண்ணே.. இப்போது உனது கேள்வியைக் கேள். எனக்கு இன்னும் கொஞ்ச நேரமே இருக்கிறது. நான் இன்றைக்கு சற்று நேரத்தோடு செல்ல வேண்டும்...” என்றவாறு அவளது பழுப்பு நிறுமான தலைமுடியை ஒத்தரவுடன் விரல்களால் கோதினார். கலைத்தார்.

அச்சின்னனஞ்சிறு பெண் சந்தோஷமற்ற முகத்துடன் தலை ருணிந்தபடி, “நீங்கள் இன்றைக்கு நேரத்தோடு போகக் கூடாது... நீங்கள் எந்த நாளும் தான் வேளைக்கு முந்தியே போய்விடுகிறீர்கள்...” என்று முனாங்கினாள்.

அவர் அவளாகு நாடியைத் தன் கரங்களால் நிபிர்த்தி அவளது பழுப்பு நிறக் கண்களைப் பார்த்து ஆதரவுடன் சொன்னார்:-

“தரேனா, என்னைப் பார்! நான் சற்று முன்னதாகச் செல்ல வேண்டும். வைத்தியசாலையில் காயமடைந்து வருத்தத்துடன் ஏராளமானவர்கள் எனக்காகக் காத்து நிற்கிறார்கள்.. உனது கேள் விஷயக் கேள்... கண்ணே..!”

“இந்த நோயாளிகள் எல்லோரும் என்றைக்குத்தான் குணமடைவர்கள்.. டடி?.. அவர்கள் எப்போதுமே நோயாளிகள்தான்!”

“இல்லை, தரேனா... அவர்கள் எப்போதுமே நோயாளிகள்லர்... அவர்களில் சீலர் குணமடைந்து போய்விடுகிறார்கள். ஆனால் அங்கு யத்தம் நடக்கிறது... ஒவ்வொரு நாளும் காயப்பட்டவர்கள் தெற்கிளிருந்து வைத்தியசாலைக்கு வந்து கொண்டேயிருக்கிறார்கள்...”

“எனக்குத் தெரியும்... நான் அவர்களைத் தொலைக் காட்சியில் பார்த்தேன்... அங்கு எப்போதும் குண்டு வீசிக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள் டடி... அந்தக் குண்டுகள் இங்கேயும் வந்து விழுமா...?”

அந்தப் பயங்கரத்தை நினைத்துப் பெருமூச்சு விட்டபோது அவளை மேலும் இறுக்க கட்டியணைத்துக் கொண்டு சொன்னார்:-

“இல்லை...! இல்லை....!! அவர்கள் இங்கு வர மாட்டார்கள். அதற்குத் துணிய மாட்டார்கள். ஆனால் எதையோ என்னிடம் கேட்க வேண்டும் என்றாயே... மறந்து போய்விட்டதா..?”

தயக்கத்துடன், “எனக்கு என்ன கேட்க வேண்டுமென்றால்... நீங்கள் எப்போதாவது வானவில்லைப் பார்த்திருக்கிறார்களா?” என்று கேட்டாள்.

இந்தக் கேள்வி அவரைக் குழப்பி விட்டது. இந்த வேளையில் அவர் இவ்வாறான ஒரு கேள்வியை எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. அவள் சொல்வதைச் சரியாகக் கேட்டாரா என்பதுபோல் ஒரு சந்தேகத்தை உணர்ந்தார் அவர்.

“இழுமாம்... கண்ணே..! நான் பார்த்திருக்கிறேன்... அது சரி, இப்போது ஏன் இதைப்பற்றிக் கேட்கிறாய்?”

கண்களை மூடியது, “பணாஃப்ஷா நேற்று இங்கு வந்தாள்... அவளிடம் அழகான படங்கள் உள்ள ஒரு புத்தகம் இருந்தது... அதில் வானவில் இருந்தது... டடி... :பணாஃப்ஷா சொன்னாள், வானவில்லை யாருமே பார்த்தில்லையாம்...!” என்றாள்.

ஒரு சிறிய அமைதி நிலவிற்று. அந்தச் சிறுமியை அவர் மதுவாகக் கீழே இறக்கி விட்டார். மீண்டும் அவளை முத்தமிட்டார்.

“கண்ணே... :பணாஃப்ஷா பிழையாகச் சொல்லியிருக்கிறாள்... எல்லோரும் வானவில்லைப் பார்க்க மூடியும். நீயும் :பணாஃப்ஷாவும் கூட சில நாளில் அதைப் பார்க்கலாம். ஆனால், இப்போது நான் அவசரமாகப் போக வேண்டும்... உன்னிடம் இருக்கும் மற்றைய கேள்விகளுக்கு உன் தாயார் நிச்சயம் பதில் சொல்லுவாள்..!”

ஓஓ

பனிப்பற்றங்கு வெண்ணுறையாகவும் பணிக்கட்டியாகவும் மாறிப் போயிருந்த பாதையில் அவர் வெகு கவனத்துடன் நடந்து சென்றார். தன்னைச் சமநிலையில் வைத்துக் கொள்ளப் பெறிதும் முயற்சித்தார். ஆனால் அவரது மகளின் கேள்வி அவரது சிந்தனையைப் பின்தள்ளிக் கொண்டிருந்தது. அந்த வினாவே அவரது சிந்தனையில் சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டிருந்தது. புத்தகத்தில் பார்ப்பதைத் தவிர வேறு எங்குதான் வானவில்லை அவளால் பார்க்க மூடியும்? நான் வானவில்லைப் பார்த்த நினைவு கூடத் தூரத்தே தெரியும் ஒரு பொய்த் தோற்றந்தைப் போல் நினைவில் மழுங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது, ஆகாயத்தை நிறைத்திருக்கும் கரும்புகையால் மாசுபடுத்தப் பட்டிருக்கும் கொங்றீர் நகரத்தில் எவ்வாறு வானவில்லைக் காணமுடியும்? தெருமுனையைத் தொட்டபோது அவரது தீயம் கவலையால் கணத்துப் போயிருந்தது.

வாடகைக் கார் சாரதியான அக்பர் ஆகாவுக்கு அவரை நன்கு தெரியும். அவன் அவசரமாகச் சாரதி ஆசனத்திலிருந்து இறங்கி அவருக்காகக் கதவைத் திறந்தான். அவரவர் ஆசனங்களில் அமர்ந்தும் அக்பர் ஆகா பணிவிடுன் சொன்னான்:-

“குட்மோர்ஸிங் டாக்டர்! இன்றைக்கு மகிழ்வாக இருப்பீர்கள் என்று நினைக்கிறேன்... தங்களு வீட்டறுகே வந்து தங்களை ஏற்றிக் கொண்டு வர முடியாமல் போனதற்காக நீங்கள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும். மிக மோசமான வெண்பனி கொட்டிக் கடக்கிறது!”

“கவலைப் படவேண்டாம் அக்பர் ஆகா! ஒரு பொடி நடை எனக்கு மிகவும் நல்லதுதானே! அது சரி, உனது வயிற்று வலி என்னாயிற்று? நான் கடைசியாக எழுதித் தந்த மாத்திரையால் ஏதும் பிரயோசனங்கிடைத்ததா?”

“ஓ... ஆமா..! இப்போது மிகவும் நன்றாக இருக்கிறேன்... உங்களை எங்களுக்கெனப் பாதுகாப்பதற்காக நான் இறைவனைத் தொழுது பிரார்த்திக்கிறேன்... இறைவனுக்குத் தெரியும் திது துன்பம் மிகுந்த நேரம்... ஒவ்வொருவரும் அனுபவிக்கிறார்கள்; அது வயிற்று நோயும் மன அழுத்தமும்! எல்லாக் கவலைகளையும் நான் கீழே இறக்கி வைத்துவிட்டேன். மனைவிக்கும் குழந்தைகளுக்கும் உணவு தேடுவதற்காக நாயாக அலையை வேண்டியிருக்கிறது. போன மாதம் எனது மகன் தொண்டராக முனைக்குப் போய்விட்டான். அவனுக்கு வயது பதினைந்துதான்! மாதம் முழுக்க அவனது தாய் கவலையுடன் அழுது கொண்டேயிருந்தாள். ஒவ்வொரு கிரவும் நான் வீட்டுக்குச் செல்லும்போது அகர உயிரோடுதான் செல்கிறேன்; அவ்வளவு களைப்பு! மனைவிக்குச் சில வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க முடிந்திருப்பதால் கிக்களைப்பையெல்லாம் மறந்து போய் விடுகிறேன். சில நாட்களாக அவளுக்கு நடுக்கமும் காய்ச்சவும். அவளது முகம் மஞ்சளித்துப் போயிருக்கிறது. நான் ஒரு பகலில் லீவு எடுக்க வேண்டும்... டாக்டர்! அவளை உங்களது வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு வர வேண்டும். அது என்ன நோய் என்று எனக்குத்

நெடுஞ்சிலாங்கள்... மருவேப்பங்கள் திட்டங்கள்... என்று பிரபுவார்தார் திட்டங்களோ...? என்ன என்றால் நான் விரிவாக இது தீர்த்தீ?

"வெள்ளும்... நடவடிக்கைகள் அனுபவித்து எடுத்து விடுவதே முன்னால் சர்வத்துறை வை, உலக வெளுமைகள் பிரச்சினையிலே... வெளுமையையும் சிர புரோதூர்ஜனங்களும் வெளுமையும் ஏற்று ஏற்றுவோடு... நிதிக்கூடாக ஒரு சிர்க்கும் வெளுமையுடும்!"

6000

வெள்ளுக் கிழவில் வடிவமைத் தார்த்தா. ஏன் அரசு நடைகள் கட்டுப்பதற்குத் தான் செய்திகள் நிறைவேகமாக முடிந்து. வடிவமை யானங்கள் என்றும்பூர்வத்து ரிபார்ட்டால் சென்று அவர்களுக்கும் வடிவமை நிறைவேகமாக முடிந்து. குழுமமான வடிவமை நிறைவேகமாக முடிந்து அது கொடுத்தால் போதும் கொடுக்கப்படுமானால் காலத்துக் குழுமமையும் பக்கவையும் பக்கவையும் கூடும் கூடும் வடிவமை என்றும் டெஸ்ட் ரிபார்ட் கொந்தத் திருவாசாவந்தால் அமுந்த கீட்டதா. அவற்று மன அகாந்தியை கிழங்கள் செய்து வடிவமை நிறைவேகமான வடிவமை வேலை கொடுத்து அவற்று கூடும்.

ശ്രീ മഹാത്മാ ഗാന്ധി

காலை காலை நூற்றும் தாலை பிழையா மாறிப்
போய்விட்டதேதும் அவரும் காலை முடிந்து
வரப்படக்கூடின் முன்னர் கீழ்வெட்டு என்பது என்ன
என்பது காலை காலையின்றும் கூபக்கூடும் வர்த்தம்
ஏற்க கூடாதி நாட்களில் காலை மாற்றநிலை
மாற்றநிலையின்றும் மேல்புக்கூடும் என்ன முடிவேண்டும் என்
முடிவைக் கூறி கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது.
ஒவ்வொரு நாட்களிலேயே செய்யப்படும் ஆராய்ச்
த்துவம் தொழுது பொன்னியை வேண்டுமென்றும் கூறியிருக்கின்றன.

கிடைவதற்குப் பிறகு கூட விரிவாக அதை நாட்டு சுற்றுப்பாடு எந்த முறை தம் தொலை அந்த நாட்டுக்களில் இருக்க விரைவாகக் கூட விரிவாக அதன்கூடுமொத்தமாக முறை விரிவாக்குவதைக் குறிப்பிட உத்தரவிடுகின்றன.

முனையில் காலத்தில் கூடுர் அப்போது விவரங்களைக் கண்டுபிடிப்பில் கொண்டிருப்பார். சீரான் நான்னாயில் கூடுர் காலத்திலிருந்துள்ள ஒந்த திருவை கூடுர் மீண்டும் தெவாயூம் பார்த்தார். அவ்யூதான் கிராச் கல்லூரி மாணவர்கள் நீலகிரியூனிஸ் குழுவைத் தொடர்க்கை கொண்டதற்கான். கிரீட் வெளியூற் கார்த்தியல் கொண்டிருப்பார். ஒந்த வைக்ஸ்பார்க் ஏற்றங் கூடுரே கூடுரீல் காலத்தில் விழுஷ்டார். மூன்றாண்டுக்கால் மீண்டும் காலத்தில் நிலும்பனம் படிந்திருப்பது.

வெள்வதுப்பக்கம் என்றால்
கிருவாலம் நம்முடைய
வரையாத்துக்குத் தெள்ளாது ப
கூவிரும்து சொல் -
பெறுவதற்கு முன்னால் திட்டங்கள்
கிடைத் திட்டங்களும் முழுவதில்
ஏன் மலைத் தட்டங்கள்
கூவருத் தூப்பக்கம் வெள்வது
மலைத் தூப்புரும் அது
தூப்புருமாயிர்ரூ. வெற்றி
வெள்வதுப்பக்கின்றுப் புரியவேண்
ஏனான் கோக்குத் துக்குள்
பலவுஞ்சு காக் குழந்தை நல்
வாசாத்துக் கிள்ளதாமாகவை
வானாவிக்கூல வெள்வதுப்பக்கம்.
ஏந்த அச்சிலமிருந்து மூம்பு -
முந்து ஏன்று பார்த்தாக்கள்
ஏந்தாக.

ஒதுக்கான் வயலைப்பின்னால்
அவர் தமிழ்நாடு கலைஞர்
நாள்திருப்பும்!

933

அகம் பார்த் வழியாக கிருதம் போட மற்றுவதை ஆபத்திகளின்றுத் தவிர்த்தி செய்தனர். அவரது முக்கீடு சென்றாலும் அகம் கோட்டத்தில் நிலைமீற்றுவார். தோட்டம் போது புத்தாணி வாசநால் நிரம்பியிருந்தும் வர் வார்க்காவை கண்ணாயிக் கொண்டு குண்டுக்கூட விவரிக்கி மிருந்தன. அவ்வாறு கூவர்கள் மாற்றி மாற்றி எல்லாயறைக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒவ்வொன்றிற்கும் மாற்றிய பிள் கான்ஸிலில் எவ்வது விவரமாயிருப்பதாகும். கால் காலில் அந்தக் குடும்பங்கள் கிழஞ்சு போன்ற கார்பனையை பற்றி போது குழந்தைகள் ஆஸிரம் விடாவில் வர்ஜனர்கள் இருக்கின்றன.

காவறு நிப்பலையில் கணம் ரீத் துவக்குத் தானு சுகோஷராட்சி மாநாந்த் விளைவுமிகுந்தபோது, சுகங்களில் சீருந்த திடைவெள்ளிலிருப்பு பகுதிகளைக்காப்பார்த்து சூர் செய்த ஒன்றிரு திடைவெள்ளப் பயங்கரமான வெட்டுத்து, யாகனம் வழித்து அலிப்பு, சுலப்பர் ஆக. ‘ஓம்... ஸமாபி பவி வினாவில்...! ஓம்... ஸமாபி பவி வினாவில்...! என்று சூலவிதமாக சொன்ன செல்ல ஏற்பாடு’

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ରା, ଜ୍ଞାନବାଚି

ஒவ்வொரு உறவுகளிற்கால ஏழுவதற்கு அவர் முயற்சித்தார். கோவி முழுப் பல்ளையூபம் பிரேரணைக்கு ஏழு முறைகளும் கல்லூல் முடிவள்ளலை. அவற்று கீட்டீர்க்கும் நுடலை அமுல் நிர்ஜுப்பாயும் கூறினால் ஓர் கோவை முனிச் சுவர்தாநத்துக் கோச்சு நிறைவேலு வெட்டுவதை என்றால் கோவைவே முதல் சிகிச்சை. அவர் முனிச்சையாகவும்படிக்கிறது. உவோகம் துவாக்கத்தாலும் கூக்கிட்டு கொள்ள வேண்டும் விழுந் விஷயங்களைப்படித்துக் கொடு வேண்டும் கீர்த்தனைப் பிரத்த போது கிருந்து மட்டவாக வழிநுடை அவரது வேற்றுப்பிரிவாக்காது திருச்சிக் கல்விக்கூடம் அவற்று குடும்பத்தின் வழிக்கை... கல்வி நடத்துவதைப்பற்றி கிருந்து கொள்ள வேண்டும் முயற்சித்து போதும் அவற்று தாங்களையிலி கட்டுப்பாடு அவற்றிடம் கிடைவாங்கும் தட்டு. கல்வி வாய்ப்பால் விழுந் கொடு சிகிச்சையில் ஒரு குறைய பத்தாண்டு அவர் கொடுக்கிறான். கோவையில் விழுப் பூட்டுக்கூட்டு கீற்றியில் அவருடு கூடுவதை கொண்டிருக்கிறார் என்றும் கீற்றியில் அவருடு கூடுவதை கொண்டிருக்கிறார் என்றும் அதை பிரசாரம்பித்திருக்கிறார் - ஒரு காலமாக போக - சொல்லு போன்ற மிருங்கிள் விழுப் குள்ளைப் பற்றி வெளிக்கூடி கொடுக்கி வேறு கல்லூரி, சிர்ஜூபம் கோவையில் கொண்டிருக்கிற அது அதுக்கு கீற்றுக்கிறார் என். அவருடு கூடுவதை கொடுக்கி வேலைக்கூட்டு கீற்றுக்கிறார், பாங்குகள்

கொன்றுநூல்கிறார்கள். அவர்கள் தெவிட்டோ வூரைத்தட்டும் அந்தப் பாந்த வெளியோசில் முன்னிரப்பிட்டு ஒரு செழியாக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இவ்விவாசம் மூலமாக குறுப்பு ஏற்படுகிறது. மின்னார் ஒந்த சிவாரி அப்பற்றாயிரும் வரவேண்டியிருப்பது நிலைக்கூடுதலாக இருக்கிறது என்றும் பொறுத்து விடுகிறேன்...

வைகினிச்சுப்புறுப்பும் கிளைந்த மேலே... மேல் வரை ஆயின் வரை, நட்சத்தியவன் வைகு யில்லும் மேலே டய்ராத் வெல்லுக்கும். வெள்ளும் மூன்றாம்பகு பகு பகு காலாகத் தோல் நூலின் நூல். காலத்தின் துவக்கத்தில் அக்காத பண்டபின் துவக்கத்தில் தூர்த்தியருக்கும் வேறு ஒரு கீழ்க்கண்டும் கூறப் போய்... உடங்கத்தில் மாஞ்சையினிலும் புதைப் போன நூபிப் பெறும் சிலரை முற்றுழுதாக முடிக் கொள்கிறது. சுவாமி ஒவ்வொரு குவரை கூட்ட முடிந்து... கல்வி ஓ யார்க்கால்... பார்க்காக்கி வெளியிடுவா.

பிள்ளை முழுப் பிரபஞ்சத்துமே ஜூடாமல்
இன்றயூழல் நின்ற போபிஸ்ரை

ashroffshihabdeen@gmail.com
jewel@
"Entertainment in Exile" (Persian book of short stories)

புல்ராத பகலி

-ମେଲା ପାତ୍ରଦେଶ

மாணவர்கள் பற்றி கூறுகின்றன
நோயால் கடித்து விட வேண்டும்
நோயால் எதிர்வாடு செய்யக்கூடும்.. முயற்சியும்
ஏனிலே நோய் நாட்டுவது.

நேர்க்கணவு தாக்குத் திட்டமின்... சுற்றுலா
ஏன் எடுத்துப் பிரபுவுடையதும்.

கேட்டது, கூட்டு உணவுத்தையும் நோற்று கூட்டுக் கூட்டு விரும்புகிறது.

கிராம புத்தகங்கள் வெற்று
வழக்கு வைத்துவது சிறுமொலை
எட்டி பயன்றுப் போன்றுப் பயன்ம
ஏவுகிறோம் என்னவை பீசுக் காலா ம்

ஒட்டு பொழுதானால் கடினமாகவே நான்
ஒருங்கிம் தீடாமலாய் என்று என்றோ.
எனவே நீங்களும் நானும் சம்பந்தமாக
மனம் அப்புறமாகவே வாழ்வதே

கிருஷ்ண கம்பெனி தாலூக்கர்கள் கூடுதல் சிரப்புவரை வெடிவதற்கு முயற்சி செய்யும் அதை நிறைவேண்டும் என்று நினைவு செய்து வருகிறேன்.

କାନ୍ତିର କାନ୍ତିର କାନ୍ତିର
କାନ୍ତିର କାନ୍ତିର କାନ୍ତିର
କାନ୍ତିର କାନ୍ତିର କାନ୍ତିର
କାନ୍ତିର କାନ୍ତିର କାନ୍ତିର

உள்ளுமென்ற இடம் கிடைத் திட்டம்
ஒழியாக முயற்சியில் வேலைகள் தமிழகம்
கட்டுவா விடுபட்டு... அப்படி நினைவு
நிறுத்திய எல்லாம் எப்போது கீழ்க்கண்ட

தெர்சின்தனைகளை விடுதலீடும்
பொருக்குப் பின்னரை

இரா. உ. துப்ளவி

கிரு நாவங்கள்.

ச. முரளிதரண்

பல்வேறு பாசறைகளிலிருந்து புறப்படும் உயர்தர லிங்கியங்கள் எந்த அளவுக்கு சராசரி வசகர்களை அடைகின்றதென்பது சந்தேகம். இத்தகு லிங்கியங்களை வாசிப்பவர்கள் உயர்தரமான லிங்கிய பிரக்களு உடையர்களாகவும் வெகு ஜனங்களை தீண்டாதவர்களாக்கி அவர்களின் வாசிப்பு இரசனை குறித்து என்னுபவர்களாக இருப்பதை பல லிங்கிய அரங்குகளில் கண்டிருக்கின்றேன். ஆனால் இந்த வெகுஜனங்கள் தான் உண்மையான சமுதாய மாற்ற சக்தியின் ஊற்றுக் கண்களைனும் உண்மையை மனதிற் கொண்டு சில ஜனரஞ்சக் எழுத்தாளர்கள் மக்களுக்கு படிப்பினையூட்டவும் நிகழ்கால நிலைப்பாடுகளுக்கு முகங்கொடுக்க வலுவூட்டவும் முனைகின்றார்கள். அந்தகு படைப்புகளுக்கு விமர்சனம் எழுதத் தெரிந்தோர் வெளிச்சம் பாய்ச்சுவேதோ அல்லது விலாசம் பூட்டுவேதோ இல்லை என்ற ஆதங்கம் தான் வவனியூர் இரா. உ. தயணனின் நாவல்களைப் பற்றி சொல்லிக் கொள்ள ஆசை கொள்ள வைத்தது. இதனை சமகால சூழில் முதல் கிளம்பிய பிற்போர் லிங்கிய(post-war literature) வகை சார் நாவல்கள் என அடையாளப் படுத்தக்கூடியதாகவும் உள்ளது.

நாவறுந்த பட்டங்கள்

2009 ஆண்டு வெளிவிவந்த நாவறுந்த பட்டங்கள் எனும் நவீனம் இருப்பதைத்து அத்தியாயங்களைக் கொண்டது. இது தமிழர் வரலாற்றின் ஒரு காலப்பகுதியை - மென்மையாகவும் அதேவேளை மானுட உணர்வுமிகி கோர்க்களை இடைக்கிடையே அருட்டுவதாகவும் வெறயாய்ப்பட்டிருக்கின்றது. மற்றுமொரு வகையில் குறிப்பிடுவதானால் போருக்கும் பின்னான சூழ்நிலையை நேரடி வர்ணனை செய்யும் முதல் நவீனமாகவும் அமைந்துள்ளது.

புத்திரபாக்கியமற்ற காவியா எனும் உளமருத்துவரையும் அவளின் கணவரான சுத்திரசிகிச்சையியல் வைத்தியரையும் மையமாகக் கொண்டு சமூலும் கதை மூன்றாம் அத்தியாயத்தினை எட்டும் போது அராஜத்தனமான மானுட சிதைவினை படம் பிடிக்கின்றது. காவியாவின் தந்தையான முத்தையா கடுகண்ணாவை பகுதியில் ஆசிரியராக பணியாற்றிய காலத்தில் ஆழந்த தோழுமையற்ற சிங்கள ஆசிரியரான புத்திரபாக்கியமற்ற சிறிசேன புதுக்குடியிருப்புக்கு வருகின்றார். வந்த போது அவர்கள் வீட்டுக்கும் நிழக்கும் தோழுமை காரணமாக தற்போது முத்தையா அதிபராக பணியாற்றும் பாசாலைக்கும் விஜயத்தை முடித்து விட்டு திரும்புகின்றார். ஆனால் அன்று மாலையிரவில் ஆயுததாரிகளால் சிங்களவனை அழைத்து வந்த காரணத்தினால் முத்தையா சுட்டுக்

கால்லப்படுகின்றார். காவியாவின் கணவன் சமன் யுத்தங்காரணமாக நடைப் பினாங்களாகவும் அரைப் பினாங்களாகவும் தான் பணியாற்றும் வைத்தியசாலைக்கு வரும் மனிதர்கள். பெண்கள், கர்ப்பினாகிள் மற்றும் சிறுவர்களுக்கு சிகிச்சை செய்தும் ஏற்படும் பலன் குறைவு காரணமாக அனுபவிக்கும் துயரம் தாங் காமல் சுற்று மதுப்பழக்கத்துக்கு ஆளாகின்றான். ஒரு நாள் அது அதிகமாகி வீட்டுக்கு திரும்ப தாமதமாகும் போது அன்றைய இரவின் காவியாவின் மனவனைவைக் காட்டுவதாக ஓரம்பமாகின்றது. முடிவில் இரு ராணுவ வீரர்கள் தள்ளாடிய படி வீடு வரும் சமனுக்கு அவனை அறியாமலே அவனுக்கு பாதுகாப்பு வழங்கி அவன் வீடு சென்றடைவதை உறுதிபடுத்தி செல்கின்றார்கள் என்பதை நாவலாசிரியர் சுட்டிந்றகும் போது இன்னும் மானுடத்தின் மிச்சங்கள் இருப்பதைக் காண்கிறோம்..

நாவலாசிரியர் உள மருத்துவரையும் உடல் மருத்துவரையும் நாவலின் பிரதான பாத்திரங்களாக கொண்டு வந்த உத்தி, வன்னிப் போர் பேரவைங்களின் போது மக்கள் உடலளவிலும் உளவளவிலும் எதிர்கொண்ட இடர்களை செய்யகைத் தனமின்றி வாசகர்கள் முன் வைப்பதில் வெற்றி பெறுகின்றது. சமன் சந்தித்த கூப்பையா எனும் முங்கைத்தீவிலிருந்து வடுவியாவுக்கு நிர்க்கதியாக வந்து சேர்ந்ததாக காட்டப்படும் பாத்திரம், தனது புலப்பெயர்நுபத்தை ஒப்புவிப்பது நூற்றுக்கணக்கானோர் அனுபவத்தினை பிரதிபலிக்கும் வகை மாற்றி. கண் முன்னோடிய மலைவிப்பிள்ளைகளை தொலைத்தவணின் சோகத்தை எப்படித்தான் எழுத்தில் கொண்டு வேர முடியும். நம் சமூகத்தில் இவ்வாறு தொலைத்தவர்களின் தொகை அதிகப்பட்டிருக்கும் போது இழப்பு எனும் மகா கொடுமையான அனுபவம் கொச்சை பட்டுப்போகுமோ என்ற அச்சத்தை எழுவைக்கின்றது.

விடுமுறை கழித்து வேலை திரும்பும் உள வைத்தியர் காவியா, வைத்தியசாலையில் சாயி எனும் சிறுப்பிள்ளைகள் கண்டு அது கொண்டிருக்கும் ஆழமான மனவடுவினை மானசீக்மாக உணர்கின்றார். அது போலவே காவியா கானும் முதாட்டி தனது கர்ப்பினி மகள் இடப்பெயர்வில் மரணமடைந்தபோது கத்தியால் அவள் வயிற்றைக் கிழித்து வாரிசை எடுத்துக்கொண்டு நடந்ததை சொல்லும் போது இப்படியும் நடந்ததா என நம் வழித்தோன்றல் சமுதாயத்தினர் கேட்கக்கூடும்.

தொடர்ந்து வரும் அத்தியாயங்கள் அநாதைப் பிள்ளைகளை தத்தெடுப்பது தொடர்பாக உதாரணங்கள் அடிப்படையாகக் கொண்டு கறந்துரையாடல் செய்கின்றது. காவியாவும் ஒருவரால் தத்தெடுக்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டவள் என்பதுவே. அதுவும்

யாரால் தெரியுமா? எந்த சீர்கள் நண்பர் (சிறிசேன) வந்து சென்றமை காரணமாக அவரின் தந்தை சடப்பட்டாரோ அவரே தான் வளர்ப்புத் தந்தையாகின்றார். சிறிசேன நனு சோதரனினாதும் சுற்றந்தாரினாதும் எதிர்ப்புகளுக்கு முகங்கொடுத்து காவ்யாலை கொழுப்பு தமிழ் பாடசாலையில் கற்க வைத்து வைவத்திய பீடம் அனுப்புவதாக சித்தரிக் கப்படும் அதே வேளை ஒர் உபகதையும் வந்து போகின்றது. அது சிறிசேனவின் சோதரனின் மகன் காவ்யாலேடு சிறேகாங்கொள்வதும் ஒரு கட்டத்தில் அவளை வாகன விபத்திலிருந்து காவ்யா காப்பாற்றும் போது தானே விபத்துக்கு உள்ளாகி அதன் காரணமாக காவ்யா கரு வளத்தை இழப்பதாகும். இதன் காரணமாக முன்னர் வெறுப்புறிஞர்ந்த சிறிசேனவின் சோதரன் காவ்யா மீது மதிப்பார்ந்த நேசம் கொள்வதும் நிகழ்கின்றது. காவ்யா பல்கலைக்கழகத்தில் சமனோடு கால் கொண்டு மணைமுழுக்கும் நினைக்கும் தருவாயிலே இந்த தனது கருப்பப்பை சேதமடைந்ததை அறிகின்றமையும் அதனை காதலனோடு பகிர்ந்து கொள்ளும் போது அதனை பொருட்படுத்தாது ஏற்றுக்கொள்ளும் ஆண்மகனாக சுமனை காட்டுவதும் ஒரு நல்ல ஜனரஞ்சக் நாவலின் பண்பாக அமைகின்றது.

இறுதி அந்தியாயம் வரை கதை நகர்ந்து சென்னும் போது, வன்னியில் விதவையான ஒருத்திக்கே புனர்வாழ்வளிக்க துடுத்து இளைங்கலை வழும் ஜேர்மனிக்கு புலம் பயர்ந்து சென்ற இளைஞர் ஒருவனை காணலாம். இது நாவலின் ஓட்டத்துக்கு அவசியமான ஒன்றாக கருதப்பட வேண்டியதில்லை யானாலும், அந்த வகையில் கற்புகுறித்தும் மறுமணாம் குறித்தும் பெரிதும் அலட்டிக் கொள்ளா மேற்கூலில்லாமும் நம் இளைஞர்களுக்கு இந்த முன்மாதிரி அருட்டுணர்வை ஏற்படுத்தக்கூடும் என்பதற்காக நாவலாசிரியர் இந்த பாத்திரத்தை வார்த்திருக்கலாம்.

அதே போல் முதியவர்களுக்கும் ஒரு செய்தியைச் சொல்ல நாவலின் பாத்திரங்கள் சிலவற்றை வழித்திருப்பது சிலாகிக்க வேண்டியதாக இருக்கின்றது. ஆசிரிய அதிபர் பதவிகள் வகித்து ஓய்வு பிற்றவர்கள் தம் முதலை குறித்தும் தனிமை குறித்தும் அவதியுத் தேவையில்லை மீண்டும் யெனவனம் பெற நன்மார்க்கம் இருப்பதை காட்டுகின்றார். அது தான் வன்னித் துயரத்தின் அறுவடைகளான அராதை சிறார்கள் வளாரும் திங்களில் தமது அறிவு மற்றும் அனுபவங்களை பகிர்ந்து அர்த்தபுதியாக வாழுமுடியுமென்கிறார்.

இப்படி பழப்பினைகளைச் சொல்லி நகர்ந்த நாவல், வளர்ப்புப் பெற்றோர்கள் சுமன்-காவ்யா தம்பதியினை நீண்ட காலத்துக்கு பின் சந்திக்க வருவதும் அவர்கள் தம்பதியினரை அராதை குழந்தை ஒன்றை தத்திடுத்து வளர்க்கக் கத் தூண்டி அதன் படி தத்திடுப்பதாக மென்மையாக முடிவடைகின்றது. இந்நாவல் கொடகே பதிப்பகத்தினரால் சீர்கள் மொழியாகக்கத்துக்குட்பட்டு வெளிவந்துள்ளது. அது மட்டுமல்லாமல் தமிழ் நாடு கலை இலக்கிய பெருமன்றம் இந்நாவலுக்கு விருதனித்து கௌரவித்ததும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இரா. உதயனனின் நாவறுந்த பட்டங்கள் தற்காலச் சூழலில் ஜனரஞ்சக் நாவலாக அல்லது சமூக நாவலாக கொள்ளப்பட்டாலும் உண்மையில் நாளைய தலைமுறையினருக்காக நேர் சிந்தனைகள் தொடர்பில்

முன்னுதாரணமாக பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய வரலாற்று நாவலென்னாம். இவ்வாறு ஒரு நாவலைத் தந்தவர் அடுத்த நாவலை எவ்வாறு தரப்போகின்றார் என சிந்திப்பதற்கிடையில் 2010ம் ஆண்டு பனி நிலவு எனும் ஒரு புது நவீனாத்தை தந்துள்ளார்.

பனி நிலவு

அது போர் முழுந்து இரண்டு வருட காலம்பகுதி ஒரு சாராருக்கு கொண்டாட்டங்கள் கொண்டதான் நீண்ட தேன் நிலவாக இருக்கும் போது துயருற்றோரின் மொனவலி துடைக்க வந்திருக்கும் பனிநிலவு எனும் விழுமிய நவீனமாகும். எவ்வாறு ஒரு படித்த அங்கீணமான இளம் விதவை தன்னையும் தன் பின்னைகளையும் போராக்குப்பின் கொடுமையான மனவடுக்களுக்களில் இருந்து மீட்டுக்கொண்டு தான் சார்ந்த சமூகத்துக்கு மாத்திரமல்ல தேசத்துக்கே முன்னுதாரணமாக செயற்பட முடியுமென்பதை ஒர் ஆதரச் விதவையை புனைவாக கொண்டு இந்த பனிநிலவை படைத்துள்ளார். இதுவும் சம கால இலங்கை கிளக்கியம் எவ்வாறு நேர் சிந்தனைகளைக் கொண்டு மீண்டுமோர் அவலங்காணாமல் புதிய தலைமுறையை வழிடத்து வேண்டுமென்பதற்கு முன்னுதாரணமாகக் கொள்ளத்தக்கது.

வைதேகி இரு பெண் பிள்ளைகளின் தாயாக நிறைவேன் கணவனோடு குளவிச்டான் எனும் வன்னி கிராமமொன்றில் வாழ்ந்தவள். மூன்று சகோதரிகளோடு பிறந்த இளையவளான அவரின் பள்ளிப் பருவம் பொறுப்பற்ற குத்தார தந்தையோடு தயரமே வாழ்வானதாக அமைந்திருந்தது. ஆனாலும் அவரின் தாயின் சகிப்புணர்வும் நல்ல உள்ளங்கொண்ட அயலவரின் அரவணைப்பும் கொண்டதாகவும் அமைந்திருந்தது. உயர்தர வகுப்பில் அவள் சுயநலம் கொண்ட ஒருவனோடு காதல்வயப்பட்டாலும் அவள் உண்மை சொருபம் கண்டு, தன் பல்கலைக்கழக கல்லூரிக்கு குந்தகமேற்பாத படி காலை கைவிட்டு, நிதானமாக முடிவெடுத்து ஒர் ஆசிரியையாக பரிணமிக்கின்றாள். பின் கையிழித்த கணவனோடு இரு பிள்ளைகளை பெற்று இயல்பான வாழ்க்கை வாழும் பாக்கியம் பெற்றிருக்கும் போது அந்த அவஸ்சேர்வை நிகழ்கின்றது. தன் வாழும் கிராம கழிவில் ஏற்பட்ட புத்தத்தின் விளைவுகள் குடும்பத்தோடு மரண பயங்காண்டு ஓடிவிடும் போது கண்முன்னே கணவனை செல்லாத்து பலிகொடுத்து தானும் இடுது காலை தொலைத்தவாக புதுவியா நகர வைத்தியாலையில் இரு பிள்ளைகளோடு அனுமதிக்கப்படுகிறார்.

நினைவிழுந்தவளாக இரு பிள்ளைகளோடு வைத்தியாலையில் இருப்பதாக நாவல் தொடர்கள் சிகிச்சையாலும் இரு சீர்கள் கின்து தாதியர்களின் கரிசனையாலும் வைத்தேகி குணமாகிவரும்போது அவளின் பின்னோட்ட நினைவுகள் இடையிடையே நாவலின் அதிதியாயங்களை நகரத்தில் செல்கின்றன. குணமாகி செயற்கை காலுடன் வைத்தியாலையிலிருந்து வெளியேற வெளியைவை அண்டிந் வீஸ்ரமலை கிராமத்தில் புதிய இல்லிய வாழ்வை தொட்குகின்றாள். அங்கே வெளிநாட்டில் வாழும் தனது பாஸ் சிறேகிளிகளோடு தொட்டுப் பொண்டு கொண்டு தன்னை போன்ற விதவைகளுக்கு புத்தமுழசி காட்டும் செயற்றிட்டமொன்றை நிறைவேற்றி பெருமிதங் கொள்கின்றாள்.

இவ்வாறு வெகுசுருக்கமாக நாவலை சொல்லியிட்டாலும் அதனுள்ளே இருக்கும் ஏராளமான பழிப்பினைகளை முழுமையாக வாசிக்கமால் உணர்ந்து கொள்ள முடியாது. உதயணன் நூலறுந்த பட்டங்களின் வெற்றியை தொடர்ந்து மற்றுமோர் மைல்கல்லை இந்த நாவலில் தொடுகின்றார்.

உதயணனின் படைப்புலகம் அல்லது சார்ந்த வெற்றி என்பது அவர் தனது எழுத்துக்களை சராசரி வாசக்களை இலக்காக் கி அவர்களை தாம் வாழுகின்ற வாய்க்கையின் அர்த்தமென்ன என்பதை மறைந்து முகமாகவும் அதே நேரம் உணர்வு பூர்வமாகவும் கேட்டுக்கொள்ளச் செய்வதாகும். பனிநிலவு நாவலில் உதயணன் இன மத எல்லைகள் கடந்து மனிதகுலம் மெருகுபடுவதற்காக தன் எழுத்துக்களால் ஒரு யாகம் செய்யும் போது நாவலின் யதார்த்தம் அர்த்தமிக்கதாகின்றது.

உலகப்போர்களும் பல்வேறு நாடுகளில் சிவில் யுத்தங்களும் கலவரங்களும் இயற்கை அனர்த்தங்களும் உற்பத்தி செய்த விதவைகளின் கதைகளை பல்லொழிகளில் படைப்புகளாக காணலாம். ஆனால் அத்தகைய படைப்புகளின் தாக்கங்கள் ஏதுமின்றி சுயம்புவாக பனிநிலவு ஜெலிப்பதற்கு காரணம் சின்ன சின்ன அத்தியாயங்களுடன் சொல்ல வேண்டியதை கட்டுக்கோப்பாக சொல்வது தான். நேர்சிந்தனை களை மூலதனமாகக்கொள்ளும் உதயணன் அந்த யுத்திகளின் பிழியிலிருந்து இலங்கை துழிழின் வரலாற்றின் கண்ணர் அத்தியாயத்தினை நம்பிக்கையுடன் எதிர்க்கொள்வது குறித்து பல இடங்களில் வைதேகி எனும் பாத்திரத்தினுடோக உரத்து ஸிந்திக்கின்றார்.

வன்னிக்கிராமங்களின் வனப்பு அங்கு வாழ்ந்திருந்த மக்களின் இயல்பு வாழ்க்கையை நெடுங்கேணிக்கு அருகிலுள்ள குளிசுட்டானை கதையின் நாயகியின் வாழ்விடமாக காட்டி அங்கு அவரின் சகோதரி பாம்பு கழிக்கு ஆளாகும் போது நடைபெறும் தொடர் சம்பவங்களுடனும் மற்றும் ரேஃயோ அக்காலத்தில் பழக்கத்திலிருந்த மாற்றையும் கொண்டு இலகுவாக காட்டியிடுகின்றார்.

கிராமத்து மனிதர்களின் பன்மைத்தனமான பண்புகளை சில பாத்திரங்களுடோக ஆங்காங்கே காட்ட முயன்றாலும் அவற்றிலே அவர்களின் உதவும் நோக்கம் கொண்டவெற்களும் இருக்கின்றார்கள் என்பதை என்பதை நாவலின் பிரதான பாத்திரமாக வரும் கதிர்வேல் மூலமாக ஸிந்திரித்துள்ளார்.

இவை அனைத்துடையும் விட அப்பைப் பெண்ணுக்கு ஆற்றலாக அமைந்திருக்கும் தாதியர்களான மாலினியும் ஸிந்திராவும் மேற்கொள்ளும் மனிதாபிமான உதவிகள் விதவை துயரத்தின் வேதனை கண்ணீரை மேவி ஆனந்தக் கண்ணீரை பல இடங்களில் வரவழைத்து விடுகின்றது. அது மட்டுமல்லாமல் வைத்தியசாலையில் சிகிச்சை பெறும் சிங்கள நேராயகரிகளும் வைதேகி மேல் கொள்ளும் வாஞ்சசையை காட்டும் போது மனிதர்கள் மனிதர்களாக ஸிந்திக்கும் போது எவ்வளவு அற்புமானவர்கள் என்பதை காட்டி நிற்கின்றது.

நாவல் பல இடங்களை உச்சம் தொடுவதால் எதனை உச்ச கட்டமை சியியாக சொல்லிக்கொள்ள முடியாதுள்ளது. வைதேகி வைத்தியசாலை அனுபவங்களுடாக தான்

பெற்று கொண்ட மானுட மேஸ்பாட்டு பழிப்பினைகளோடு திடைக்கப்பத்துன் வெளியேறுவது ஒரு உச்சமென்னலாம்.

வைதேகி செயற்கை காலோடு திடமான சிந்தனைகளாலும் நல்ல உள்ளாக்களின் உதவிகளாலும் போர் விதவைகளின் புனர்வாழ்வுக்கும் மறுமண வாழ்வுக்கும் தீவிரமாக செயற்பட்டு வரும் போது, வைத்தியசாலை தந்த சினேகிதர்களான மாலினியும் சித்திராவும் ரூபிகள் எனும் புது பாத்திரத்தோடு வருகின்றார்கள். ரூபிகா ஒரு சிங்கள விதவை. கணவன் ராணுவ யீரன். அவனும் வைதேகியின் விதவா மறுவாழ்வு திட்த்தில் தன்னையும் உட்படுத் தேவன்டிக் கொள்ளும் சந்திரப்பம் எனக்கு மிக உச்சமாக தெரிகின்றது. அத்தோடு நவல் நிறைவு பெற்றிருந்தால் பலமாக இருந்திருக்கும்.

இந்த மதமும் மறுவும் விதவைகளுக்கு விதித்திருந்த கொடுக்கமகளை இனும் முற்றாக களைந்திடா அவலம் நம்பிடையே மறைந்திருக்க கின்றது. பெருப்பாலான ஆண் மனங்கள் இளம் விதவைகளின் வேதனை அறியாமல் அவர்கள் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் சட்டம் போடுவதோடு அந்த சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒட்டைகளை தனக்கு வாய்ப்பாக பயன்படுத்திக்கொள்ள தருணங்களை தேழியிருக்கும். விதவை மறு வாழ்வு தேஷால் விபச்சரியான என பட்டம் கொடுக்கும் சமூக சபாவும் மறைந்த பாங்கலை. ஆனால் அவர்களை துவிப்பியோகம் செய்யும் தருணங்களை இலகுவாக தேஷ்ககொள்வதில் அக்கறையாக இருப்பதையும் பல சந்தர்ப்பங்களில் காணலாம். இளம் விதவைகளின் தொகை மூலினங்களையும் சேர்த்துப் பார்க்கும் போது ஒரு கரைத்தை தொடுவதாக இருக்கக்கூடிய ஒரு தேசத்தில் வாழும் ஆண்கள் அவர்களைக் குறித்து எவ்வாறு ஸிந்திக்க வேண்டுமென்பதை தீட்சிய ஆணாக இருந்து கொண்டு, ஒரு பெண் விதவை வழியில் பெண்களுக்கே உள்ள பலங்களையும் பலவீணங்களையும் புரிந்து கொண்டு உதயணன் செய்த இந்த இலக்கிய முயற்சி காலங்கடந்து பேசப்படுவதாக அமையும் எனலாம்.

இந்த நாவலினதும் அது வெளிவந்த காலகட்டத்தினும் தாற்பரியம் கருதி நாவலாசிரியர் உதயணனுக்கு சட்ச்சட இரு வெகுமதிகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. வழங்கப்பட்ட கொடகே விருது தேசிய மட்டத்தில் இந்த பனிநிலவை அரவணைத்து எனலாம். ஆனால் சின்னப் பாரதி அறக்கட்டளை விருது உலக தமிழர்கள் மத்தியில் ஓர் அங்கீராத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது.

ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் யாவரும் பெருமை கொள்ள வேண்டிய விடயம் ஒன்றும் இது தொடர்பில் நடந்துள்ளதையும் குறிப்பிடவேண்டும். நாளாற்று வகையில் முதன் முதலாக இலங்கைத் தமிழ் பல்லப்பாளியின் படைப்பு இந்தி மொழியில் வந்ததாக குறிப்பிடலாம். “ஏக் கவைதேகி ஸ்ரீலங்கா கீ” என பாலசுப்ரமணியம் அவர்களால் பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. உதயணனின் ஆதர்ச விதவை வைதேகி அகண்ட பாரத உதவ மொழிகள் பலவற்றுக்கும் அறிமுகமாவது தான்தீ உலக மொழிகள் நிகழ்வேண்டுமென மனம் தழுக்கின்றது.

உதயணனின் படைப்புலகம் வித்தியாசமானதும் மக்களுக்கு நம் பிக்கையூட்டுவதாகவும் அமைவது சமுகத்தில் அவர் படைப்புகளை விழுமிய ஸிந்தனைகளை மன்னனுக்க பயன்படுவதாக அமையும்.

காம்பிள்

இலக்கியத் திறனாய்வியல்

அடிப்படைகள் - வரலாறு - புதிய எல்லைகள்

கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்

(16)

4. தமிழின் சமகால இலக்கியத் திறனாய்வியல்
- தோற்றமும் தொடர்ச்சியும்

தமிழின் சமகால இலக்கியத் திறனாய்வியல் வரலாற்றிலே, 1950கள் வரையான காலம்பகுதியில் படைப்புச் செயற்பாடுகளுடன் இணைந்திருவையில் அது எதிவெந்துள்ள பரிநாமம் தொடர்பான சில அம்சங்களை முன்னைய கட்டுரையில் நோக்கினோம். அப்பார்வை இங்கும் தொடர்கின்றது.

பாரதி, மற்றும் வ.வே.சு.ஐயர் முதலிய முதல் தலைமுறையினரும் மனீக்கொடிக் குழுவினரான இரண்டாவது தலைமுறையினரும் இலக்கியம் பற்றிய நோக்குநிலையிலே வேறுபட்ட தளங்களில் இயக்கியவர்கள்' என்பது முன்னைய கட்டுரை யினிறுதியில் நோக்கப்பட்டது. முன்னையவர்கள் 'இலக்கியத்தை ஒரு சமூகப் பயன்பாட்டுச் சாதனமாகக் கருதச் செயற்பட்டவர்கள்' என்பதும் பின்னையவர்கள், அவ்வாறான 'பயன்பாட்டுச் சாதனம் என்ற கருத்துறிலையுடன் இலக்கித் துறையில் அடிப்பித்துவர்களால்லர் என்பதும் மாறாக, அவர்கள் தமது அநுபவங்களையே முன்னிறுத்தியவர்கள் என்பதும் முன்னைய கட்டுரையில் சுட்டப்பட்டன. சான்றுகளாக பாரதி மற்றும் புதுமைப்பித்தன் ஆக்யோரின் இலக்கிய நோக்குநிலைகள் அங்கு கவனத்துக்கு இட்டுவரப்பட்டன. முன்னவர், "பாட்டுத் திறத்தாலே இவ்வையத்தைப் பானித்திடவேண்டும்" எனக்கூற, அதற்கு மாறாக பின்னவர், "உடைக உய்விக்கும் நோக்கமோ, கலைக்கு ஏறுவிட்டுச் செழிக்கச் செய்யும் நோக்கமோ எனக்கோ என் கதைகளுக்கோ சற்றும் கிடையாது" எனப்பிரகடனம் செய்கிறார் என்பதை அங்கு நோக்கினோம்.

இவ்வாறாக மேற்படி இருதலைமுறையினரிடமும் காணப்பட்ட இவ்வேறுபாட்டு அம்சங்களைக் 'காரண - காரிய நிலையில் தெளிந்துகொள்வதற்கு இலக்கியக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் இவ்விரு சாராறையும் அனுகுவது அவசியமாகிறது.

பாரதி மற்றும் புதுமைப்பித்தன் தலைமுறைகளின் வேறுபாடு - இலக்கியக் கோட்பாட்டு அடிப்படைகள்

மேற்கூட்டிய இரு தலைமுறையினரையும் கோட்பாட்டுநிலைகளின்படி விளங்கிக் கொள்வதற்கு முதலில் நாம் முன்னர் இலக்கியக் கொள்கை என்றவைகையில் இக்கட்டுரைத் தொடரின் 2ஆம் ஓழும் கட்டுரைகளில் நோக்கப் பட்டவையான

செவ்வியல்(Classism) மற்றும் புனைவியல்(Romanticism) யதார்த்தவாதம்(Realism) மற்றும் நவீனத்துவம்; (Modernism) ஆகிய ஜரோப்பிய மொழிகள்சார் கருத்தாக்கங்களுடன் இவர்களைப் பொருத்திநோக்கி இனங்காண்பது அவசியமாகிறது.

மேற்படி கருத்தாக்கங்களில், செவ்வியல் என்பது 'பண்ணடைய இலக்கியங்கள் மற்றும் கலைமரபுகள்' என்பவற்றைப் போற்றிப் பேணும் மன்றிலை சார்ந்தது என்பதும் உள்ளடக்கம், உணர்த்து முறை, உருவமைதி மற்றும் அவற்றின் பண்பாட்டு நிலைகளுடாகப் பெறப்படும் பயன் - பாட்டம்சங்கள் ஆகிய அணைத்திடும் அவை உயர்வானவையே என்றுணரும் உள்பாக்கு அது என்பதும் முன்னர் நோக்கப்பட்டன.

அதற்கு எதிராக உருவான புனைவியானது 'படைப்பாளியின் மன எழுச்சி சார்ந்தது' என்பதும் அவ்வகையில் தனிமனித் ஆளுமையை முதன்மைப்படுத்தியது என்பதும் முன்னர் நோக்கப்பட்ட விடயங்களின் சாராம்சமாகும். மேற்கூட்டியவற்றையுடுத்து, சமூகத்தை, 'அதனை இயக்கிநிற்கும் பலவேறு கூறுகளையும் உள்ளடக்கி' பிரதிபலிப்பதான நோக்குடனான கலை, இலக்கியக் கொள்கையாக வளரிப்பட்டதே யதார்த்தவாதம் எனக்கண் டோம். கில்வாறான சித்திரப்பிலே உயிரோட்டமுடைய ஒரு சமூகக்காட்சி வாசகருடைய பார்வைக்கு வருகிறது. குறித்த சீச் சமூகத்தில் நிகழ்ந்துவரும் பண்பாட்டுநிலை மாற்றங்கள் மற்றும் பிரச்சினை அம்சங்கள் என்பனவே இவ்வைக் படைப்புகளுக்குப் பொருள்களாகின்றன. (யதார்த்தவாதம் பற்றி முன்வைத்த சிந்தனைகளின் சுருக்கக் குறிப்பு மட்டுமே, இது.)

இவ்வாறான 'யதார்த்தவாதாக் கோட்பாட்டுக்கு நேர்த்திருநிலையில்' 'கலை மற்றும் இலக்கியம் ஆகியன படைப்பாளியின் மனக்காட்சியிலிருந்தும் அனுபவ அம்சங்களிலிருந்தும் உற்றுக்கின்றன' என்ற வகையிலான கருத்தாக்கங்களே மனப்பதிவியல்(Impressionism) மிகுங்கும் அல்லது மீநடப்பியல்(Surrealism) முதலியனவாக வளரிப்பட்டன. இவை தமிக்கு முற்பட்டதான் மரபுகளை நிராகரிப்பனவாகவும் அமைந்தன.

மேற்கூட்டிய கருத்தாக்கங்கள் முதலாவதான செவ்வியலானது மேலைத்தேயங்களின் இலக்கியச் சூழல்களில் கி.பி. 18ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முந்திய காலகட்டம் வரை செல்வாக்குச் செலுத்திநின்றது

என்பதையும் ஏனென்று கருத்தாக்காவ்கள் அடுத்த இருநூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியில் ஒன்றன் பின் எனான்றாக முகிழ்து முன்னிலைக்கு வந்தலையாகும் என்பதை முன்னரே நாம் நோக்கியுள்ளோம்.

தமிழிலே நாம் மேலே நோக்கிய பாரதி மற்றும் புதுமைப்பித்தன் ஆகிய இருதலைமுறை சார்ந் தோகுட்டரும் மேற்கூடிய மேலைத்தேயே இலக்கியப் பரிசுசியமுடையவர்கள். அவ்விலக்கியாங் களால் அருட்டுணர்வு பெற்றவர்களுக்கூட. இதனை இங்கு விளக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனெனில் நாவல், சிறுகதை மற்றும் 'வசன கவிதை' ஆகியன தமிழில் அறிமுகமாவதற்கு மேற்கூடிய படைப்பாளிகளின் மேலைப்புல இலக்கியப் பயிற்சியே அடிப்படையாக அமைந்தது என்பது தெளிவாகவே தெரிவதாகும். அந்துடன் திருமணம் சலவக்கேசவராய முதலியார் மற்றும் வ.வே.ச.ஜயர் முதலியோர் புலப்படுத்தினால்ற திறனாய்வுப் பார்வைகளும் மேலை இலக்கியப் புலமையின் பெறுபேறுகளே என்பதும் வெளிப்படை. எனவே இவர்களுட் பலரும் சமகாலத்தில் ஜரோப்பிய - அமெரிக்க இலக்கியச் சூழல்களில் கோட்பாட்டுநிலையில் எடுத்துரைக்கப்பட்டுவேந்த மேற்படி செவ்வியல், புனைவியல், யதார்த்தவாதம், நவீனத்துவம் ஆகிய கருத்தாங்களால் ஓரளவாவது கவரப்பட்டும் தூண்டப்பட்டும் இயங்கியிருப்பர் என ஊகிப்பதற்கு இடம் உள்ளது. இவ்வாறு கூறும்போது, இவர்கள் நேரடியாகக் கோட்பாட்டுநிலையில் இவைப்பற்றியும் இவையொவல் வொன்றுக்கு மிடையான வேறுபாடுகள் பற்றியும் தெரிந்து தெளிந்திருந்தார்கள் என நாம் இங்கு கருத வேண்டியதில்லை. மாறாக, அக்கருத்தாக்கங்களால் இவர்கள் வெவ்வேறு நிலைகளில் அருட்டுணர்வு பெற்றிருப்பார்கள் என்பதே இங்கு நமது ஊக்குத்துக்குரியதாகும். இந்த அடிப்படையிலேயே பாரதி மற்றும் புதுமைப்பித்தன் தலைமுறையினரிடையே புலப்படும் மேற்கூடிய வேறுபாட்டம் சங்களைக் கோட்பாட்டுக் தளங்களினுடோக இனாங்காணும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. தமிழ்த் திறனாய்வியில் 1950களுக்குப்பின் கோட்பாட்டுநிலையில் நிகழ்ந்த விவாதங்களுக்கான மூலமேவர்களை இனாங்காண்பதற்கு இப்பார்வை துணை புரியக்கூடியதாகும்.

இவ்வாறு நோக்கும்போது முதல் தலை - முறையினருள் பாரதி செவ்வியல் மற்றும் புனைவியல் சார் தளச்சார்புகளைண்டவர் என்பதும் வ.வே.ச.ஜயர் செவ்வியல் தளம் சார்ந்து செயற்பட்டு நிறைவர் என்பதும் உய்த்துணர்க்கூடியனவாகும். தமிழூப் புதிய நிசைவழியை நோக்கித் திறந்துவிட்டவரான பாரதி மேற்படி கோட்பாட்டுப் பார்வையில் 'மரபின் மைந்தராகவே காட்சித்துறபவர் ஆவார்.' செவ்வியல் என்பது பண்டைய மரபுகள் பற்றிய போற்றுதல் மனப்பான்மை சார்ந்தது' என முன்பு நோக்கியுள்ளோம். தமிழ் இலக்கியத்தின் உள்ளடக்கம் மற்றும் வெளிப்பாட்டுமுறைமை என்பவற்றில் சமகாலச் சமூகத்தின் தேவைகளையொட்டி மாற்றங்களைக் கொணர்ந்தவரான பாரதி, தமிழ்ப் பாரம்பரியத்திலும் அதனை உள்ளடக்கிய இந்திய பாரம்பரியத்திலும் ஆழமாகக் காலான்றி நின்றவரே என்பது இங்கு நமது

கவனத்துக்குரிய முக்கிய செய்தியாகும். அவ்வகையில் குறிப்பாக, இந்திய - தமிழக செவ்விலைக்கியப் பரப்பிலும், வேதாந்தசிந்தனைகளிலும் ஈடுபாடுகாட்டியவர், அவர். இதனை, பவகத் கீத மொழிபெயர்ப்பு, பாஞ்சானிசெபதம், கண்ணன்பாட்டு மற்றும் ஞானரதம் முதலிய அவருடைய ஆக்கங்கள் தளிவாகவே உணர்த்துவன். மேலும்,

கம்ப னென்றோரு மானுடன் வாழ்ந்ததும்
காளி தாசன் கவிஷைபு ஸனந்ததும்
உப்பர் வானந்ததுக் கோஸையம் மீணையும்
ஒர்ந்த ஸந்ததோர் பாஸ்கரன் மாட்சியும்
நம்ப ருந்திற லோடொரு பாணினி
குல மீதினி லிலக்கணாங் கண்டதும்
இம்பர் வாழ்வின் இறுதிகண் டுண்மையின்
இயல்பு ஸார்த்திய சாங்கரன் ஏற்றமும்

சேரன் தமிழ் சிலம்பை இசைத்ததும்
தெய்வ வான்மறை வள்ளுவன் செய்ததும்
பாரில் நல்லிலைச் பாண்டிய சோழர்கள்
பார ஸித்ததும் தர்மம் வளர்த்ததும்

.....
எனத்தொடரும் ஸ்வசரிதைப் பகுதியும் (பாடல்கள்: 24-24) பாரதியின், 'பண்ணடப்பெருமை பற்றிய போற்றுதல்' என்ற உணர்வுநிலைக்குத் தக்கதொரு அகச்சான்றுகளாகும். கீப்பாடற் பகுதியிலே, கம்பராமாயணம், சிலப்பதிகாரம், திருக்குறள் ஸம்லக்கிருதமொழிக்கு பாணினி எனபார் செய்த அட்டாத்யாயி என்ற பேரிலக்கணம். சங்கரரின் அத்தைவுத் தத்துவம், பாஸ்கராசாரியர் என்ற வானியல் அறிஞரின் கணிதப் புலமை மற்றும் பண்ணடத் தமிழ் மூவேந்தரின் ஆட்சித்திறன் முதலியன தொடர்பான அவருடைய 'போற்றுதல் உணர்வு'கள் தளிவாகவே பதிவாகியுள்ளன. இவை அவர் செவ்வியல் சார்பாளர் எனக்கருதத் துணையிற்பன.

இவ்வாறு மரபின் தளத்தில் வலுவாகக் காலான்றிநின்ற பாரதி அதற்கு முரண்படாத வகையில் புதுமையை வரவேற்க முற்பட்டவர். புதுமையை வரவேற்பதற்கான மனிதநேய அம்சங்கள் தொக் மரபில் ஏற்கெனவே உள்ளவை தான் என்பதும் கிடைக்காதத்தில் தவறான விளக்கங்களைப் பெற்றுவிட்ட அவற்றை உரியவாறு மீட்டெட்டுப்பதன் மூலம் புதிய கூழங்களுக்கேற்ப அவற்றைப் பயன்கொள்ளலாம் என்பதும் பாரதி சிந்தனைகளின் அம்நாதமான அம்சமாகும். இதற்கு,

.....
முன்னர் நாடு திகழ்ந்த பெருமையம்
மூண்டி ருக்குமின் நாளின் கிழுச்சியும்
பின்னை நாடுறு பெற்றியும் தேர்கிலார்
பேதைக் கல்வி யமின்றுமல் பத்துர்கள்
(ஸ்வசரிதை: 26) மற்றும், 'கவிவீழ்ந்தான் கிருதயுகம் ஏழக மாதோ' (புதியருஷ்யா-6) என்பனவாக அமைந்த அவருடைய கலிதை அடிகள் தக்க எடுத்துக்காட்டாகும். இங்கே கிருதயுகம் என்ற சொல்லானது, 'மனிதப்பண்பு நிறைவாக

நிலவியிருந்த பண்டை காலகட்டம் என்பதான பொருளைத் தருவதாகும். இவ்வாறாக மரபைப் புதிய சூழலுக்கேற்ப மீட்டெடுக்கும் என்னாம்கொண்டிருந்த பாரதி இலக்கியத்தின் பயன்பாட்டுநிலையில் உறுதி கொண்டிருந்தமை இயல்பான ஒன்றேயாம்.

மேலே நோக்கியவாறு செவ்வியல் கோட்பாட்டுச் சார்பு கொண்டவரும் அத்தொடர்பில் இலக்கியத்தின் சமூகப் பயன்பாட்டுநிலையில் உறுதிகொண்டிருந்த வருமான பாரதி, 'கவிஞராக மேற்கிளாம்பிய' போது புண்ணவியல் தளம்சார்ந்தும் செயற்பட்டவராவார். அவருடைய கவித்துவத்தைத் தூண்டி வழிநடத்திய மேலைநாட்டவர்கள் என்றவகையில் ஷெல்லி (Percy Bysshe Shelley, 1792-1822), டெனிசன் (Lord Tennyson, 1809-1892), வால்ட் விட்மன் (Walt Whitman, 1819-1892), வெர்ஹேரன் (Emaile Verheran, 1855-1916), பெரன் (Lord Byron, 1788-1824), கீட்ஸ் (John Keats, 1795-1826) ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களுள் ஷெல்லி, பெரன் மற்றும் கீட்ஸ் ஆகியோர் புண்ணவியற் கோட்பாட்டினராவர். பாரதி தன் இளமைக்காலத்தில் ஷெல்லியின் கவிதைகளில் ஈடுபட்டவர். ஷெல்லிதாசன் என்ற புண்ணபையரும் புண்டிருந்தவர் எனவும் 'ஷெல்லி கள்ப்' என்ற அமைப்பொன்றை நடத்தியவர் என்றும் தகவல்கள் உள். (பார்க்க: க.கைலாசபதியின் ஓப்பியல் இலக்கியம் - 1969-ப:300) பாரதியினுடைய எழுத்துகளில் அமைந்துள்ள புதுமை வேட்கை, வீற்னரச்சி, ஆழமான சமுதாய உணர்வு, அழியல் சட்டோடு மற்றும் ஆஸ்மிக அநுபவங்களை மதவிய பலநிலைக் கவித்துவ வெளிப்பாடுகளுக்குமான அருட்டுணர்வை நல்கி, உந்துசக்திகளாகவும் திகழ்ந்தவர்களில் முக்கியமானவர்கள் என்ற சிறப்பு மேற்படி புண்ணவியற் கவிஞர்களுக்கே உரியது. இவ்வகையிலேயே பாரதி புண்ணவியற் கோட்பாட்டுச் சார்பாளர் என்ற கணிப்புக்கும் உரிமை பெறுகிறார்.

பாரதியின் கவித்துவத்தைத் தூண்டியவர்களாக மேலே சுட்டப்பட்டவர்களுள் ஒருவரான வால்ட் விட்மன் அவர்கள் நவீனத்துவம் சார்பான ஒருவராகக் கொள்ளப்படுவர். அவரே யாப்பை மீறிய கவிதையின் தந்தையாகக் கருதப்படுவருமாவார். பாரதியார் விட்மனிடம் ஈடுபோடுகொண்டிருந்தபோதும் அவருடைய யாப்பை மீறும் முயற்சியை முழுநிலையில் உப்புக்கொண்டவர்கள். யாப்பை ஒரு விளங்காகக் கருதியவருமல்லர். பழைய பாவகைகளைத் தேவைக்கேற்ப கொண்டவரே, அவர் என்பது இங்கு நமது கவனத்துக்குரிய வரலாற்றும் சமாகும். (விளக்கத்துக்கு பார்க்க: கைலாசபதியின் ஓப்பியல் இலக்கியம், 1969ப: 296) இவ்வகையில், நவீனத்துவ கோட்பாட்டுச் சார்பை அவரிடம் காண்பதற்கில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது..

பாரதி தொடர்பாக இங்கு சுட்டியவற்றுட் பல அம்சங்கள் வ.வே.சு. ஜயரவர்களுக்கும் பொருந்தும். அவர் இந்தியச் செவ்வியல் மறபு ஜரோப்பிய - கிரேக்க - செவ்வியல் மறபு ஆகியவற்றில் மிகுந்த ஈடுபோடுகொண்டவர். இவ்வாறான அவருடைய ஈடுபோட்டுக்குத் தலையாய சான்றாக கம்ப ராமாயண ரசனை என்ற திறனாய்வு ஆக்கமொன்றை மட்டுமே

சுட்டுனாற் போதும். இவ்வாக்கம்பற்றி 14ஆம் கட்டுரையில் நாம் விரிவாகவே நோக்கியுள்ளோம். இலக்கியம் சமுதாயத்துக்குப் பயன்படவேண்டிய ஒரு கலையாக்கம் என்றக்குற்றது செவ்வியலாளர் என்றவகையில் விவருடைய எழுத்துகளிலும் உள்ளஞ்சைறந்திருந்த ஒன்றேயாகும்.

பாரதி, வ.வே.சு. ஜயர் ஆகியோர் புனைக்கதைத் துறையிலும் ஈடுபட்டவர்கள் என்பதையும் அறிவோம். ஒருவரும் சிறுக்கதைகளை ஆங்கிலத்திலிருந்து மாப்பிளபயர்த்தவர்கள். அதேவேளை சுயமாகவும் சிறுக்கதைகள் எழுதியவர்கள். பாரதியார் 'ஆரின் ஒரு பங்கு; வெனுமுதலி, மன்மதராணி, ஆவணி அவர்ப்பும் முதலிய சில சிறுக்கதைகளை எழுதியுள்ளார். வவே. சு. ஜயரின் சில சிறுக்கதைகள் அடங்கிய தொகுதியொன்று மங்கையர்க்கரசியின் காதல் முதலிய கதைகள் என்ற தலைப்பில் 1917 இல் வெளிவந்தது. இவை ஏற்கெனவே அறியப்பட்ட வரலாற்றுத் தகவல்களாகும்.

பாரதியார், வ.வே.சு. ஜயர் ஆகியோர் மேலே சுட்டியவாறாக சிறுக்கதைகள் சிலவற்றை எழுதியிருப்பினும் அவ்விலக்கியவகைக்குரிய 'சமூகயதார்த்த அடிப்படை'களை அவர்கள் உரியவாறு தெரிந்து கொண்டிருந்தனரா என்பது கேள்விக் குரியதாகும். 'மாறவரும் காலச் சூழலுக்கேற்ற ஒரு புதுவகையான உரைநடைசார் ஆக்கமுறைமை' என்றமட்டுமேயே அதனை அவர்கள் கருதியிருக்கவேண்டும் என்பதையே அவர்களின் படைப்பாக்கங்கள் மூலம் நாம் உணர்ந்துகொள்கிறோம். "பாரதியார் எழுதிய கதைகள் வடிவுச் செம்மையுடன் அமைந்தனவல்ல" எனவும் "சென் றுதேயெந்திருதல் என்ற குறைபாடுடையன்" என்பதுமான மிமர்சனம் உள்ளது. பார்க்க: ஜெமோகன் : நவீன் தமிழ் இலக்கிய அறிமுகம்-1997- ப: 150).

வ.வே.சு. ஜயரவர்கள் 'காவியமரபு'க்குப் பின் புலமான செவ்வியல் தளத்தில் நின்றே சிறுக்கதையை அனுகியவராவார். இதனை மங்கையர்க்கரசியின் காதல் முதலிய கதைகள் என்ற தொகுதிக்கு அவர் எழுதியுள்ள முகவுரை தெளிவாக உணர்த்திநிற்கிறது. இம் முகவுரையின் முக்கியபகுதி:

"மங்கையர்க்கரசியின் காதலும், காங்கேயனும் கயேவிக் மகாகவியான ஒள்ளியனுடைய காவியங்களின் பந்தாவில் எழுதப் பட்டிருக்கின்றன. இவை தமிழ்நாட்டுப் பழையவர்த்தன்மையையும் பழக்க வழக்கங்களையும் ஒருவாறு விளக்கிக் காட்டும். இவைகளின் தலைப்பில் எழுதியிருக்கும் சுக்கைகளைப் பழக்காமல் கதைகளையே துவக்கிப் படித்தால் சுவை அதிகமாகத் தெரியும். ஆனால் ரீதி புதிதாக்கயால் சிலருக்கு விளங்காமற் போனாலும் போகலாம் என்று சூக்கிக்கையைச் சேர்த்திருக்கிறேன்..... கதைகள் கவிதை நிறமியினவாய் ரஸபாவோபேதமாய் இருக்கவேண்டும்." (சுட்பு எழுதுடைது)

வ.வே.சு. ஜயருடைய இக்கூற்றிலே தெளிவாகப் புலனாகும் விடயம் அவர் காவியம் என்ற இலக்கியவகைப்பற்றிய உணர்வுத் தளத்தில்நின்றே சிறுக்கதைபற்றிச் சிந்தித்துள்ளார் என்பதாகும்.

காவியங்களின் பாணி என்ற பொருள்பட அமைந்ததான் 'காவியங்களின் பற்றா' என்ற தொடர் இதனையே உணர்த்தும். 'ஓஸ்லியனுடைய காவியங்கள்' என அவராற் சுட்டப்படுவன இங்கிளாந்தின் வடபகுதியான ஸ்காடலாண்டில் உள்ள கடேல் இனமக்களிடையில் வாழ்ந்த ஓஸ்லியன் (Ossian) என்பார்பாடிய Ossian Epic என்ற பெயரிலான வீரகாவியத்தைக் குறிப்பதாகும். (இக்காவியத்தைப் பாடியவராக அறியப்படும் ஓஸ்லியன் என்ற ஒருவர் உண்மையில் வாழ்ந்தவர்ல்லர் எனவும் 18ஆம்நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஜேமஸ் மாக்ஷிப்ரஸன் (James Macpherson) என்பவரே இப்பெயரில் ஒரு கற்பண மனிதரைப்படைத்து அவர் பாடியதாக இதனை கியற்றியுள்ளார் என்பதும் இலக்கிய ஆய்வுகள் தரும் செய்தியாகும். (பார்க்க : பெ.கோ. சுந்தரராஜன் (சிட்டி)-சோ. சிவபாதசுந்தரம், தமிழில் சிறுகதை - வரலாறும் வளர்ச்சியும். 1989-ப.56) இங்கு நாம் கவனிக்கவேண்டிய முக்கிய அம்சம் ஒரு வீரகாவிய ஆக்கத்தை முன்மாதிரியாக்கக்கொண்டு வ.வே.சு. ஜயர் அவர்கள் சிறுகதைகள் படைக்க மற்பட்டவர் என்பதாகும். காவியம் என்பது பண்டைய நிலவுடைமைச் சூழல்சார் செவ்வியல் ஆக்க முறைமையாகும். சிறுகதையானது காவியம் போல நிலவுடைமைச் சமுதாயத்தின் தேவைகளையும் விழுமியாக் களையும் மையப்படுத்திய ஒரு படைப்பாக்க முறைமை அன்று. மாறாக அது, முதலாளியச் சமுதாயத்தின் பிரசவமாகும். சிறுகதை மற்றும் நாவல் ஆகிய புனைக்கதை வகைகளின் உயிர்ப்பான அம்சமாகக் கருதப்படுவது 'சமூக யதார்த்தம்' ஆகும். சமூகத்தின் அனைத்துக் கூறுகளையும் உள்ளடக்கியதான் இயங்குநிலையே இங்கு 'சமூக யதார்த்தம்' எனச் சுட்டப்படுகிறது. இதனைப் பிரதிபலிப்பதான் பார்வைகளினுடாகவே மேற்படி புனைக்கதை வகைகள் ஜரோபிய-அமெரிசிக்க கூழல்களில் உருவாகி வளர்ந்தன என்பது வரலாறு. அவ்வகையில் நிலவுடைமைச் சமூகத் தளம் சார்ந்ததான் காவியம் என்ற சிற்றனைத் தளம் சார்ந்தது நின்று சிறுகதை படைப்பதாக வ.வே.சு ஜயர் கூறியுள்ளமை ஒரு முரண் அம்சமாகவே தெரிகின்றது.

சிறுகதைக் குரிய பின் புலமாக அமைந்த மேற்கூடியவாறான சமுதாய மாற்றநிலை, அதற்கேற்ப உருவான படைப்புத்தள மாறுதல் கள், அம் மாறுதல்களை ஒட்டிய அநுபவ அம்சங்கள் மற்றும் அவற்றைப் பதிலுமொய்வதற்கான மொழிநடை என்பன தொடர்பாக தெளிவான கருத்துக்கள் உரியவாறு வேர்கொள்ளாத 'நிலைமாறுகால உணர்வுக்களையே ஜயரவர்களின் மேற்படி முகவரைக் குறிப்பில் நாம் தரிசிக்கிறோம். இம் முகவரையிலே 'தமிழ்நாட்டுப் பழைய வீர்த்தன்மையையும் முக்க வழக்கங்களையும் ஒருவாறு விளக்கிக் காட்டுதல் என்பதும் அவருடைய மேற்குறித்த செவ்வியல் சார்பான மனப்பார்க்கையே உணர்த்தி நிற்கின்றமை வெளிப்படை.

மேற்படி முகவரையிலே அமைந்ததான், ரீதி புதிதாகையால் என்ற குறிப்பும் இங்கு கவனத்துக்குரியதாகும். சிறுகதையானது பழைய மரியிலிருந்து மாறுபட்டதென்பதையும் அது புதியதொரு வெளிப்பாட்டு முறைமை சார்ந்தது என்பதையும் அவர்

முறைமையில் ஓரளவாவது புரிந்துகொண்டிருந்தார் என்பதற்கு இத்தொடர் சான்றாகின்றது. அப்புறிதலே, குன்ததங்க்கரை அரசமரம் என்ற தனப்பிலான அவருடைய ஓரளவு வடிவச் செம்மையுடைய தாகக்கணிக் கப்படும் சிறுகதையை தருவதற்குத் துணைநின்றது எனலாம். அவ் வகையில் தமிழ்ச் சிறுகதையின் முதல் வர் என்ற கணிப்பை அவர் பெறுவதற்கும் இப் புரிதலே காரணியாயிற்று. மேற்கூடியவர்களுக்கு நேர்த்திரான தளங்களில்தான் புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ராஜகோபாலன் மற்றும் 'மௌனி முதலிய மணிக்கொடிக் குழுவினர் நமது பார்வைக்கு வருகின்றனர்.

இவர்களில் புதுமைப்பித்தன் தாம் மரபின் மைந்தர் அல்லர் என்பதைத் தெளிவாகவே இனங்காட்டிக் கொண்டவர். மரபின் செம்மையான அம்சம் க்களை மீட்டெடுக்கவேண்டும் என்ற எண்ணப்பார்க்கை அவர் வெளிப்படுத்தியவர்ல்லர். மாறாக, மரபிலும் சமகாலச் சமுதாயத்தில் அதுவரை வாசகர்கள் பார்க்காதவையும் - படைப்பாளிகள் காட்டமுயலாதவையும் காட்ட - விரும்பாதவையுமான - பல காட்சிகளையும் அவர் முன்னிறுத்தியுள்ளார். இவ்வாறான கதைகளில் முக்கியமாக நாம் அவதானிக்கூடிய அம்சம், அவை புலப்படுத்திநிற்பதான 'மரபுகளையும் சமுதாய விழுமியாக்கள் எனப்படுவன வற்றறையும் கேள்விக்குட்படுத்துவதான 'விமர்சனக்குரல்' ஆகும். 'புராண- இதிஹாஸ்' பாத்திரங்களைச் சராசரி மானுட்டிலைக்கு இட்டுவெந்து சமகால சமூக தரமங்களுடன் அவர்களைப் பொருத்திக்காட்டி விமர்சிக்க மற்பட்டவர், அவர். சிவபிரான் பார்வதி தேவி, ராமர். சீதை ஆகிய கடவுளர்களும் கெளதமர் முதலிய முனவெர்களும் சராசரி சமூக மாந்தரின் நிலைக்கு அவரால் இட்டுவரப்பட்டு விமர்சிக்கப்படுகின்றனர். அத்துடன் கற்பு முதலான சமுதாய விழுமியாக்களையும் நம்பிக்கைகளையும் அவர் கேள்விக்குட்படுத்தினார். இவற்றுக்கு மேலாக சமூகத்தின் துணப்புமுரங்கள் மற்றும் பொய்மைகள் என் பவற்றைக் கதைகளுக்குப் பொருளாக்கியர், அவர். இவ்வாறான இவருடைய அணுகுமுறைக்குத் தக்க சான்றுகளாக இவருடைய அகன்றை, சாப விமோசனம், கடவுளும் கந்தசாமிப் பின்னையும், பொன்னகரம், கண்யாணி, ஒருநாள் கழிந்தது மற்றும் நாசகாரக் கும்பல் முதலான பல கதைகளைச் சுட்டலாம்.

கு.ப.ரா அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் முக்கியமாகச் சுட்டப்படவேண்டிய அம்சம் அவர், 'மனமுடிப்புகளின் உறைந்துள்ள சிக்கான அனுவைங்களை வெளிப்படுத்தமுயன்றவர்'. குறிப்பாகக் குழுமப் உறவினர் அழநாதமான உணர்வோட்டங்களையும், குறிப்பாகப் பெண்மனம்சார்ந்த அவசங்கள், ஆசைகளின் தொடக்கம் எழுச்சி-வீழ்ச்சிகள் என்பவற்றையும் தமிழ்ச் சிறுகதைக் கட்டமைப்புக்குள் இட்டுவெந்த முக்கிய முதற்படைப்பாளி இவர். சிறுகதைகளுக்கான சொற்களின் தேர்வு, சொற்றொடர் அமைப்பு என்பவற்றில் தேர்ந்த ஒரு கலைஞராகவும் இவர் தம்மை இனங்காட்டிக் கொண்டவர். இவ்வகையில் அருடைய விழுமா?

தினர் முதலிய பல கடைகள் இன்றுவரை பாராட்டப்பட்டு வருவன.

மொன்னியவர்கள் புனைகடைக்குறிய - சிறப்பாகச் சிறுகடைக்குறிய - நடை கைக்கூடியிருந்தது. அவருடைய கடைகளில் மிகச் சிறியதாகவே அமையும் மனித மனத்தின் சிறுஅசைசேவ அவருக்குப் போதுமானது. அதனைக் கவிதைக்கும் கடைக்கும் இடைத்தனத்திலான ஒரு நடையில் அவர் வெளிப்படுத்துவார். குறிப்பாக மனவோட்டமே அவருடைய கடைப்பாணியாயிற்று.

முதல் தலைமுறைசார்ந்தவரான வ. வே. சு. ஜயர் தமது சிறுகடைத் தொகுதியின் முகவரையிலே.

“கடைகள் கவிதை நிறமியனவாய் ரஸபாவோபேதமாய் இருக்கவேண்டும்.” எனக் குறிப்பிட்டார் என்பதை மேலே கண்டோம். அவருடைய அந்த எதிர்பார்ப்புக்குத் தக்க சான்றுகளாக கு.ப.ரா முதலிய இந்த நிரண்டாவது தலைமுறையினரின் கடைகள் வெளிப்பட்டன என்பது இங்கு பதிவுசெய்யப்படவேண்டிய அவதானிப்பாகும்.

இவ்வாறாக புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ரா. மென்னி முதலான பலரும் மணிக்கொடுக் குழுவினர் புலப்படுத்திய லீக்கிய ஆளுமைகளைக் கோட்டாடுகளின் தளத்தில் பொருத்திநோக்கினால் நவீனத்துவம் சர்ந்த உணர்வோட்டங்களுடன் இவை பொருந்துவதை உய்த்தனரமுடியும். நவீனத்துவ கோட்டாடுகளின் முக்கிய அம்சங்களிலான்று, ‘தனக்கு முற்பட்ட மரபுகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் என்பவற்றினின்று விலகி நிற்பதும் அவற்றைக் கேள்விக்குட்படுத்துதல் மற்றும் கடைத்துப்போடுதல் என்பன சார் முனைப்பும் ஆகும். மேலைத்தேயத்தில் நவீனத்துவ இயக்கமானது மரபிலிருந்தும் வரலாற்றிலிருந்தும் தம்மை விடுவித்துக்கொள்ள முயன்ற சுதந்திர சிந்தனையாளர்களின் வெளிப்பாகும் என்பது இங்கு மனங்கொள்ளப்படவேண்டிய முக்கி செய்தியாகும். அதாவது மரபுகள், நம்பிக்கைகள் மற்றும் சமூகநிர்ப்பந்தங்கள் ஆகியவற்றுக்கு அப்பால் ‘தன்னிலையை - அதாவது தன்னுடைய அமைன அசைவுகளை - முன்னிறுத்தும் முனைப்பே, இது. புதுமைப்பித்தனுடைய நிலைப்பாடு இத்தகைய உணர்வோட்டங்களைச் சார்ந்ததொன்றாகவே அமைந்தமையை மேலே சுட்டிய அவருடைய கடைகள் பலவற்றில் தெளிவாகவே நோக்கியுள்ள முடிகளின்றது.

நவீனத்துவத்தன் மற்றிராக முனைப்பான அம்சம் மனக்காட்சியிலிருந்தும் அநுபவ அம்சங்களிலிருந்துமே லீக்கியம் ஊற்றெடுக் கின்றது’ என்பதாகும். இவ்வகையில் அமைன ஆழங்களை ஊடுவி நோக்குவது மற்றும் உணர்ச்சிகளின் அழுத்தமான பதிவுநிலையை முதன்மைப்படுத்தி மொழியை ஒரு முக்கிய பரிசோதனைப்பொருள் ஆக்குவதும் ஆகும். கு.ப.ரா மற்றும் மென்னி முதலியோரின் படைப்பாக்கங்களிலே இவ்வாறான அம்சங்களைச் சிறப்பாகவே அவதானிக்கமுடியம். மணிக்கொடுக் குழுவினருள் ஏனைய பலரின் படைப்புகளில் வெவ்வேறு விகிதாசாரங்களில் மேற்படி நவீனத்துவ அம்சங்கள் அமைந்திருந்தமையை அவற்றை வாசிப்போர் உணர்வர்.

தொகுத்து நோக்கினால் பாரதி, வ.வேச. ஜயர் தலைமுறையினர் செவ்வியல் தளம் சார்ந்து செயற்பட்டவர்கள் என்பதும் பாரதியிடம் புனைவியல் சார்பும் இருந்தது என்பதும் புதுமைப்பித்தன் தலைமுறையினர்டம் நவீனத்துவத்தின் சாயல்கள் வெவ்வேறு விகிதா சாரங்களிற் புலப்பட்டன என்பதும் தெரியவருகின்றன. பாரதி மற்றும் புதுமைப்பித்தன் ஆகிய இரு தலைமுறையினரிடையிலான வேறுபாடுகளுக்கான கோட்பாட்டு நிலைசார் அடிப்படைகள் இவைதான்

மேற்கூடிய முதல் தலைமுறையினரிடம் தமிழிலக்கியம் ஒரு நவீன காலத்துக்குரியதான் பயன் பாட்டு நோக்கிலான மாற்றத்தை எய்தியது. தமிழிலக்கியம் உள்ளடக்கநிலையில் சமகாலச் சமூகத்தை நோக்கி நடைபெயிலத் தொடங்கியகாலம் அது. பாரதி முதலியோர் சார்ந்திருந்த செவ்வியல் மற்றும் புனைவியற் கோட்பாட்டுத் தளங்கள் அம் - மாற்றங்களுக்குப் பின்புலங்களாக அமைந்து இயக்கின்றன. அவ்வாறு நிகழத் தொடங்கிய மாற்றமானது பின்னாளில் சமூகயதார்த்த நோக்கில் ஆழம் வெறுவதற்கும் அவ்வாறு ஆழப்பட்ட பார்வை அழுகியங்கிலையில் வலுவடைவதற்கும் நவீனத்துவம் சார் படைப்பாக்கமுறைமைகள் துணைநின்றன என்பதே வரலாறு தரும் செய்தியாகும்.

மணிக்கொடுக் காலத்தில் நவீன லீக்கிய வகைகள் பற்றிய - குறிப்பாக சிறுகடை மற்றும் கவிதைகள் பற்றிய - சிந்தனைகள் விரிவடைந்தன. இவ்வகைகள் சார் சமகால மேலைத்தேய ஆக்கங்கள் தமிழக்கு அறிமுகமாயின. அத்தொடர்பில் இக்குழுவினரிடம் விரிவான விவாதங்கள் நடைபெற்றன. வெற்றினுநாடாகவே நவீனத்துவம் சார் சிந்தனைகளும் படைப்பாக்க முறைமைகளும் தமிழில் படியாதொங்கின. மேலைநாடுகளில் நிகழ்ந்தது போல இவை தம்மைப் பெயர்ச்சட்டி அடையாளப் படுத்திக் கொண்டு இயக்கநிலையில் அறிமுக மானவையன்று. படைப்புகளுடாக அருட்டேணர்வு ஏற்படுத்திய நிலையில் அறிமுகம் எய்தியவையேயாகும் என்பது இங்கு நாம் மனங்கொள்ளவேண்டிய செய்தியாகும். இவ்வாறான குழுவில் மணிக்கொடுக் குழுவினரிடம் வலுவடைந்த இந்த அழுகியல் அம்சமே பின்னாளில் அக்குழுசார்ந்த க.நா.சுப்பிரமணியம் மற்றும் சி.சு. செல்லப்பா முதலியோரால் முன்னெடுக்கப்பட்டுத் தொடர்ந்து. விவாதங்களுக்கும் உட்படுத்தப்பட்டது. இவை பின்னார்நோக்கப்படவுள்ளன.

மேலே இதுவரை தமிழ்த் திறனாய்வியலின் வரலாற்றிலே 1950கள் வரையான காலப்பகுதியில் படைப்புச் செயற்பாடுகளுடன் இவைநாந்தரினையில் அது எய்திவந்துள்ள பரிணாமம் தொடர்பான முக்கிய அம்சங்களை கோட்பாட்டுநிலைகளுடன் பொருத்தி நோக்கினோம். இதனைத் தொடர்ந்து அக்காலப்பகுதியில் கல்வியாளர் மற்றும் லீக்கியச் சிந்தனையாளர்களின் செயற் பாடுகளுடாக அது அடைந்த வளர்ச்சிநிலை கவனத்துக்கு வருகிறது.

ପ୍ରକାଶ - 12 ଅକ୍ଟୋବର - 08

**பக்கிருதவின் மூலம்
விரிவும்
அடுமுழும்
பெறுவது
ஞானம்**

ଓৰ্জিৰিপন্ত

தி. ஞானசேகரன்
www.t.gnanasekaran.lk

கிளையன ஆர்சீபர்

ପ୍ରକାଶକ

சீவா சிகாதுமன்

ଶ୍ରୀମତୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀଚନ୍ଦ୍ର

ଶିଳ୍ପ ପ୍ରକାଶନକୁ...

கி. குருசேநான்

துவம் யினா அலுவலகம்
3- ஏ.16 குடும்பக்
கிளபூர் - 06
தொலைபேச்: 011-2556013
0777-306606

+ 91 02 80077270
ബോർഡിംഗ്: 011-2362862
E-mail: editor@gnanaminfo
web :www.gnanam.info

விவரங்கள் உதவுபடி
வாங்கத் திட்டங்கள்.
SwiftCode :-HBLILKLT
T.Gnanasekaran
Hatton National Bank
Wellawatha Branch
A/C No. 009010344631

நல் வியாளர் மற்றும் தீவிரனியச்
சிற்குடுமியாளர்களின் செயற்பாடுகளுடைக்
திருப்பாய்வில் வளர்ச்சி நிறைவு (1950களில்கொ)

(卷之六)

විජයග්‍රැම Globe

ପ୍ରକାଶକ ନାମ : ଡ୍ରୋପ୍ ପ୍ରକାଶନୀ

திருச்சியிலிருப்பு நாய்த்துவ் வகை

நீங்களும் குவையிடை இருந்த நாட்காலியில் கூறுந்து வாழ்த்து மேல் கால்போட்டி காலங்கூவில் போபர் தூக்கிப் பூசைக் குத்த கூர்ந்து குத்து வெள்ளபுமான் ஏழுவுவதற்குத் தயாரான நிலங்கூவில் கூடும் சூடான கீர்தா வாஸ்து வொச்சு என்று கூற வழிப்பிக் கூகாவுட்குள்ளது என்று கூற்ற வராம் ஏழுவினேனா இவ்வால்போ. மழுதாய்த் திங்கக்கிழாற்கவையில் ஒரு கூகாவில் ரூப்பிடப் போகும்போதே நாட்கால சித்தியோல் கட்டு என்ன கூறுவதுது. ஆகா அடிக்கால மாங்கால் கூடும் மன்றிருா? என்று இயக்க வர்த்தி? பட்டால் பட்டால் என்று எவ்வேறும் மன்றாகவுட் குவையானால் துள்ளில் குத்தித்து காலதாக்கம் வாரிப்பதென்றால் குத்துவத் தூய் பத்திரிகையாளராக திருப்பார் என்று அங்கோட்டாக எதிரிசூலோ பத்திரிகையாலும் கூ. புகக்காம்கூறுவது இவ்வாலை மன்றிருா கால்கா பிழத்துக்கொண்டிருா வே காலங்கூவில் எவ்வுக்கூந்து இவ்வாலையாறு இவ்வேலை வைந்துக் கொள்ளிருாக்கன் என்று காலங்கூவில் கூடும்போது கூடும்போது சிவில் காலங்கூந்து கொல்லங்கு அடக்கத்தோ இப்படிடம் ஒரு 'காலங்கூவில்' திருக்கிறாரா? என்று கூற்றாரான் போன்று. பட்டாப்பூய்ம் புதிர்க் காலங்கூவில்லை என் திரு வெள்ளப் போகாக்காரையேப் பற்றியும். அவ்வாலையை விமுக்கியம் புதிர்க்க ஒர் அற்காக குமிகி ஏழுகாலிட்டால் மறுபடியும் மன்றாட்டால் டாம்! டாம்! சிவாப்பிக்கள் தூம்பியக்கவையும்.

வீர புரை ஒரு நன்றாமிக மறை வளர்விட இல்லாத பல வகைப்படிகளுக்கு வீர சௌரியங்களுக்கும் போன்று முழுமொத்த அமைச்சர்தான் துறப்பிட்ட நிலைத் தேவையானதன் மதிரைப்பெற்றுத் தாங்குத போன்ற உலக விவரங்களைப்படிப்பட்ட சண்டைகள் முழுமொத்த ஏராளம் கூண்டு இந்தக் கொலையில் கொட்டுக்கொண்டு வருப்பது விரும்புகிறது.

அடக்கமானே; தீவியம் தூந்திவடம் குருக்கக் கூடாத குறிப்பிட விரைவாக மட்டும் அன்றை சொல்லத்தோடு விவரம் கூறுவது மன்றமாய்வு பக். விவரம் ஜெப்பூர் பக். எவ்வளவு வெட்டுப் பழுத்தாற் முறை விவரம். விவரம் அறிமுகமானார். பேசும் பொய் எட்டிப்பொறியின்கீழ் வட்ட முறைகளைப் பிரதிப்பிக்க குருக்க விரைவாக விவரம் கூறுவது என்று கூறுவே. எனவிடப் பிறகு காலை காலை வரும் அதனால்தான் உண் சூட்டு. சிறு ஏன்றுமிகு நூற்று என்றாம் எட்டுப்பொறி(கீ) என்ற

முத்துப்பட்ட கூரை மாவட்டங்கள் முறையிடப்பட்டு, மாநில பகுதிகளுக்கும் மாநிலங்களுக்கும் இவ்விதமான செலவை தொடர்பாக வருமாறு விரிவாக விடப்பட்டு வருகிறது. அதை என்றால் பாரம் பார்த்துகிறோம் என்று எழவிடுமா.

‘யாத் என்ன சிய செய்து போர்டில் என்று கூறக்கூடிய விழிவேண். அந்த சோட்டு தின்று வங்க ஏழும்பாக என்னுடைய முள்ளிக்குறிக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஈடு நாம்கள் பட்டப்பிள்ளை வருவோம். அவர்கள் பக்தர்களையெல்லாருமானாலும் தீவிரமாக இருக்கும். சிவநிறை முத்தாலுமிருக்கும் தீவிரமாக இருக்கும். மக்களினாலும், சிவநிறைக்கார்களும் ஒரு பிடாருப்பாகவே கருதுவதற்குண்ண என்று நமது முத்து ஆபத்யங்கள் நிழங்கி நமது திங்கிய மொட்டளைக் குவேசமுடைய ரூபவகை கேட்டு ‘அம்பாடு’ என்று பழந்த போய்கூடிக்கூடியும், நிருப்பியணத்துக்கூட அத்தகையில்லை யாத்தன்பதாக பதாகி பதாகிடான் மேற்கொண்டுவே, அனாரியங்களும் ஒவ்வொரு பொய்யக்கலையும் போன்ற இந்த பதில்கூவையாக உட்பிரிந்திருப்பதோ என்று நம்முன்று எதொரு ஒரு மேகாக் குவிமைகளைப் பொருப்பது இருப்பதோ அது என்றுகீர்த்தியோன்.

四庫全書

இராபாவை அனுமதி தர்த்துவிட்டது. மாறுவிடுவதோ? என்ற ஒருவகைக் கேட்டோ). அந்தால் காரணம் ஏடுப்பது விரும்புவதை பிரசுநந்த நூல்களினால் கூறப் போக்கால் வழக்கான குறை விரைவுப் பரிசுமானி விட்டிருப்பது; நீதிக்காலமான் மொத்தமாகவான்.

‘ஏன் விடுமலி எழுவதற்குப் போகுவதும், இருப்பு போக கடாநா என்றும் அந்த கடாமுயற்சியைப் படித்து என்னுள சொல்ல வேண்டும்.

எனுத்தான் வைவுர் அரசுமுகமூர் திடுந்தார். அவற்றுப் பட்டப்பள்ளி கேட்கிறது கொண்டிடார். பல்லவர் புதுமூலக் கூரப்பத்தினால் அவருக்கும், சுங்கர்மா பூர்வ எம்மோடு கிருஷ்ணர் கூற்றும். உழவாபாடுதான் கூறுவதான் அனுபவமின்றி. தமிழக வழக்கானார்க்களைப் பற்றி கீழ்க்கே புதுமூலக்கூரும் கூறுகின்ற பிவாசித்துவமலை கூறுகிற நிலை சம்பாதா தெருக்கின்றன. அங்குதார் கூறுவதைப் பொரித்து வாய்க்காலை கீழ்க்கொண்டிடுகிறேன்.

கூட கோவில்தெரும் பாளி வழியூற்றுவது என்னைப் போன்றது உத்திரவேடுப், உத்திரார்த், நிவாராவேடுப், தூக்கும் ஆல்லைப் பாய்வேடுக்கும் அல்லதொன்று கூடும் ஆல்லதொன்று கூடும்.

பட்டாபிராமன் 'வெடுக் வெடுக்கென குறிப்பெடுத்துக் கொண்டிருந்ததன் நோக்கம், பரிசு பெறும் இலங்கை எழுத்தாளர் கனுக்கு நாமக்கல் விருது பெற்ற மறுநாள் திருச்சி எழுத்தாளர் மன்றத்தின் சார்பில் ஒரு பாராட்டு விழாவையும், விருந்துபசாரத்தையும் நடத்துவதுதான்.

எப்படி சாத்தியம்? அனேரநாளில் முடிகிற காரியமா இது.

தினக்கப்படுன் நோக்கினேன். மன்றப்பம் வேண்டும். அறிவித்தல்கள் அனுப்பவேண்டும். உரையாளர்களை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். முடியுமான காரியமா? தித்தகைய ஒரு செயல்பாட்டிற்காக வாரக்கணக்கில் அலையோ அலையென்று அலைந்த இலங்கை இலக்கிய ஒருவலரும் அவருடைய கசப்பான சொல்லடிகளும் நினைவில் வராமல் இருக்குமா என்ன? திருச்சி எழுத்தாளர் மன்றத்தின் செயலாளர் வை. ஜவஹர் ஆறுமுகமும் பட்டாபியும் அதனை சாதித்து விட்டார்கள்.

அக்டோபர் முதலாம் திகதி மத்தியான வேளையில் கூட்டத்திற்கான குறிப்புக்களை ஜீவாவிடம் பட்டாபி கேட்டு கேட்டு எழுதினார். அறிவித்தல் அச்சுடிக்க வேண்டும். கலந்து கொள்பவர்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கூ வேண்டும் பேச்சாளர்களை தயார்ப்படுத்த வேண்டும். தித்தனை முடிந்தாலும் மன்றப்பம் ஒழுங்கபடுத்த வேண்டும். இதோ போகிறேன் என்று வை. ஜவஹர் ஆறுமுகம் ஓட்டம் பிடித்தார். மூன்றாம் திகதி 3 மணிக்கு கூட்டம் நடைபெறும் என்று திருச்செங்கோடு ஆலய மணியாக டாஸ்கென விளத்தார் பட்டாபி.

விருது விழா முடிவடைந்த பின்னர் நாமக்கல்லியிலிருந்து மறுபடியும் திருச்சி வந்தடைந்த கணைப்பு எல்லோரையும் ஆட்டிப்படைத்த போதும். கூட்டத்தில் இலங்கை எழுத்தாளர்களையும், பத்திரிகையாளர் களையும், கலைஞர்களையும், கண்ணியப்படுத்தி கெளரவும் செய்து, விருதுகள் வழங்கி, நூல்கள் வாங்கி சாதனை புரிந்து கொண்டிருப்பவர் புரவலர் ஹாசிம் உமர். இவர் புகழ் தமிழ்நாடு எங்கும் பரவிக்கிடப்பதை அறியமுந்தது. ஆக்க இலக்கியத்திற்கான இவருடைய உயர் பணியினை மதித்து சின்னப்பாரதி அறக்கட்டளை நிதியம் விருது வழங்கி, பணப்பரிசல் வழங்கி கெளரவும் செய்திருந்தது. பத்திரிகையாளர் P.பொன் னுத்துரைக்கும் இந்த விருதும் கெளரவழும் வழங்கப்பட்டது.

திருச்சி எழுத்தாளர் மன்றத்தின் அழைப்பை மதித்து அனைவரும் சென்றோம். நாமக்கல்லில் விருது பெற்று அடுத்த நாள் நெடுந்துராம் பயணம் செய்த கணைப்பு தீராமலே திருச்சி கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள நேர்ந்தது. புரவலர் ஹாசிம் உமர் வழிகாட்ட நாங்கள் ஒரு திசையிலும், ஏனையோர். ஆஞக்கொரு திசையிலும் மன்றடைப் பொசுக்கும் திசையில் திருச்சியின் சந்ததி மிகுந்த வீதியில் ஆட்டோக்களை நிறுத்துவதும், கிடத்தை கேட்பதும். தேடி ஒழியோடு அலைந்ததும், சுவாரஸ்யமான அநுபவமாகும். எங்களுடன் ஆசிரியர் தனபாலசிங்கத்தின் அருமை மகளார் பிரபாவும் ஒழி ஒழி வந்தார். ஒருவாறு மண்டபத்தை வழநடைந்தோம். மூன்னாள் அமைச்சர் நல்ல நல்லுசாமி, வாழக்கை யாளர்களே எனது ஆசான் என்ற புகழ்மிக்க வாக்கியமுடன் திருச்சிக்கு பெருமை

சேர்க்கும் பிரியானி சென்றர் உரிமையாளர், இலக்கிய ஆர்வலர். அடுபுக்கர் சித்தித்தி அவர்களும் எங்களை ஆவலோடு வரவேற்பதற்காக மன்றப்பத்தில். சிற்றிதழ்சங்கத் தலைவர் சொர்ணாபாரதி, வதினை பிரபா, கிழக்கு வாசல் உதயம் ஆசிரியர் உத்தம சோழன் ஜவஹர் ஆறுமுகம், பட்டாபிராமன் இன்னும் பல எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், கவிதாயினிகள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள் எங்களை வரவேற்றனர்.

பட்டாபிராமன் பழம் பத்திரிகைகள் சேகரிப்பதில் பித்து கொண்டவர். இலங்கை உட்பட பல நாடுகளில் வெளியான், வெளிவரும் பத்திரிகைகள் ஆயரிக்கணங்களைவர்க்க சேகரித்து. அவ்வேளையில் கண் காட்சி நடத்திக் கொண்டிருந்தார். அதனை கண் கூளித்து பிரமித்துப் போனோம். இப்பொழுது புரிகிறதா ஏன் இந்த கண்டும் குள்ளமுமான மனிதரை ஆஹா! மறக்கக் கூடிய மனிதரா? என்று கேட்டதற்குள் பொதிந்திருந்த அர்த்தம்

அதுமட்டுமா அவர் கூட்டமுடிவில் பாட்டா புரியானி சென்றார் கடை புரியானியை நம்மவர்கள் எல்லாம் விழுந்ததிற்குத் தொண்டு சாப்பிட வழிவகுத்தாரே. மறக்க முடியுமா? அந்தக் கடையில் சந்தைக் கூட்டம். அடேயங்கப்பா! எத்தனை வகை புரியானி சாப்பாடே நல்ல மருந்து என் கிறார் இலக்கிய ஆர்வலர் தொழிலதிபர் முகம்மது அடுபுக்கா சித்தக். என்ன பண்றது எல்லாரும் மல்லுக் கட்டிக் கொண்டிருந்த நேர்த்தில் நானும் தனாலசிங்கம் மகளார் பிரபாவும் தயிர்ச்சாத்தில் மூழ்கிப் போனோம்.

(தொடரும்)

அவசரக்கோலத்தில் வீசயங்களைப் பிரசரிக்கலாமா? - மன்னிப்புக் கேட்கலாமா?

ஆக்கங்களுக்கு ஆக்கியோரே பொறுப்பு என்பது சுஞ்சிகைகளின் மந்திரம். இந்த ஜபித்தல் சரியானதே!

இந்த நிலையில் படிகள் சஞ்சிகை தான் பிரசரித்த ஒர் ஆக்கியோனின் கருத்துக்காக மன்னிப்புக் கேட்டிருக்கிறது.

மன்னிப்புக் கேட்கும் அளவிற்கு அப்படி தலைபோகிற சமாச்சாரம் என்ன? சம்பந்தப்பட்ட படைப்பாளிகளின் மனம் காயம் பட்டுவிட்டது, 'இமேஜ்' கெட்டுவிட்டது என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு.

எழுத்தாளர் உமா வரதராஜனின் மூன்றாவது சிலுவை என்ற நாவலைப் பற்றி கன்னாபின்னாவென எழுதப்பட்ட கட்டுரை, கவிஞர் சோலைக்களி பற்றி கவிஞர் மு.பொன் னாம்பலம் தனது நேர்க்காணலில் வெளிப்படுத்திய கருத்துகள். இதனால் இமேஜ் கெடுக்கப்பட்ட படைப்பாளிகள் இருவருக்காகவும் வேண்டி படிகள் ஆசிரிய பீடம் இறங்கி வந்து பரமண்ஸ்லத்திலுள்ள எங்கள் பிதாவே பாவிகளாகிய எம்மை மன்னியும் என்று மன்றமிட்டிருக்கிறது.

படிகள் ஒரு தரமான சஞ்சிகை. அது அவசர கோலத்தில் விசயங்களை பிரசரிக்கலாமா. கருத்துகள் எப்பொழுதும் சர்ச்சைக்குரியவைதான்.

எழுத்து என்பது எழுத்தாளனின் மன்றடைக்குள் இருக்கும் வரைதான் அது புனிதமானது. சமூகத்தின் வாசிப் பிற்கு வந்து விட்டால் ஏற்பும் உண்டு.

தாண்டக்கீன்

தூயச்சிலை

நூல்களின் வேலை

அரசியலாஸ் 46-ஆயிரம்

அரிய நூல்களுக்கு இடமில்லை!

தமிழ் நாட்டின் தலைநகரிலிருந்த வண்ணம் இந்த ஒசைகள்!

இங் கே இப்பொழுது தமிழன்னைக்கும் தண்ணீருக்கும் சோதனை காலம் என்பதைக் கவனியுடன் உரத்து ஒலிக்க வேண்டியுள்ளது.

46 ஆயிரம் அரிய புத்தகங்கள் இட மின்றி தவிக்கும் பரிநாயம் ஒரு புறம்.

முல்லைப் பெரியாறு அனையின் தண்ணீரை வழங்குவதில் உள்ள பிழவாதத்தால் தமிழகத்திலும் கேரளத்திலும் மறியல் என்ன, உண்ணாவிரதங்கள் என்ன மக்கள் படாதபாடு.

இயற்கையன்னையின் பெருஞ் சொத்தான தண்ணீரை வைத்து மனிதன் நடத்தும் கேவலம் ஒரு புறம் இருக்க, தமிழன்னையின் அருஞ்செல்வமான அறிவிப் பொக்கிசங்களுக்கு நடந்து கொண்டிருக்கிற அவைம் வர்ணிக்க இயலாது.

கூற்ற ஒசையில் ஒலித்துபோல் அண்ணா நூற்றாண்டு நூலை விவரத்துத் போல மற்றான்று இது!

2010 ஜீனில் நம் மறைந்த பெரியவர் கா.சிவத்துமிபி அவர்களை அரங்கில் காட்சி பொருளாக வைத்துக் கொண்டு உலகத் தமிழ் செம்மொழி மாநாட்டை நடத்திய 'தமிழ் வியாபாரி' ஏற்கெனவே சென்னை காமராஜர் சாலையில் ஒரு பழைய கட்டடத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருந்த தமிழ் ஆய்வு மையத்திற்கு 'போனால் போகட்டும்' என்று உயிர் கொடுக்கவும் செய்துர்.

அந்த வகையில் 300 ஆண்டுகள் பாரம்பரியம் மிகக் புனித ஜார்ஜ் கோட்டையில் 'மத்திய செம்மொழி தமிழ் ஆய்வு மையம்' செயல்படும் என அறிவிப்பு வெளியானது. அதே நேரத்தில் தமிழ் ஆய்வு நூலைக் கம்பனையை சுமையாக்க அரங்கில் இயங்கும் என்றும் உத்தரவிடப்பட்டது.

ஓராண்டுக்குள்ளே பிடித்து சனியன். 2011 மேயில் ஒற்பட்ட ஆட்சி மாற்றத்தில் 'அம் மா'வின் ஆணையினால் இரவோடு இரவாக நூலங்களும் நூல்களும் பந்தாப்பட்டன.

காரணம் - அவரது ஆட்சிக்கு அந்தப் பழைய சட்டசபையே தேர்ந்தெடுத்தார்.

ஆயிரக்கணக்கான நூல்கள் அங்கிருந்து புதிய சட்டசபை வளாகத்தின் தரை தளத்திற்கு மாற்றப்பட்டன.

அங்குள்ள நான்கு அறைகள் செம்மொழி தமிழாய்வுக்கு ஒதுக்கப்பட்டன. பண்டக்காலை என்போமே (எஃபோரிள்) அதுபோன்ற ஒர் இடம்!

சில வராங்களில் அதற்கும் சிக்கல்!

கருணாநிதி கட்டுவித்த புதிய சட்டசபை முழுவதையுமே ஒரு மருத்துவமனையாக மாற்றும் உத்தரவு பிறந்தது!

ஜயகோ! நூல்களை மறுபடியும் எங் கேயாவது மாற்ற வேண்டிய கட்டாயம்! இடம் தேடுகிறார்கள். தேடுகிறார்கள் அப்படி!

ஒரு பக்கம் அண்ணா நூற்றாண்டு நூலாக இடமாற்ற விவகாரம் இன்னொரு புறம் செம்மொழி தமிழ் ஆய்வு மையத் திற்கும் நூலகத்திற்கும் இடம் கிடைக்காமல் தவிக்கும் நிலை.

தமிழுக்குத் தமிழ் நாட்டில் இத்தனை சோதனை ஏன்? ஏன்?

அம்மா புனிதவதி,

உன் உச்சிநினை முகரவேண்டும்மா!

மார்க்கி (ஷஸ்ப்பர்) குளிரையும் பொறுத்துக் கொண்ட தமிழகத்தின் சில நகரங்களைச் சுற்றிவர நல்ல உள்ளங்களால் ஏற்பாடு அந்தவகையில் பலரையும் உச்சி முகர்ந்து மகிழ்வை நன்றியைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

ஒனால், அனைத்திற்கும் மேலாக 'நீதிகா'வை உச்சிமுகரவும் கட்டியதைத்துக் கண்கலங்காவும் நேர்ந்தது.

நீதிகாவுக்கு இன்னொரு பெயர் புனிதவதி. தமிழ் சினமா அவளால் புனிதம் அடைந்திருக்கிறது.

இன்னும் நீட்டாமல் ஒசையை மட்டும் எழுப்பினால் நோர்வேயைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் சிலர் தயாரிக்க, புகழேந்தி தங்கராஜ் இயக்கியிருக்கும் ஒரு கிழக்கிளங்கைப் படம் "உச்சிநை முகர்ந்தால்"!

தமிழ் நாட்டில் டி.சி.16கில் திரையிடப்பட்ட அது இலங்கையிலும் காட்டப்படுகிறதா என்ற ஆவல் எனக்கு! தவிக்கிறேன்.

எவ்வாறாயினும் எழுத்தாளர் 'சஜாதா' மொழியில் பட்சி பேசுகிறது, அது திரைகண்டிருக்காது. தணிக்கைக்குத் தப்பி கண்டிருப்பின் என்னை மன்னியுங்கள்.

தேனைக்குள் (மட்டக்களப்பு) ஒரு சிறு கிராமத்தைச் சேர்ந்த புனிதவதி என்ற 13 அகவைச் சிறுமிக்கு யுத்த காலத்தில் நிகழ்ந்த கொடுமையை 'உச்சிநை முகர்ந்தால்' உலகுக்குக் காட்டுகிறது.

ஏற்கனவே - 10 ஆண்டுகளுக்கு முன் - 'காற்றுக் கென்ன வேலி' படத்தை இலாங்கைப் பிரச்சினையை மையமாகக் கொண்டு இயக்கிய புகழேந்து தங்கராஜே இந்தப் படத்தையும் உருவாக்கியவர்.

முதல் படத்தில் நன்றாகவே கூடுபட்டு, தமிழக - மத்திய அரசுகளின் தனிக்கைக் கான்றிதழ் கிடைக்காமல் தகரப் பெட்டிருக்குள் முடங்கிக் கிடக்கும் 'காற்றை'ப் போல - அதற்கு வழக்கு நடந்து கொண்டிருக்கும் நிலையை - துணிந்து நோர்வே நன்பர்கள் வழங்கிய ஊட்டச்தில் நீதிகா என்ற சிறுமியை வைத்து உருவாக்கியுள்ள 'உச்சித்தனை'க்கும் தனிக்கைக் காரர்கள் எதிர்ப்பு தெரிவிப்பர் என்றிருந்த நேரத்தில்-

அதிசயமே நடந்து விட்டது. திரையில் ஓடுகிறது படம்! முதல்நாளே எம்மைப் போன்றவர்கள் எழும்புர் அல்பேர்ட் திரையரங்கில் கண்டோம். களித்தோம் என்ற சொல்லையே பாவிக்கக் கூடாது. கனத்தது திதயம் - கண்ணீர் மல்கியது கண்கள் என்றெல்லாம் தான் ஓசையிட வேண்டும்.

'சினிமாவுக்கான சமரசங்கள் தீவில் எதுவுமில்லை. ஒவ்வொரு ஃபிரேமிலும் உள்ள நிஜம் அனைவரின் மனத்தையும் உலுக்கப் போகிறது' என ஒரு பேணக்காரர் (ஜி. அனோகி) பிரஸர் 'தீணமனியில் எழுதியுள்ளார்.

உண்மையிலும் உண்மை.

ஒரு முக்கியத் தகவல்:

நம் கவிஞர் காசி ஆணந்தன், "இருப்பாய் தமிழாய் நெருப்பாய்" எனப் பாடல் யாத்துக் கொடுக்க டி.இமான் என்ற இசையமைப்பாளரே மெட்டமைத்துப் பாடியுள்ளார்.

கவிஞர் கவரமுத்துவின் முகவரி?

கலைஞர் ஆடி நாற்காலியிலிருந்து இரங்கினாலும் இறங்கினார், 'கவிக்கோ' என்ற அப்துல் ரகுமானுக்கும், 'கவிப்பேராச் என்ற வைரமுத்துவுக்கும் முகவரிகள் என்கே?

அந்தக் 'கவிக்கோ'வை விடுங்கள் அவரையே அடிக்கடி ஓசையிட்டு எனக்கே அலுத்துவிட்டது.

ஆனால் வைரமுத்து அய்யா? வைரம் பாய்ந்தவாயிற்றே வருகிற திரைப்படங்கள் எதிலும் அவர் பங்களிப்பு தில்லை - கமலஹாசனின் 'விசுவகுல'த்தைத் தவிர!

இந்த நிலையில் முகவரியைத் தற்சையலாகக் கண்டு பிடித்து விட்டேன் பிடித்து.

'ஆணந்த விகடன்' குழுமம் வெளியிடும் குழந்தைகளுக்கான 'சுட்டி விகடனிலே சுட்டி களுக்குக் கதை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார் ஜோராக!

அதே நேரத்தில், அரசியல் வாதிகளின் பாணியில் மூல்லைப் பெரியாறு அனை தன்னீர்ப் பிரச்சினைக்கு இதழ்களில் அறிக்கை!

ஒச.14ந் திகதி நாளோடுகளில் அவர் வெளியிட்டிருக்கும் அறிக்கையிலிருந்து சில வரிகள் ஒரு நல்ல தகவல் இருந்தது. சொல்கிறேன். கேளுங்கள்.

தன்னீருக்காகத்தான் மூன்றாம் உலகப் போர் நடைபெறும் என்று ஒரு கணிப்பு நிலவுகிறது. அத்தகைய போர் எங்குமே நிகழ்ந்து விடக் கூடாது. குறிப்பாக இந்தியாவில் அந்தப் போர் தொடங்கி விடக் கூடாது.

- குடிமைக் குழமகளைன்று
- அடிமைத் தலையிலிருந்து
- விடுபட்டு மீண்டுவாழ
- முயலுகிறேன் அது
- முடியவில்லையே
- ஏன்
- என்னை
- அடிமை கொண்டிருக்கும்
- வறுமைப் பிழியிலிருந்து
- விலக முடியாது அந்த
- அடிமைச் சிறைக்குள் நானாகவே
- அகப்படும் அவல நிலைக்குள்
- சிக்குதலாகுகிறேன்
- குடிமைத் தொழில் செய்தல்
- குற்றவெளும் என்
- சமூகச் சட்டங்களுள் எழும்
- வாதப்பிரதி வாநங்களின் முன்
- நான் குற்றிவாளியெனில்
- ஒரு
- தாழ்க்கலத்தவன் வீட்டில் இன்னுமாரு
- தாழ்க்கலத்தவன் குடிமை முறையிலான
- தொழில் செய்வது செய்விப்பது
- எந்தவித நியாயப் படுத்தலோ?
- பீபாடி இல்லையென்று
- யாரலும் அடித்துக் கூறமுடியுமா?
- மானம் பெரிதுன வாழும்நிலைத்தனை
- வறுமை தகர்த்தெறிவதால்
- யார்காலைக் கழுவியும்
- என் வயிற்றை நிறைக்க அலையுமென்
- அவல நிலைத்தனை போக்கி
- எனக்கான மீளவாழ்வை
- சமூகச் சட்டங்களால்
- தரமுடியுமா?
- என் இனமே இன்று
- அடிமைகளாக அகதிகளாகி
- கையேந்திகளாக
- நின்றேங்கும் நிலையில்
- என்னை மட்டும்
- சமூகச் சட்டங்கள்
- கட்டுப்படுத்துவது
- நியாயமானதா?
- என் சமூகமே
- என் பக்க நியாயத்தை கூறுகிறேன்
- சிந்தித்து பதிலான்றை
- சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்.

- அவ்வாயுர் சிவநேசன் -

நீரினால் வரியும் நெருப்பு!

கேரளத்தின் அரசியல் சம்பந்தம்!

- கே.ஜி.மகாதேவா -

கேரள அரசியல் வாதிகளின் அநாகரீக செயல்பாடுகளும், அவர்களின் அணை குண்டு மூலமாக அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட சமூக விரோதிகளின் மனிதாபிமானமற்ற அத்துழீல் கொடுருமும் கேரள எல்லை வாழ் ஆயிரக்கணக்கான அப்பாவிதமிழ்க் கூலித் தொழிலாளர்கள் இனவிரோத வெறியாட்டத்துக் குள்ளாக்கப் பட்டதுடன், தென் இந்தியாவின் இரண்டு சகோதர மாநிலங்களின் உறவுகள் விரிசலை விலை கொடுத்து வாங்கி, பிரகடனப்படுத்தப்படாத எல்லைப் போரை இன்று தோற்றுவித்துவிட்டது! கேரள அரசியல் வாதிகளின் இந்த திடீர் அனுஞ்சுமுறை 'பூர்வர்' மாதிரி, அவர்கள் வீசிய இத்துக்கே விளைவைத்து மட்டுமின்றி 'தமிழ் மக்களின் பொறுமையை தவறாக - பலவீணமாக எடுப்போட்டு விட்டோமே' என்று, தங்கள் தலைமீது தாங்களே குட்டிக் கொள்ள வேண்டிய அவமானத்துக்கும் கேரள அரசியல் கட்சிகள் தள்ளப்பட்டுள்ளன!

அவ்வப்போது, வெறும் வாய்க் குக் கிடைத்த அவல்மாதிரி வட்டமேசை பேசுகளமாக நீடித்த மூல்லைப் பெரியாறு அணை விவகாரம்; கேரள அரசியல் வாதிகளை பதவிவெறி பிடித்து ஒட்டு மொத்தமாக எய்த விஷ அம்புகளால் வன்முறையாக வெடித்து, அவர்களே நினைத்துப் பார்க்காத, தமிழக மக்களின் உரிமை மீட்டுப் போர்க்களமாக இன்று உருவெடுத்திருக்கிறது!

கேரள சட்டமன்றத்தின் ஒரு கிடைத்தேர்தலில் கிடைக்க வேண்டிய கட்டாய வெற்றிக்காக, 'புதிய அணை - நீர் மட்டம் குறைப்பு' கோலந்தை கையில் எடுத்த கேரள காங்கிரஸாம், எதிர்க்கட்சியான மார்க்களிய கம் யூனிஸ் குகளும் நன்றாகவே கைகளில் கூட்டுக்கொண்டன. சும் மா இருந்த சங்கை ஆதிக்கெடுத்தான் ஆண்டி மாதிரி, புதிய அணை கட்டப்போய், இருக்கும் எல்லையான கேரள இடுக்கி மாவட்டத்தையே தமிழ்நாட்டிடம் இழுந்துபோகும் தமிழ் மக்களின் உரிமைப்போராட்டத்துக்கு கேரளா கட்சிகள் தளம் கொடுத்துவிட்டன! சாதுமிரண்டால் காடு கொள்ளாது என்று, கட்சிகள் சார்பற்ற தமிழ் மக்களின் படையின் போராட்டம், பொருளாதாரத் தடை, போக்குவரத்து துண்டிப்பு, சாதாரண தேநீர் கடை, பெட்டிக்கடை முதல் பல்துறை கேரள வர்த்தக நிறுவனங்கள் மூடுவிழா என்று எதிர்ப்பு வலை பறவலாக பின்னப்படும் நினையில், அணை கட்டப்பட்ட -இடுக்கி மாவட்டம் நமதே" எனும் குரல் ஓங்கி ஓலிக்கத்தொடங்க விட்டது.

அணை கட்டிய பெண்ணி குக் கண்ட கனவு.

கேரளாவடன் இனைக்கப்பட்டுள்ள மூல்லைப் பெரியாறு அணை, மூன்றாறு, கண்ணகி கோவில் உட்பட

சில மாவட்டங்கள் எல்லாமே, தமிழர்களின் பூர்வீகம்தான். இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்துவின்ற 1956ல் மொழிவாரி மாநிலங்களாக தமிழகம், கேரளா, கர்நாடகம், ஆந்திரா உருவாக்கப்பட்டபோது மூல்லைப் பெரியாறு அணையுள்ள இடுக்கி மாவட்டம் கேரளாவுக்குப் போய்விட்டது. அதனுடன், இந்த அணையைக் கட்ட அரும்பாடுபட்ட பிரிடிஷ் பொறுப்பிலையாளர் பெண்ணி குக்கின் கிள்சியக் கணவும் இன்று சிதைந்து போய்விட்டது. நூறு ஆண்டுகள் பழையமையாய்ந்து இந்த அணையைக் கட்டி முடித்த ஆங்கிலேயர் பெண்ணி குக்கின் கில்சிய நோக்கம்: ஒருங்கிணைந்த திராவிட நாடு இருந்தபோது பிபகுத்திகளிலிருந்து வெறுமனே வெளியேறும் நீர் அராயிக் கடலை சென்றிடையாமல் தமிழகத்தின் வரண்ட பகுதிகளை வளாப்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான். நீரைத் திருப்பி விட அணை கட்டுனார். அந்த வெள்ளையனுக்கு - அந்தியனுக்குத் தெரிந்த நீரின் மகத்துவம், பசுமைப் புரட்சி, பக்தி. இந்தியத் தேசியம் பேசும் கேரளத்திடம் இல்லை. இன்றுள்ள நிலைமை என்ன?

இறைவனின் புமியில் தலைவரிற்தாடும் கொடுமை!

கேரளாவில் கடந்த மாதம் முழுவதும் தமிழர்கள் மீதும் அவர்களின் அசையும் அசையா உடைமைகள் மீதும் கேரளா ரவுகள் நடத்திய கோரத்தாக்குதல்கள், காட்டுமிராண்திர் தனம், பெண்கள் மீதான அப்பட்டமான பகிரங்க பாலியல் கொடுமை எல்லாமே தமிழ் நாட்டில் பெரும் தொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியது. பெரியாறு பாசனத்தை வாழ்வாதாரமாக கொண்ட தேனி, மதுரை, சிவகங்கை, இராமநாதபுரம், திண்டுக்கல் ஆகிய ஜந்து மாவட்ட மக்கள், கேரளாவில் தமிழ்ப் பெண்கள் பாலியல் பலாத்காரத்துக்குள்ளாகின்றனர் என்ற செய்திகேட்டு 'இரத்தக் காட்டேரியாக துடித்துப் போனார்கள். மலையாளிகளுடன் ஒட்டும் வேண்டாம் உறவும் வேண்டாம் என்று கொடுத்திடமுந்ததன் உச்சம்தான் தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் மலையாளிகளின் கடைகள் தாக்கப்பட்டன. சூறையாடப்பட்டன. தமிழகத்தின் முக்கிய மாவட்டங்களான சென்னை, திருச்சி, கோயம்புதூர், தஞ்சாவூர், திருவிநால்வேலி ஆகிய டெங்களிலிருந்து ஆதார தெரிவித்து மக்கள் ஓடோடிச் செல்லாத நினையில், தமிழ் நாட்டில் ஏதோ ஒரு மூலையில் பிரச்சினை என்று ஒதுங்கியிருக்கிறார்கள் என்று பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் கவலைப்படும் நிலையில், கட்சி சார்பற்ற, கட்சியின் தலைமைத்துவம் இல்லாத, விரும்பாத அந்த ஜந்து மாவட்ட மக்களிடையே காணப்படும் இன எழுச்சி எழுத்தில் வழிக்க முடியாது! இந்தியத் தேசம் அண்மைக் காலத்தில் கண்மிராத ஒரு

மக்கள் புரட்சி இப்பொழுது வெட்டத்திருக்கிறது, இதன் தாக்கத்தைக் கணிக்க முடியாது என்று குறிப்பிடலாம். உயிரைத் துச்சமாக எண்ணியிருக்கும் அந்த ஐந்து மாவட்ட மக்கள் “அந்த அணை எங்கள் பாட்டன் பென்னி குக்கின் சொத்து. அவர் தியாகம், இப்புழுமியில் விதைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரின் பெயரைத்தான் எங்களின் பிள்ளைகள் பெயருடன் சேர்த்துள்ளோம். அவர் நாம் இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. எங்கள் வாழ்வுக்கு அன்றே வித்திட்ட பென்னி குக் எழுப்பிய அணையை மலையாளிகள் உடைக்க விடமாட்டோம். அன்று விடுபட்ட எல்லா மாவட்டங்களையும் தமிழகத்துடன் இணைப்பதே எமது போராட்டம். விவசாயத்துக்கு நீர் கிடைக்காமல் செய்து, எங்களைப் பட்டினிபோட்ட உயிரை மலையாளத்தான் பறிப்பதைவிட இப்பொழுதே உரிமைக்குப் போராட உயிரைவிட மக்கள் தயாராகிவிட்டனர்...” என்று உணர்ச்சிப் பிழும்பாகின்றனர்!

குட்கு குட்கு குறியும் மத்திய அரசு நீர்வழுஞ் என்ன?

இறைவனின் பூமி, இந்தியாவில் அதிகம் படித்தவர்கள் உள்ள நாடு என்றால்லாம் குழுப்படும் கேரளத்தில் தான் தமிழர்கள் மீதான இனவெறி தலைவரித்தாடுகிறது. உறவு பகையாகி, தமிழ் மக்களுக்கு போர்க்குணம் கருவற்று, ஒரு முடிவைத் தேடி நாளும் போராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் காட்சி, இந்தியாவின் ஒருமைப் பாட்டுக்கு வைக்கப்படும் வேட்டு என்பதை காலம்தான் கணக்கிடப்போகிறது! ஒரு குடம் பாலில் ஒரு துளி விழிம். கடந்த ஒரு மாதமாக, கேரளாவின் கைளில் பிழிந்தகூக்கப்படும் தமிழர்களின் - இந்தியர்களின் நிலைமையை வேடிக்கை பார்க்கும் மத்திய அரசு; நத்நீர், அணைகள், நீர் வழிகள் அனைத்தையும் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரும் ‘உறுதியான சட்டத்திருத்தத்தை உடனடியாக கொண்டுவர தவறும் பட்சத்தில் உழூல் குற்றச் சாட்டுகளுக்கும், கறுப்புப் பண வேட்டை கவலையீனத்துக்கும் மத்திய அரசுக்கும் குட்டு மேல் குட்டு வைக்கும் உச்ச நீதிமன்றம், கேரளாவின் கொட்டத்தை அடக்கி, தமிழ்நாட்டுக்கு நீர் நீதி கிடைக்க மேலும் ஒரு குட்டு உச்சந்தலையில் ஓங்கி அமுதமாக வைக்க வேண்டும். கடந்த ஒரு மாதமாக கேரளாவில் தமிழர்கள் - இந்தியத் தமிழர்கள் தாக்கப்படுவதையும், தமிழ்ப்பெண்கள் - இந்தியப் பெண்கள் மாணபங்கம் செய்யப்படுவதையும் வெறுமனே வேடிக்கை பார்க்கும்

மத்திய அரசு, பதவிவெறிக் கண்ணாடியை கழற்றி வீசிவிட்டு இந்தியாவின் ஒருமைப்பாட்டைக் காப்பாற்ற கேரள அரசு மீது உடனடியாக சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். தவறும் பட்சத்தில் நீரினால் எரியும் நெருப்பு இனக்கலவரமாக உருவெடுத்து தேசிய ஒருமைப்பாடு சிதறும் அபாயத்தை தவிர்க்க முடியாது. இதனை நோக்கித்தான் நாட்கள் எண்ணப்படுகின்றன எனும் அச்சம், தமிழக - கேரள எல்லையில் அதிகரித்துவரும் பயங்கரம் உறுதிப்படுத்தி வருகிறது!

இப்புழும் நடக்கிறது

*கேரளாவில் தாக்கப்படும் ஆண், பெண்கள் மீது வெற்றிலை எச்சிலைக் காரித்துப்படும் கேரள ரவுஷிகள், கிளம் பெண்களின் தாவணியை உருவி மார்பில் முகத்தை தேய்த்து செல்போனில் படம் எடுத்துர்க்காம். பொலிஸார் ரசித்துதுதான் கொடுமை.

*கேரளா எல்லையில் காணப்படும் ‘பேனர்களில்’ ஜயலலிதாவுக்கு வெறுமனே கால்சட்டை மட்டும் தான். கீழ்த்தரமான சித்தரிப்பு.

*மலையாள நிறுவனங்களின் விளம்பர படங்களில் தமிழ் நடக்கர்கள் நடிக்க தடை வருகிறது. மலையாளப் படங்கள் வெளியிடுவது இல்லை என்று தீர்மானிக்கப் பட்டுள்ளது. தமிழ் திரைப் படத் துறையினரும் போராட்டத்தில் குதிக்கின்றனர்.

*கேரளாவில் அமுலாலி எனும் ஊரைச் சேர்ந்த வாகன சாரதி ஜோன்ஸன்: “நாங்க பத்து தமிழர்கள் ஒன்றுமையாக வாகனங்கள் வைத்து பின்றுக்கின்றோம். வாகனம் செல் இல்லாமல் நின்றுவிட்டால் மலையாள சாரதிகள் ஒரு சொட்டு செல் கூட தந்து உதவுமாட்பாங்க. பூப்பாறை எனுமிடத்தில் நாங்க பத்துப்பேரும் ஒரு ஹோட்டலுக்கு சாபியிட்டுப் போனோம். வாழை இலை வைத்து ஒரு டம்ளரில் தண்ணீரும் கொடுத்தாங்க. பசி அகோரம். இலையில் தண்ணீர் தெளித்து கழுவிவிட்டு சாப்பாட்டை ஏற்பார்த்தோம். ஒரு வாளியில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து பத்துப்பேரின் இலைகள் மீதும் ஊற்றியிட்டு, சாபிப்பதுக்கு நாறு ரூபா கொடு என்று கூறினார்கள். சோறே போடலே... என்றால், தமிழனுக்கு தண்ணீ தானே வேணும். அதுதான் தண்ணியை ஊத்தி பணம் கேட்டோம். கொடுத்திட்டு போடா என்று திமிரா அந்த மலையாளக் கடைக்காரன் திட்டி, பணத்தையும் வாங்கிவிட்டான். இவர்கள் உறவு இனிமேல் சரிப்படாது...” என்று செய்தியாளர்களிடம் வருத்தப்பட்டுள்ளார்.

வன்னியில் இருக்கிற உங்கட காணியில் கிணறு தோண்டிறதாகச் சொன்னியின் தானே... தண்ணி வந்திட்டுதோ?
இன்னும் இல்லை..! எலும்புக் கூடுகள்தான் நிறைய வருகின்றன...

கலைச் செல்விக் காலம்

- சிற்பி -

30. நினைவாக!

கலைச்செல்வி வெளிவந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் அதை வாசித்தவர்களுக்கு அதன் பறந்துபட்ட இலக்கியம் பணிகளை நினைவுடோம் வகையிலும், பிற்காலத்தில் அதைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட போதிலும், அதை வாசித்துப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிட்டாமல் போனவர்களுடைய ஆவலை ஓராவு பூர்த்தி செய்யும் நோக்கிலும் 2008 - டிசெம்பர் மாத "ஞானம்" இதழில் நான் எழுத்த தொடர்ச்சிய "கலைச்செல்வி"க் காலம் என்ற இந்த தொடர் கட்டுரை இந்த இதழில் நினைவு பெறுகின்றது. "கலைச்செல்வி"யின் ஆரம்ப திதி 1958ஆம் ஆண்டு ஆடி மாதத்திலும், கடைசி திதி 1966 ஜெபசி மாதத்திலும் வெளிவந்தன. மாத இதழி என்பதற்கு அமைவாக, ஒவ்வொரு மாதமும் தவறாமல் வெளிவந்திருந்தால், நூறு இதழிகள் வெளிவந்திருக்கும். ஆனால் ஒவ்வோராண்டிலும் சீல மாதங்கள் அது வெளிவரவில்லை. எல்லாமாக 71 பிரதி களே (ஆண்டு மலர் உட்பட) வெளிவந்தன. 1963 மாசி, சித்திரை இதழிகள் என்கைவசமில்லை. என்னிடமுள்ள 69 பிரதிகளில் உள்ளவற்றின் அடிப்படையிலேயே இந்த தொடரை எழுதியுள்ளேன்.

"ஸமுதேவி", "கலைச்செல்வி"யாகப் பெயர் மாற்றப்பட்டதைக் குறிப்பிட்டபோது முன்னர் "கலைச்செல்வி" என்ற பெயரில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சுஞ்சிகை ஒன்றும் வெளிவராத தனாலேதான், அந்தப் பெயர் தெரிவு செய்யப்பெற்று என்பதை முன்னர் ஒரு கட்டுரையிற் குறிப்பிட்டிருந்தேன். ஆனால் அந்தத் தகவல் தவறானதென்பது பின்னர்தான் தெரியவந்தது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஏற்கனவே "கலைச்செல்வி" என்ற பெயரில் சுஞ்சிகை ஒன்று வெளிவந்திருக்கின்றது.

"கலைச்செல்வி"யின் நோக்கையும் தனித்துவமான போக்குகளையும் தெளிவாக்கும் வகையில் அதன் ஆரம்ப இதழிகள் சம்பந்தமாக மிக விரிவாக எழுதியும் பின்னர் வெளியான இதழிகளில் இடம் பெற்ற முக்கியமான அம்சங்களைத் தொடர்க்கூடிய காட்டியுள்ளேன்.

இலக்கியத் திருட்டுக்களை அம்பலப் படுத்தும் கட்டுரைகள் சீல "கலைச்செல்வி"யில் இடம் பெற்றன. "பால் ராஜ்" என்ற புனை பெயரில் இந்தக் கட்டுரைகளை எழுதியவர் அமரர் செம்பியன் செல்வன். சிறந்த சிறுக்கை எழுத்தாளரான அவர் ஆழமாகவும் அதிக அளவிலும் இலக்கிய வாசிப்பில் ஈடுபெடுவர் என்பதும் திதானமான தன் கருத்துக்களை ஆணீத்தரமாக வெளியிடுவர் என்பதும் அவரைப் பற்றிய பலரின் கணிப்பிடு. எழுத்தாளரான உருவாக்கப்படும் இலக்கிய

இக் கம் எப்பொழுது மற்றவர்களின் பார்வைக்காகக் கிடைக்கின்றதோ, அப்போதும் பின்னரும் அதைப் பற்றிய கருத்துக்களைத் தனிப்பட்ட முறையிலும் பகிரவுக்கமாகவும் வெளியிடும் உரிமை அவர்களுக்குப் பூரணமாக உண்டு என்ற அடிப்படையிலும் தர்க்கர்த்தியாக, உண்மைச் சான் ரூக்குடன் நிருபிக்கப்படக் கூடிய இலக்கியத் திருட்டுக்களை அம்பலப் படுத்துவது ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு வழிகோலும் என்ற நம்பிக்கையிலும் சீல கட்டுரைகள் வெளியிடப் பெற்றன. ஒரு பாவுமுறியாத அப்பாவி எழுத்தாளர்களைச் சீண்டுவதோ, இலக்கிய உலகிற் பரபரப்பை ஏற்படுத்துவதோ 'கலைச் செல்வி'யின் நோக்கமாக இருக்கவில்லை. அத்தகைய குறைமான ஆசை செம்பியன் செல்வனிடமும் இருக்கவில்லை. அவருடைய கட்டுரைகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட அதே முக் கியத்துவம், பாதிக் கப்பட்டதாகத் தம் மைக் கருதிக்கொண்ட எழுத்தாளர்களின் விளக்கங்களுக்கும் நியாயப்படுகூக்கும் கொடுக்கப்பட்டன என்பதை அழுத்தமாகக் கூற விரும்புகின்றேன்.

இலக்கியத் திருட்டுவுமில்லைகளைப் பற்றிக் கிண்டல் கலந்த நகைச்சுவையுடன், யாருடைய பெயரையும் குறிப்பிடாமல், "இலக்கியக் கணைகள்" என்ற தலைப்பில் "இந்திரஜித்" என்ற புனைபெயரிலே அவர் எழுதிய சீல கட்டுரைகளும் "கலைச் செல்வி"யில் வெளிவந்தன.

1966 ஜெபசி இதழில் "பேனா முனை" என்ற தலைப்பில் "மை" என்பவர் எழுதிய கட்டுரையின் சீல பகுதிகளை இக்கால வாசகர்கள் கட்டாயமாக வாசித்து யோசிக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கீழே தருகின்றேன்.

-ஈழத்து இலக்கியப் படைப்புக்களின் தரத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடும் புள்ளிகள், "கல்கி" வெளியிலிழாப் போட்டியிற் பரிசுபெற்ற கடைகளை ஒரு தடவை வாசிக்க வேண்டுமாய்த் தடயைகர்ந்து கேட்கின்றேன்.

'கல்கி' இருபத்தைந்தாண்டு செய்த இலக்கிய கேளவை பெரியது. அது ஏற்பாடு செய்த போட்டி மிகப் பொறுப்பானது: தமிழ் இலக்கியத்தின் இன்றைய தரத்தை உலக இலக்கிய அரங்கில் நிர்ணயம் செய்யத் தக்கது - செய்யவேண்டியது. அதற்காகத் தன் கடமையைச் சரியாகச் செய்யவென்று பஞ்சாயத்தார்களை நியமித்தது கல்கி. அதில் - ஆமாம் சிறந்த எழுத்தாளர்னான் எல்லோரும் போற்றும் கு. அழகிரிசாமி, பி.எஸ்.ராமையா போன்றவர்களும் அங்கம் வகித்தார்கள். இவர்களை நாம் நம்பினோம்.

நடந்ததாலோ? அவற்கு வெளியே பார்த்து சிறப்பாகத்து ஏன் திட்டமாக அடிக்க வேண்டுமென்று என்று எனிர்பார்த்த வூடாரா? என்றாலாலும் கலை கிளக்டெ விரு என்பது வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன்...?

முத்துப்பாற்றுக்கீல் ஒரு மதுரையில்தான் சிறந்துவருகின்ற வகை ஆசிரியர் குழுவினைகள்; அதைப் பொறுப்பு உதவுபவர்களுக்குக்கூடாது. எனவே ஏதேநும் பாராவான் மதுரையில்தான் கூடுதல். முல்லைப் பழுதாய்க்கூடுதல் என்னவோ? அந்தக் குழுவினர் குழுமம் விரிவிகளா என்று அரசுவிடமிருந்து விடக்கூடியதானால் தான் பழுதாய்க்கூடுதல் என்று கூறுகிறது. உதவுத்துறை அமைச்சர் முத்துப்பாற்றுக்கீல் என்னவோ?

“தெய்வங்கள் தோட்டு நினைவு செய்கிறேன் என்றால் நமது சங்கத்தை மகிழ்ச்சப்பட அதை தீர்க்கவிட்டுக்கொண்டு விரியம் காண்டினாலா. தின்மூடி திருச்சுறுப்புவை மழுக்கும் வேற்கூட நினைவு கீர்த்தனை அப்பம் பிப்பதிருக்கலாம் என்பது அறிய வேண் என்பதனிற்கு காத்து (காத்தாவது தின்தல்லாம் என்று வாய்க்கால். பார் தோட்டு நினைவுவிட்டால்)-”

ஏற்கும்பட்ட தூத்துக்குடி, நிலைகளை கூறுக் கூறுவது எப்படி? சூரியகுளை தடத்துவதுபோல் உள்ளூரை வாச்சி, குற்றிருந்துவும் செறுப்பாகவும் வாச்சுவது முன்னால் அவ்வளவுக்கு வாச்சுவது என்று விடுவது என்ன?

திடுவினாக பொன்னிக் கழுத்தைப் பகுக்கி வாய்ந்துகூட்டும் முறையைப் பார்ம்பரியம் இல்லாமல்

விநாக்களில் துவாரிக்கப்பட்டுக் கூறப்படும் முறைகள் என்கின்றனவீ ஆர்த்தி மார்பு விரிய அல்லது துமிகும் ஒரு கட்டளி திதில் வெளியிடும் என்றால், எப்பிரியாகவும், சிராவுமால், சோந், பு.பிளி.ஓ.வேல், நா.ப்ரேரண்மதி, இரா.வெளியகம், கழக்கமார் கோவெங்கலன் ஆகின் கலைப்புப் பிழானன் அவர்களின் விவிட கூடுதலாக வேறுமிழுவதுக்கு கிட்டப்பட்டிருக்கும். ஏதுபாற்கூட மாலைக்கு வரும்போதிலிருந்தும் கிடையும் போன்றும் என்கின்ற சம்பந்தமாகின் குறு கண் வெறுத்து என்ற ஏற்றுக்கொண்டு முன்முதல்க் கவனிப்பட்டு வருகின்ற விவரங்களைப்படி கார்ப்.

ஒக்டைப் பூத்துத் தட்டுக் கல்பதூரை புதுப் பொற்றுவதற்கும் எடுத்த அடிக்காலமையும் மீத செந்துவருபவின் வெள்ளியெல்லையை ஏற்றுப்பட்டதும் விரும்புவதைப் பற்றிவிட்டும். இதோ தீவிரமானதாக இருந்தால், விரைவிடப் படுவதுபோல் வெறுத்துவிடும் என்றுபோதும் - மேல்நில் விளம்பரங்கள் கூடுத்த வெள்ளியெல்லை, முழு வறுவாணிக்கொயறு, விரைவிடப் படுவதுபோல் அடிக்கால விருத்தியைப் பற்றிவிடும் - சூரியமான இடமாகவே வருவதற்கும் விரும்புவதைப் பற்றிவிடல் தீவிரமாக இருப்பதைப் பெற்றிருக்கும். "காலாக்கிளி" இது புது வெள்ளியெல்லை என்றுக்கூறுப் படுத்திவிடும். அது, கொரும் கட்டுவதற்குப் படியிடப்பட்டது. அது, கொரும் கட்டுவதற்குப் படியிடப்பட்டது. என்ற சூழ்வெல்லையை குப்பிட்ட வெள்ளியெல்லை நிலைமை ஏற்றுப்படாதால் கட்டுவதற்குப் படியிடப்பட்டது. போதிலும், பிக்குக் கட்டுவதற்குப் படியிடப்பட்டது. கொரும் கட்டுவதற்குப் படியிடப்பட்டது. வெள்ளியெல்லை நிலைமை ஏற்றுப்படாதால் கட்டுவதற்குப் படியிடப்பட்டது.

கந்தவிட்ட கணிகன்...

வேறோடு தாங்கி பிற்கும்
 ஆழும்கு, மினா என்டிலூ
 விழுதுகளும் தோன்றித்
 தாங்கப் படரவைக்கும்
 தன்னாத் தாங்கப்பிற்கிளர
 வேருக்கும் விழுதுக்கும்
 அலையும் நன்றிசொலும்
 மேலாண்மை பெற்று
 உயர்நிலை கண்டவீர்க்கு
 விழுதுகளாப் நின்றவைரை
 உயர்த்தவிட்ட ஏனைகளை
 ஒன்றிடைப்பி மாங்குவிடம்

அறங்கரு - தற்மானரு
தேர்தலிலே வெற்றிப்பற்ற
வேப்பாளர் வெள்ளின்னார்
வாக்களிடத் தக்கணவையே
மறுபழுவிடம் போன்று
மேஜையற்று மாண்பினர்
துவையற்றாவியிருந்தும்
விழுதுகளை - தற்றினிட
ஏனாலும்மன மார்த்துவிட்டாகாகு

சீம நால் சீம நாலு திலகசீம நகழ்வுநர்

കേ. ഗ്രാൻ്റ്വൈട്ട്‌സ്മിത്ത്

“காலனிந்துவ நருகோவமயலை” நூல் வெளியிடப்படும்

வாய்மூல எனபது முறைப் பள்ளிவளைகள் கூறுவது அல்ல. ஆகுமதி வடத்தில் இப்பகுதி அரசின் திருச்சோனமலை மலைச்சுற்றுத் தீர் போர்க்கல்லாக்கு அப்படிக்கிட்டும். ஆகையால் சில மணிக்கு முன்னால் போய்க்கூடிய நிலையிலிருந்து பிரத்திரௌப்பர் சூரியீனம் வந்ததுக்கூடும். எனவே கூறு விடுவது என்னால்? என்னும் சேல்வின்றிபொரு விஷப்பிடிட விவகூதம் அங்கு விடியிடும் தூங்க விவரங்களைப் பற்றி அறியும்போதுக்கு ஒரு வருபாறையுமிருப்பது - சேல்வின்றி - என்பவர்பூர்த் தீர்க்கோனமலை

- கோவைநகர் - அன்பவெட்டுப்பாடு தூக்கேற்றுமென்று

கால்புரூபாவில் மொத்தமாக விடுதல்

மார்க்கிள மலையுடன் 19.11.2017இல் வெறுவேளையில் தீவிரமாகவிடப்பட்டது. அதுகூட வெளியூர்களில் உடனடிநிலை உயர்தாபாட்டாலோல் நடைபெற்ற சூரிய இசைக்கல் நூல்களின் விழுவதைம் அமைப்பினால் தலைவராக திருவந்தி அமைப்பின் ஒன்றியாக இவ்விருவின் நடைவெளையில் நடைபெற்ற கீல்விழுவின் நல்லூன் மற்றுள் நடைவெளை எடுத்துவிட்டு முக வெளையாக்காது என்று A.I. அமைப்பின் கொல்கத்தை, உடனடிநிலை உயர்தாபாட்டாலோல் இதிப்பாள திரு.வ.பாடுகாரண அமைச்சருக்கு அத்தொகைக் கல்தீடு வெளைக்கூடம், பிரதேச 4.00 மில்லியன்க்கு ஏதாட்சியின் மூலம் மாநகரத்தினுள்ள நடைபெற்ற கீல்விழுவின் நிறுத்தும் பகுதியிலே கூவிவில் மாநகரத்தின் ஒன்றியாக இருவெளைத்துறை அமைச்சருக்கும் கூவிவில் கூடமுறை அமைச்சருக்கும் தீவிரமாக நடைபெற்றது.

- ഇംഗ്ലീഷ് ടൈപ്പ് - കുറഞ്ഞ വരവ്

இ.ஏ. வெங்கிலே மாநிலத்தில் விவரப்பொறுப்புகள்

கெள்வதற்கிடைப்பால் கடற்கு 25 வருடங்களைக் கஷ்டம் கூறுவதைப் பொன்னியிலான குழந்தை குள் 600 முடிவுக்கு விவரிப்பதைக் கண்டு அதை விவரிப்பதை என்று பார்த்து காரார் இல்லையாக்கி மஞ்சும் ஏற்று விடுவதைக் கண்டுகொண்டு விவரித்துள்ளார்கள்.

குடிப்பீடு விதாந வழங்கல் தெரியும் உதவு மற்றும் தூதி புதை குழுவை விட்டுப்போன தீவிரமாக விடுதலை விடுத்து. விட்டுப்போன வகுக்காலம் வருடம் என்னி நாள், சுவாஸ்திரம் வட்டப்பட்ட நீர் வேற்றுவதை அனுமதிப்பதற்காக விடுதலை விடுத்துவதே விடுதலை விடுத்துவதை அனுமதிப்பதற்காக விடுதலை விடுத்துவதை

தமிழ் திருவெளி அமைச்சராகவே இருப்பார். கலைஞர் மற்றும் நடிகர் முதலிட்ட விருத்தங்கள் மூலம் தமிழ்நாட்டின் பல்லியல் முறையில் மிகவும் விரும்புகிறது.

கிருஸ்பர்டாப் திவான்தெரேயினால் கடந்த பத்தாண்டுகளுக்கும் மீண்டும் ஈர்ப்பு எழுத்தாளர் குள்ளுமையை விழுவில் உடைக்கிறார் சுவர்க்கிழவை குடியி சிகிச்சை போன்றாலும் அதை விடுவதை கூற வேண்டும். முழுமுறையை மூன்றாண்டுக்கு ஏற்கப்பட்ட விஸ்தார வெள்ளோரியா மற்றும் முதலை கிடைத் தான் என்று அவர்களிடம் முதலைப்பதை விரும்புகிறார்களாரா. முதலைப்பதை அவர்களுக்கிழவையால் குடியிருப்பதாக அறிந்து வருவது, சொல்லும் மாணவரை கவனி திட்டமிடப் படுவது ஒரு விஷயம். அவர்களுக்கிழவை குடியிருப்பதை பொதுவாகக் கூறும் ஏதாவது கூட்டு வழக்கங்கள் போன்றும் ஆகியவற்றை நிறுவுகிறார்கள் என்று 2002 ஆம் ஆண்டு அவர்களுக்கிழவை கூட்டு நிறுவுகிறார்கள் என்றும் நிறுவுகிறார்கள்.

后世尊之爲太上老君。

நூலில் புதுமுறை மனமாத்தில் வரிசேவங்கள் தெரியும். எனவே அதை விரிவாக உடைய அப்போதை குறிப்பிடுவது பொதுமானத்துவம் வழக்கமாக விரிவாக வருகிறது.

କୋଣ୍ଡମ୍ବୁନ୍ଦର ପ୍ରକାଶିତ ପାଇଁ ଏହାଙ୍କ ବିଜ୍ଞାନ ବ୍ୟାକରଣ ଏବଂ ପାଇଁ

பேருநியூர் மாா டெல்லியாசா அவைகள் “நாயகியினிய தீவிரங்கிளாஞ்” என்று பெற்றுமதியின்காக முழுமொய்க்கலை குடும்பங்களை விடாத்திய பார்த்து

பின்தான் ஸ்ரீ 18.12.2011 தான்றி மாதம் 5.00 லட்சம் ரூபாய்களுக்கு மேற்கொண்டு நம்பிக்கை செய்யப்பட்டு வருகிறது. செய்தியின் படி, கருவார்-நிலையின் தலைவராயில் இருக்க வேண்டும் இருந்துமிழைவின் திடையிலிக்க வேண்டுமாய் என்றால், நிலையில் யோகராஜன் ஆசிரியர் மற்று வாழ்ந்து விசைத்தான். வாழ்விபோலை நூலாம் இலக்கியம் பண்ணவாயில் சுலபமாக ஏற்றுக் கொண்ட ஆய்வுப்பிசீலனை காலங்களிலிருந்துமானால், வாழ்வித்துவமையை வொழும்பதுமிகுஷ்ட காலங்களிலையில் பூ. கல்வெள்ளாராஜன், பாராஞ்சனார் கழகத்தினில் அங்கு நாட்டியார் ஆசிரியர் வழங்கினார். கொடர்க்கு பொய்க்கு வெள்ளை நிருவாராளன் அந்தக்கி ஒலை, கொடர்க்கு வெள்ளை நிருவாராளன், ஒத், சாதுதானன் ஆசிரியர் அந்தங்களை, வேறு சிறப்பு அவர்களின் “வாழ்வும் வாழ்வும்” காலின்படி நிறுத்தி, குரு, பாலக்கார்த்தியன் நூல்களைக் கார்த்தியன் நூல்களைக் கொண்டுந்தப்பட்டது. காமியக்கொ மூலம் வாழி நிறுத்தி வாழிவாந்தும்பால்களை கிடை, ப. காமியக்கொ நூல்களுக்கு நிறுத்தி நூல்களை உட்படப் பெறுவதினாலேயும் பொன்னான் அனிந்த முயக்கை குத்துக் கொண்டவித்தான். போன்னாப் புத்தன வழங்கினார் மூலம் குத்துக் கொண்டவித்தான் தி. குருக்கொவின் நூலில் எழவொடு விழா இவ்வெள்ளு நூலையெழவுது கிடை, ஆயின் நூல்களை இகுத்துக்கொண்ட தோகுக்கு வழங்கினார்.

நூல் : ஒரு பிள்ளையான மறை
இயற்றியர் : கிளோவெஸ்டா
த.எம்.எம்.காரி
வெளியீடு : அல்லை
வெளியீட்டைால்
விலை : ரூபாய் 350/-

Digitized by srujanika@gmail.com

காவையுமின் ஏ எட்டு எப். அவி இரண்டெட்டு
நால்களில் ஒரே போன்றி தீவிரத்திற்காக வீரரூ காப்பு
பொறுத்து கொண்டிருக்கிறார்கள் எனில்லையில் வாங்க
பூர்வமாக நீங்கள் என்னச் செய்யவேண்டும்
தீவிரத்திற்காக ஏதாவது செய்திகள் வீரரூபாகவே
மட்டுமல்ல இன்னால் முழுவதிலும் தீவிர
காவையுமின் விவரங்களைப் பார்க்கவுண்டு.

இதற்குமிடையில் வாய்ம கலை மற்றும் கலைப்பிரிவையெல்லாவிடத்தோடுவழியினாகப் பார்வை செய்து
ஒன்றாகவெழுந்திருக்கின்றன. மத்துக்கூடபாளை எம்பொன்மேனா
கிளை பின்கூட்டுப் பூப்பாளை கிழியு அம்மு மாண்புமுனிப்பு.

நிரம்யர் குழுவைக் கணபதிக்கும் கலைஞர் என்றாலும் குறிப்பு குறிப்பு தீவிரமாக இல்லை; கிள்ளூர் குழுவைக் கிபாஸ்டிக் கடகம் அழைவது, உணர்வை முக்கியமாக ஏற்று வழங்குதல் பக்கங்கள், செய்திப்பாடுகளைச் சொல்லுதல் தான் கரிமாக, குண்டின்பாடுகளைக் கண்டு கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு பூர்வகாலமாகத் திட்டமிருந்து நான் தான் கூறுவதும் மூலமாகவும் இருப்பது. நான் குடும்பத்தை நிலத்தீல சூழ்நிலையின் நடவடிக்கை என்றாலும் ஏன்று வழங்கப்பட்டுப் போற்ற விரும்புவது மற்றும் ஒரு நாள் விரிய படிவில் அமைக்கப்படுவதுமிருந்து விடுவிடுகிறேன்.

ஏற்கென்ற சிடமேது என்ற கலை பல்லவர்கள் வெள்ள முப்பு முதிர்ச்சீல் பிழைவின் சோகல் கலைகளை உருவிட்டு. சிபான் அணாப் பிரேபர்ட்டுக் கலை தலை கொண்டு நடந்து மூன்றாவதுப் பிபான் கழுந்துகூயாய் பிற்பத்தினால் கேட்டு ஒபினா வெறுப்பூட்டுகின். சிபான் கலைக்கு பெண்களே கூடி, மூன்று புதின்தூப் பயத்து மூன்றாம் மாடு பக்காது மக்களை பாற்றுகின்ற அனுமதி கொடுக்கும் போதுமிகின் போன்ற நெஸ்தி வந்து செல்லுதல் வர்க்கமுறைட்டது.

ஈவி அமைச்சரின் கூறுகளில் முயல் தபதிப்பு
என்ற கடாரம் காணலாம். எயிர்க்கு வாய்
உழைப்பாக்குவதை கருத்தில் கொண்டு போவது
ஏனென்று ஒரு விஷயம் இருப்பதைக் காணலாம்.
ஈவி அமைச்சர் தனத்தினும் குடும்பத்தை,

நூல் : கிளக்டியமுடி
எதிர் கோழும்
சூரியர் : கனமணி
பாண்தூள்
வெளியிடு : வீலக்கி
வினாக : குபோய் செடி /

வாய்மொழி படித்தும்
கோவை வளர்ந்து வரும்
ஒன்றுமிகு விவரத்தெடுத்து
ஏற்க இருந்தும் யால்வெம்
ஏற்கும்கு நம்பிக்கையுடன் வாய்மொழி
அவர்களுக்கு வரும் வாய்மொழி எழுதுவது அதோத்
வெளியிடுவதும் கடனிட பணம் சொன்னிடு
ஏற்கும்கூட வாய்மொழி.

தென்றியறும் எத்தாக கூறும் என்றும் பெரும்தாக்கநில் உள்ள வட்டமூலன் ரத்தாங்கோவை மேல்விழுவதையும். சீங்குாந்தி இலக்கியமும் ஏதுவுகளும் தீவிக்கப்பட்டு வருகின்றது. மழுஞ்சு பேரவை கொட்டுப்போகவேண்டும். மூலம் கூடி பிரேரணை வள்ளுவதற்கு, திருக்கிழவும் உரைவிழும். வாசினின் பாங்களிடப் பிரசாரம் ஒரு காலமாக, மழுஞ்சு மாலை இலக்கிய சுற்றுத்துறையான், தப்பிடு முறையாக இலக்கிய வார்த்தை வாசினாக கட்டுப்பாடுகளை அனுரதான்தளை.

கிளாந்திப் பண்பு கொடுத்துக் கூடியதைப் பற்றி
கோக்கினப் பிழைக்காவதைத் திட்டங்களிலிருந்து
ஏதும் காலந்திருந்து விட முடியுமாறு அவையைக்கொண்டிருந்த
இலக்கவையும் எதிர்கொழும் என்ற அவையிலிருந்து
கூடியது தூம் மாறியிருப்பதைத் தெரிய என்றிருந்து
உதிர் மேம்பாடுக்கூட்டுத் துவக்க வேண்டிய சீர்க்கிய
ஒல்களும் ஏற்றுமாறுக் கூடும்பொது விஸின்றார் பால்வத்
ஏதுபோன்ற விடைகளைப் பொறுத்த தொகையைப் பிரிவுகளை
போக்குவரத்துப் பற்றி விட்டு மனசீ பயத்தை
ஏற்கும் விடுவது.

நமக்கு ஒரு தொழில் ரீதியிழுவதன் வெள்ளி போக்கு எல்லாம் படி வாய்த் தோல்வி எல்லாவற்றை ட்டினார் அபாவிருப்பு என்ற இரண்டை கிழவிழுவதை ஏதார் தோக்குப் பிரதிநிதிகள் புதித்து அவற்றினை மூலம் சிறுவர்களையும் விபரித்துத்

‘பெண்கள் மீதான வன்முறையும் பெண்களின் மீட்சியும்’ என்ற கட்டுரை, பெண்கள் மீதான வன்முறை தொடர்ந்து நடைபெறுவதை எதிர்த்துப் போராட பெண்களையும் அமைப்புகளையும் கட்டுரையார் தூண்டிலிடுகிறார். பெண்கள் மீதுள்ள அக்கறையை இக்கட்டுரை காட்டுகிறது. தமிழில் ஒப்பியல் வளர்ச்சி பூரணமாக மனதுக்கு ஆறுதல் தருவதாய் இல்லை என்ற ஒதுங்கமும் வெளிப்படுகிறது. மேற்படி நூலானது இளைஞர், ஆசிரியர், எழுத்தாளர், பத்திரிகைக்குத் துறையினருக்கு உதவும் வகையில் உள்ளதென்பதை பூசிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது.

நூல் : சுதந்திரன் கவிதைகள்
ஆசிரியர் : சுதந்திரன்
வெளியீடு : முல்லை அழுதன்
விலை : E45

எழுத்தாளர் சுதந்திரன் அவர்கள் திருக்கோணமலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தனது உள்ளத்தில் சுமந்த கணவுகளை கவிதைகளாக்கி பிரசாதமாக வழங்கியுள்ளார். வதிலை பிரபா முல்லை அழுதன் போன்ற கலைஞர்களின் அயரா முயற்சியால். இக்கவிதை நூல் வெளிவருகின்றது. சுதந்திரன் அவர்கள், சுடர், சுதந்திரன் போன்ற சகுசிகைகளில் பிரசரிக் கப்பட்ட கவிதைகளின் தொகுப்பே இந்நூலாகும். சுதந்திரன் தமிழ் மண்ணையும் தமிழ்மூரையும் எந்த அளவுக்கு நேசித்தார் என்பதை எடுத்துக்காட்டும் கவிதைகள் இவை. இவரது பதினெட்டு நூல்கள் ஏலவே பிரசரமாகியுள்ளன.

இக்கால எழுத்தாளர்கள் தம்மை முன்னிலைப் படுத்தியும் ஏனையோரை இருட்டிப்பு செய்யும் இக்காலத்தில் முல்லை அழுதன் போன்றோர் ‘சுதந்திரன்’ அவர்களின் ஆக்கங்களைத் தேடி எடுத்து நூலாக்கி தருவது போற்றத்தக்க விடயமாகும்.

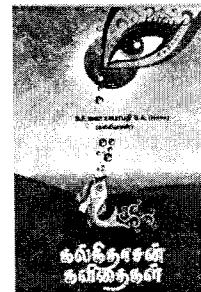
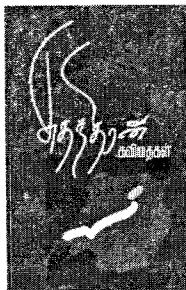
சுதந்திரன் அவர்களின் கவிதைகள் மரபுவழிக் கவிதைகள் ஆகும். ஏரிமலையாகக் குழறிவரும் கவிதைகள் வாசகரின் உள்ளத்தை உலுக்குபவையாகும். தனது தாயகத்தையும் மண்ணையும் உரிமைகளையும் கொண்ட இந்நாலில் முப்பத்தொரு கவிதைகள் இடப் பிடித்துள்ளன. போர்க்காலத் தாக்கங்கள் பற்றிய கவிதைகள் உணர்வை தூண்டுபவைகளாக உள்ளன. உரிமைகள் வெல்லப்படும் நிம்மதியாக வாழும் காலம் வரும் என்று கனவு கண்டார் கவிஞர்.

‘காண்போம்’ என்னும் மகுத்தில் உள்ள கவிதை உரிமைப் போராட்டத்தில் மக்கள் பட்ட அவலங்கள் சித்தரிக் கப்பட்டுள்ளன. நீதியும் நேரமையும் நசுக்குண்டு அடிமைப்படுத்தப்பட்ட சமூகம் மீண்டும் எழுச்சியறும் என்று பாடியுள்ளார். அடையாளமின்றி இறப்பதில் பயன் இல்லை. வாழ்வுக்கோர் அர்த்த புஷ்டியான அடையாளத்தை ஏற்படுத்துவோம் என்று குரல் கொடுக்கிறார்.

என்பு தோல் போற்றத் யாக்கை
 இருந்திடின் பசித் தீ அல்லால்

அன்பு பண்பு எங்கே வாழும்
 அறம் நெறி எங்கே வாழும்
 பொன் பொருள் தேடலில்தான்
 போக்கிட வேண்டும் நேரம்

கவிஞரின் கவிதைகள் கணலைக் கக்குவன். அறிவுரைகளும் ஊக்க மாத்திரைகளும் கவிதைகளில் மிளிர்கின்றன.

நூல் : கல்கிதாசன் கவிதைகள்
ஆசிரியர் :
எஸ்.பி.கனகசபாபதி
(கல்கிதாசன்)
வெளியீடு : மித்ரா ஆர்ட்ஸ் ரூ கிரியேசன் ஸ்
விலை : குறிக் கப்படவில்லை

நூலாசிரியர் கல்கி தாசன் பிறந்தவூர் கிழக்கிலங்கையில் உள்ள திருக்கோயாயில் என்ற வளமும் வனப்பும் மிகக் பட்டினம். புகழ் பூத்த குடும்பத்தில் பிறந்தவர். இயற்பெயர் சின்னாத்தம்பி பூபாலபிள்ளை கனக சபாபதி. இப்பெயரைச் சுருக்கி எஸ்.பி.கனக் ஸ் என்று அமைத்துக் கொண்டார். பி.ஏ.பட்டாரி. எழுதுவினருக்காய் வங்கியஸராய் கடமைப்பிற்கு நமது நாட்டின் பொருந்தாச் சூழ்நிலையில் மேற்கு நாடு சென்றவர். கணடாவை வசிப்பிடமாகக் கொண்டவர். தமிழில் தணியாபற்றுக் கொண்டவர். கனல்க்கும் கவிதைகளை காந்திரமாகத் தருபவர்.

கல்கிதாசன் கவிதைகள் என்ற இந்தத் தொகுப்பில் முப்பத்து மூன்று கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. எல்லாக் கவிதைகளிலும் மொழியின் வீச்சையும் லாவண்யத்தையும் தரிசிக்கலாம். மரபுக் கவிதைகள் பல. சில புதுமை பேசும் புதுக்கவிதைகள், தமிழ், திருக்கோயில், காதல், தேன்நிலவு காலம், பொங்கல், சித்திரைப் பெண், வாழும் தமிழ் என்று பல பொருள்களில் கவிதைகள் பேசுகின்றன. தமிழின் பால் அவர்கொண்ட அயராக் காதலை எட்டத் து இயம்புகின்றன. சமூகத்தில் கொண்ட ஈடுபாட்டையும் தமிழர் ஆட்சி மலர வேண்டும் என்ற விருப்பத்தையும் அவரது கவிதைகள் எடுத்துரைக்கின்றன. வெளிநாட்டில் இருந்தாலும் தாய் நாட்டின் நினைவுலைகள் அவரை விட்டுப் போகவில்லை. பிறந்து வினையாடி, காதலித்து மகிழ்ந்த அந்த மன்னை மறக்க முடியாது தத்தளிக்கின்ற இதயத்தின் விசும்பலை கேட்க முடிகிறது.

இவர், கல்கிதாசன், வெண்ணாவலூரன் செவ்வேள் போன்ற பல புனைப்பெயர் களில் எழுதியுள்ளார். கையடக்க மகான் இப்புத்தகத்தின் முகப்பு அட்டை கண்ணீர் சிந்தி சோகத்தின் சமையை காட்டுகின்றது. தனது ஊரைப் பாடும் போது வீணைக்கொடி இராவணன் விரும்பி வந்த ஊரது விநித்தையான ஊரது வீர வேலன் ஊரது என்றும் போராட்டத்தில் ஈடுபாடாதசிருந்த மக்களைப் பார்த்து குட்டக் குட்டக் குனிமிவேண்டும் கொள்கை இல்லையா என்று வீர உணர்ச்சி ஊட்டுவதையும் காண முடிகிறது.

வினாக்கள் விடைகள்

நவம்பர் தசம்பர் இதழ்களில் சாகித்திய இரத்தினம் பேராசிரியர் சபா ஜியராசாவினானா பேட்டி

மேற்படும் நேர்காணலில் ஐந்தாவது எட்டாவது வினாக்களுக்கான விளக்கங்களிலுள்ள எனது மாறுபட்ட கருத்தை தெரிவிப்பது எனது கடமை. அறிவு என்பது ஆழந்து செல்லும் போது சிக்கலான வடிவத்தைச் சிக்கலாகவே தரிசிக்க வேண்டும். பல்கலைக்கழக மாணவர்களையும் எழுத்தறிவுமிக்கோரையும் குவியப்படுத்தி எழுதும்போது இவை தவிர்க்க முடியாதது என்பது உண்மையே. ஆனால் இவற்றில் சிக்கலான விடயத்தைச் சிக்கலாகவே தரிசிக்க வேண்டும் என்பது ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாக இல்லை.

எவ்வளவோ ஆன்மீக அறிவியல் உளவியல் சம்பந்தமான கட்டுரைகள் பொதுமக்கள் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய வகையில் எனிய வழிவில் வந்து பாவனையிலுள்ளன. உலகில் பலமொழிகளில் வெளிவரும் 'Readers digest' என்ற ஆங்கில சஞ்சிகையில் பல சிக்கலான விடயங்கள் சாதாரண வாசகர்கள் வாசித்து விளங்கக் கூடிய வகையில் இடம்பெறுகின்றன விளங்கவில்லை என்பது சோம்பேறித்தனமானது என்றால் எளிமைப்படுத்தி எழுதக் கூடியவற்றைச் சிக்கலாகவே எழுதுவதும் அதேதான். பேராசிரியருடன் முரசன்படவேண்டும் என்பது எனது நோக்கமல்ல. அதற்குரிய தகுதியும் எனக்கில்லை. வாசிக்கும் விடயங்களை ஆழந்து கிரகப்பதால் ஏற்படக் கூடிய சந்தேகங்களைத் தெரிவிக்காமலிருக்க முடியவில்லை.

- பி.பி.அந்தோனிபிள்ளை -ஆத்திக்குளி, முருங்கன்

நவம்பர் 2011 ஞானம் இதழில் அமர்ச செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி முடிவுகள் வெளிவந்தபோது அகளங்கள் அவர்கள் எழுதிய 'முற்றாத்துக்கராடு' என்ற சிறுகதைக்கு முதல் பரிசு கிடைத்தது குறித்து மகிழ்ச்சியடைந்த அந்தவேளையில் நிஜமாகவே மக்கள் வாழ்விடங்களில் கரடி வந்து தொல்லைகள் கொடுப்பது பற்றியே எமது மனக் கண்முன் தோன்றியது. குறித்த கதை வெளியாகும் வரை காத்திருந்து ஒசம்பர் 2011 ஞானம் இதழைப் பார்த்தபோது என் எண்ணாம் எல்லாம் அலைக்குமிழுகியது. ஆம் குறித்த சிறுகதைப் போட்டி முடிவை முன் கூட்டியே வழிமைபோல் வெளியிட்டு எம்மை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கி விட்டார்கள். குறித்த கதையை எழுதிய அகளங்கள் அவர்களுக்கு எமது பாராட்டுகள்.

க.இரத்தினாசிங்கம் கிளிநெநாச்சி

ஞானம் 139ஆம் இதழில், "அங்கும் இங்கும்" என்ற தலைப்பில், கவிஞர் துரையர் அவர்களின் வெண்பாக்கள் சினவற்றைப் பார்த்தேன். வெண்பா மிகக் கணமான இலக்கண வரம்பை உடையது. "புலவர்க்கு வெண்பா புலி" என்பார்கள்.

இலக்கண வரம்பை மீறிப் புதுக்கவிதை என்று ஏனையோர் எழுதும் போது, அத்தகைய கடின வெண்பாவை அவர் தொடர்ந்தும் கையாளவுது கண்டு மகிழ்ச்சி எனினும் "கட்டிய கண்று கயிற்றை அறுக்கவே - பசவும் துள்ளிட" என்று வரும் அவரது மூன்றாம் பாடல் வரிகள், "பசவும் துள்ளிட" என்று வருவதால், மா முன் நிரை வரவேண்டிய இத்தினம், மா முன் நேர் வந்து, அப்பாடலை வெண்பா அல்லாத பாடலாக்கி விட்டதே! பச - வும் - நிரை - நேர் - புளிமா: துள்-ளிட - நேர்-நிரை - கீ. விளைம்----- மா முன் நேர:

அங்கோர் உலகப் பெருங்கோயில் பற்றி, அழகு தமிழில் அழகுமாய் எழுதி - எங்கோ எல்லாம் எங்களைக் கூட்டிச் சென்று இனபத்துள் மூழ்க வைத்து விட்டு. இறுதியில் இரங்கவும் வைத்து விட்டார் - திரு.ஞா.பாலச்சந்திரன் அவர்கள். அவரது தமிழ் நடைக்கு எனது பாராட்டுக்கள்!

தனங்களைப்பு வ.சின் னப்பா

ஞானம் 138, 139 இதழ்களில் பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஃமான், கலாபுஷணம் எஸ்.ஐ.நாகூர்கனி ஆகியோர் பற்றி. முதலாமவரை நான் அறிந்துள்ளேன், அறிமுகமில்லாதவர், மற்றவர் எனது நெடுநாள் நண்பர். தொங்கயின் முதல் தமிழ் நாவல், அறிஞர் சித்திலெப்பை அவர்களின் 'அசன்பே சரித்திரும்' என பல முறை நாம் எழுத்து, சொல் வழியாகவெல்லாம் அறிந்திருந்த போதிலும், அந்நாவலின் உள்ளடக்கம் என்ன வென்பதை தீவுவரை அறியாதிருந்த ஏக்கத்தை பேராசிரியர் நுஃமான் அவர்கள் இதழ் 139மூலம் தீர்த்து வைத்ததமைக்கு எனது ஆழந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன். அந்த நாவலை நாமும் ஒரு முறை படிக்க வேண்டுமே என்று அறிவிராகு ஏக்கம் ஏற்படுமெனவு அவரது எழுத்தும் உள்ளடக்கமும் அமைந்துள்ளன, இவ்விரு தொடர்கள் மூலம் அறிஞர் சித்திலெப்பை அவர்களின் உயர்களைக்கொடுத்து தாங்கிய தூர்நோக்கையும், சிறப்பான ஒயற்சிகள், சாதனைகளையும் தனது சிறப்பான ஆய்வுகள் மூலம் தமிழ் பேசும் உலகுக்குத் தந்த பேராசிரியர் அவர்களுக்கு எமது நன்றிகள். சத்திய எழுத்தாளன் நன்பர் கலாபுஷணம் நாகூர்கனி அவர்களுக்கு திதழ் 139ன் பூன் அட்டையில் சிறப்பிடம் வழங்கி கொரவித்தமைக்கு ஞானம் ஆசிரியர் அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள், திதழ் 138ல் 'இள்ளாயியத் தமிழாக்க முயற்சியில் சீறாப்புராணத்தின் வகிபங்கு' பற்றிய தலைப்பில் பல விடயங்களைத் தொட்டு வந்த அவர் சீறாப்புராணத்தின் வகிபங்கை பலரும் எதிர்பார்த்தது போல இன்னும் சுற்று நீட்டியிருக்கலாம். அவரது முயற்சி வெற்றிபெற பிரார்த்தனை. எம்.ஐ.எம்.அப்துல் கைத்திப், புத்தனம்.

அகளாங்கனின் பரிசு பெற்ற கதை பிழவாதமாக என் நெஞ்சை விட்டகல மறுக்கிறது. கதையில் திராமிய மணம் கமழ்கிறது. கொம்புத் தேனாகக் காட்டுப் பழங்கள் இனிக்கிள்ளன. வன்னி வாழ்வின் மனோகரமான அந்த நாட்கள் நினைவுத் தந்திகளில் மீட்டப்படுகின்றன. இனிப்பும் கசப்பும் கலந்த வாழ்க்கையின் குறியீடாகவும் ஒரு சிறுகதைக்கு வேண்டிய முரண்பாட்டம் சத்தின் வெளிப்பாடாகவும் கரடி வருகிறது. அழிய மொழிநடை; சிறிய வசனங்கள் கதையின் விறுவிறுப்பக் குன்றாது பார்த்துக் கொள்கின்றன. முற்றந்தில் கூரிய நகங்களுடன் முனைத்திருக்கும் புதிய கரடி நாம் யாவருமே அறிந்த சக்திதான். முற்றந்தில் நவிவருப்பு நிற்கும் கீழ்ட்டுக் கரடி என்னத்தின் குறியீடு? எனக்கென்னவோ அகளங்கள் சொல்லிய கதை சுவாரஸ்யம் மிகுக்தாக இருப்பினும் அவர் சொல்லாமல் சொன்ன கதையே நெஞ்சத்தைப் பிழிகிறது என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. அவருக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

Anticlimax ஆக இன்னொரு செய்தி. பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையினரின் விளம்பரத்தில் எனது 'இடரும் உறவும்' கதைத் தொகுப்பின் விலை ரூ. 500.00 எனத் தவறாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதன் விலை ரூ. 300.00 மட்டுமே. தவறு எந்தப் பக்கத்திலிருந்து வந்திருந்தாலும் நூலை வாங்க விரும்புவோர்க்கு எனது செய்தி உவப்பானதாக இருக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

வே.நிலக்கலநாதன், திருக்கோணமலை

சிரிப்பு மனித குலத்திற்கே சொந்தமான கையிருப்பி எனச் சிரிப்பை பற்றிச் சிலாகித்துக் கூறுகின்றது ஒரு சினிமாப் பாடல். ஏனைய ஜீவராசிகளுக்கு வழங்கப்படாத ஓராண்டு கொடைதான் மனித இனத் திற்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் இச்சிரிப்பு. ஒம், நவராசங்கள் ஒன்றான நைகைச் சுவையுணர்ச்சியையும் ஞானம் தனது வாசகப் பெருமக்களுக்கு ஊட்டத் தவறுவதில்லை.

ஞானம் 138ஆவது இதழை நான் வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன். திடீரன்று எனக்குள்ளே இருந்ததாரு சிரிப்பு. அச்சிரிப்பொலி எனதில்லானையும் உசுப்பிற்று.

"என்னா தன்னால கெடந்து சிரிக்கிறீங்க. எனக்கிட்டையும் கொஞ்சன் சொல்லிச் சிரிங்க " என்றார். என்னைப்பார்த்து, "ஞானஞ் சிரிக்கத் தூண்டிடப்பா, அதான் தன்னாலே சிரிக்கிறேன்" என்றேன் கொற்றாவத்தை கூறும் குட்டிக் கதைகளைப் பழத்துக் கொண்டிருந்த நான்.

சிரிக்கத் தூண்டுவதுமாய் சிந்திக்கத் தூண்டுவமாய் வாசித்து இரசிக்கத் தூண்டுவதுமாய் வாசித்தது இரசிக்கத்தூண்டுவதுமாய் வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் ஞானம், எழுத்துக் கேள்வரக்குத் தைத், கட்டுரை, பனுவுல், பத்தி எழுத்து எனப் பந்தி வைக்கிறது! அவற்றை மாதா மாதம் உண்டு சுவைப்போரின் அறிவு தொந்தி வைக்கிறது.

முதிய-புதிய எழுத்தாளர் கவிஞர்கள் அனைவரையும் கவர்ந்து, முழுமனத்துடன் களந்துந்து, இலக்கியத்தைப் போலிக்கும் ஞானம் நீட்டுபி வாழ்க! வாழ்க!

கிண்ணி யா ஏ.எம்.எம்.அனி

ஞானம் சுஞ்சிக்கையை எடுத்ததும் நான் முதலில் பழப்பது 'வாசகர் பேசுகின்றார்' பகுதி. இதன் மூலம் ஞானத்தின் முன்னைய தீழ்க்களைப் பற்றி சூழப் பந்துகளும் பரந்திருக்கும் அதன் வாசகர்கள் பலரின் அபிப்பிராயங்களை அறிய முடிகின்றது. ஞானத்தின் ஆரம்ப கால தீழ்க்களில் வெளியான வாசகர் குதிரைகள் மிகுந்த சுவாரசியமானவையாக அமைந்திருந்தன. பேராசிரியர் சி.சிவசேகரம், பேராசிரியர் எம். ஏ. நூரிமான், கவிஞர் இ. முருகையன், செ.யோகநாதன், போன்ற பல முன்னணி கவிஞர்கள் எழுத்தாளர்கள் அந்தப் பகுதியில் எழுதினார்கள்.

இப்போது இந்தப் பகுதியில் வெளியாகும் பல குதிரைகளைக்கழக ஆய்வு மாணவரால் தமது ஆய்வு முயற்சிகளுக்கு ஞானம் தீழ்க்களைக் கோரியும் அவர்களுக்கு ஆசிரியரால் கொடுக்கப்பட்ட ஞானம் தீழ்களுக்காய் நன்றி தெரிவித்தும் வெளியாவதை அவதாளிக்கின்றேன். இக்குதிரைகளிலிருந்து இந்த ஆய்வு மாணவர்கள் ஞானம் தீழ்களை தொடர்ச்சியாக வாசிப்பதில்லை, தமது ஆய்வு முயற்சிக்காக மட்டுமே ஞானத்தை வாசிக்க முயல்கிறார்கள். ஆய்வு முயற்சி முழுந்தும் பின்னர் ஞானத்தை வாசிக்க மாட்டார்கள் என என்னால் அனுமானிக்க முடிகின்றது.

ஞானத்தின் தீழ்க்கள் அனைத்தும் இணையத்துடனத்தில் உள்ளபோதும் இவர்கள் ஆசிரியரிடம் கழுதம் எழுதி தீழ்களைக் கேட்பது அவர்களின் சோம்பேறித்துணத்தைக் காட்டுகின்றது. ஆய்வு மாணவர்களிடம் தேடல் தீருக்க வேண்டும். மேலும் தமது பல்கலைக் கழக நூலகத்திற்கு ஞானத்தை வரவழைப்பக் குதிர்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இதன் மூலம் இனிவெருங்காலங்களில் ஞானத்தில் ஆய்வு செய்வோர் இப்படி 'வாழ்முப்பழத்தை உரித்து தமக்குத் தீத்த வேண்டுமென' எதிர்பார்த்து கல்றப்பட்டு சுஞ்சிக்கையை வெளியிடுவோரிடமே தீழ்க்களைக் கேட்கும் சோம்பேறித்துணம் இல்லாத போகும். ஞானம் ஆசிரியர் இனி ஞானத்தின் மேல் உள்ளார்ந்த எடுபாடு இல்லாமல் வெறுமென தமது பட்டப்படிப்பு ஆய்வுகளுக்காக மட்டும் ஞானத்தை தேடுவோருக்கு முன்னைய தீழ்க்களை வழங்குவதைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டிய தருணம் வந்து விட்டது என என்னுடையிரேன்.

தேவமுகுந்தன், கொழும்பு - 6

ஷச்மப்பர் ஞானம் தீழு பார்த்தேன் பழத்தேன். சுவைத்தேன். ஒவ்வொரு முறையும் புதிது புதிதாகப் பல விடயங்களை ஞானத்தின் மூலம் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. காலத்தின் தேவையிருந்து, தமிழ் மக்களை நெரிப்படுத்தும் ஆசிரியர் தலையார்கள் மிகவும் பெறுமதியாய்ந்தாயானது. பாலச்சந்திரனின் "அங்கோர்" கம்போடிய பயணக்கட்டுரை அருமையாக இருக்கிறது. பயனுள்ள விடயங்களை உள்ளடக்கி ஆங்கார்க்கே நைகைச்சுவை ததும்பு அமைந்திருப்பது சுவைத்தின்புற வைக்கிறது. செ.பீர்முகம்மது அவர்கள் தருகின்ற அவரது பசுமையான நினைவுகள். வியத்தகு நிகழ்வுகளாகவுள்ளன. இன்னும் எவ்வளவு நிகழ்வுப் பொக்கிலிங்களை நெஞ்சுக்குள் நிறைத்துவைத்திருக்கின்றாரோ? தற்குது காட்டினால் பார்த்துக்களிக்கலாம். வழுமையான சிறப்புக்களோடு ஷச்மப்பர் தீழு மேலும் வனப்பாக இருக்கிறது.

சட்டத்தரணி பாடும் பீன் ச.ஆர்கந்தராசா, அவுள்திரேவியா.

திருமண சேவை

தங்கள் தேடல்

உர் நாட்டிலோ, வெளிநாட்டிலோ?

கணக்கியலாளரா, பொறியியலாளரா, கலெக்டரா, வேறு தொழியியலாளரா?

என்னாடாக இருந்தாலும், எத்தொழியியலாளராக இருந்தாலும்

சுலபமான சுயதெர்வுமுறையில் தெரிவு செய்திட

குரும்பச்சிழயுர், மாயை வேல் அமுதனே!

விவரங்களுக்கு

தங்கள், புதன், வெள்ளி மாலை 4.30 - 7.30 மணிக்கு உள்ளேயோ, சனி, ஞாயிறு நண்பகல் 11.00 - 2.00 மணிக்கு உள்ளேயோ

சுவதீச - சுலபருக்குமான, முத்து - முசுத் புதா, தனிநபர் நிறுவனம், திருமண ஆற்றுப்பேதுநர் வேல் அமுதனைத் தொடர்பு கொண்டு விசாரித்துறிகுக!

தொலைபேசி

4873929 / 2360488 / 2360694

சந்திப்பு

முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறை

முகவரி

8-3-3 மெற்றோ மாம்பலை (வெள்ளவத்தை காவல் நிலையத்திற்கு எதிராக, நிலப்பக்கம், 33 ஆம் ஒழுங்கை வழி) 55அம் ஒழுங்கை, வெள்ளவத்தை, கொழும்பு 06.

**வாடிக்கையாளர் புதிய வரவுகளின் முக்கிய விவரங்களை
வேல் அமுதனின் அலுவலக நேரம் தொலைபேசி ஊடாக அறிந்து கொள்ளலாம்.**

தரமான சுலையான ஜஸ்கிரீம் வகைகளுக்கு

RIO ICE CREAM

120, SEA STREET,
NEGOMBO,
TEL NO.: 031 2225100

R. JEYACHANDRAN

With Best Compliments from

ඉලක පාතකය ගුණිකර් පරාපේරියල්
රේස්කට්ටුවුම් තාන් !

LUCKYLAND BISCUIT MANUFACTURERS

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.
TEL : 0094-081-2420574, 2420217. FAX: 0094-081-2420740

Email: luckyland@slt.net.lk